
Copenhagen Business School (CBS)
Kandidatafhandling, Cand. Merc. Aud.
Afleveringsdato: 21. marts 2016
Antal anslag: 154.752

Mikrovirksomheder

En kvalitativ gennemgang af lovforslag 117 2014/2015
EU-Parlamentet og Rådets Direktiv 2013/34/EU

Micro Entities

A qualitative analysis of bill 117 2014/2015
The European Parliament and The Council directive 2013/2013/34/EU

Vejleder:

Henrik Kyhnauv

Udarbejdet af:

Mathias Breson Rosenaa

Indholdsfortegnelse

Indhold

1. Abstract	1
2. Indledning	2
2.1 Problemformulering	3
2.2 Afgrænsning	3
2.3 Metode, analyse og konklusion	4
2.4 Kildekritik	5
2.5 Målegruppe	6
2.6 Interessentanalyse	6
2.6.1 Revisorer	7
2.6.2 Kreditinstitutter / banker	7
2.6.3 Offentlige myndigheder	8
2.6.4 Leverandører	9
2.6.5 Investorer	10
3. Afhandlingens struktur	11
3.1 Forudgående arbejde - problemidentifikation	12
3.2. Kapitel 1 – Indledning, problemformulering og teori	12
3.3. Kapitel 3-10	12
3.4. Kapitel 11 - Opsamling og konklusion	13
4. Mikrovirksomhed som begreb	14
4.1 Mikrovirksomheder i EU og Danmark	15
4.2 EU direktiv 2013/34/EU	16
5. Forkortet balance og resultatopgørelse	17
5.1 En komparativ balance/resultatopgørelse	20

6. Offentliggørelse af årsregnskab	25
7. Noteoplysninger	27
7.1 Anvendt regnskabspraksis.....	28
7.2 Anlægsaktiver til omvurderet pris.....	28
7.3 Finansielle passiver og aktiver måles til dagsværdi.....	29
7.4 Kreditter, forpligtelser og eventualforpligtelser.....	29
7.5 Forskud og kreditter ydet til medlemmer af ledelsen	30
7.6 Størrelse og art af ekstraordinære poster.....	32
7.7 Gæld der forfalder mere en 5 år fra balancedato	33
7.8 Gennemsnitlig antal ansatte	35
7.9 Direktiv 2013/34/EU artikel 17.....	36
7.10 Opsummering.....	39
8. Indregning af periodeafgrænsningsposter	41
9. Udarbejdelse af en ledelsespåtegning	46
9.1 Udarbejdelse af ledelsesberetning.....	49
10. Indregning til dagsværdi	51
10.1 Kapitalandele og betydelig indflydelse	52
10.2 Specifikke aktivkategorier fra finansielle instrumenter	53
10.3 Opsummering - værdiansættelse	55
11. Det retvisende billede.....	57
11.1 Begrebet retvisende billede.....	57
11.2 Retvisende billede – mikrovirksomheder	59
11.3 Retvisende billede – revisor.....	60
11.4 Retvisende billede – andre interessenter	62
11.5 Retvisende billede	63
12. Fritaget for regnskabspraksis	64

12.1 Anvendt regnskabspraksis – revisor	66
12.2 Anvendt regnskabspraksis – andre interessenter	69
12.3 Anvendt regnskabspraksis – opsummering.....	70
13. Konklusion og opsummering.....	72
13.1 Hvad er en mikrovirksomhed.....	72
13.2. Hvorfor har mikrovirksomheder EU's bevågenhed.....	72
13.3 Hvilke ændringer medfører direktiv 2013/34/EU	73
13.4 Hvordan sikre EU direktivet mindre bureaukrati i Danmark.....	75
13.5 Perspektivering.....	75
14. Litteraturliste.....	77
14.1 Bøger.....	77
14.2 Lovforslag, direktiver og analyser	77
14.3 Hjemmesider	77
14.4 Artikler og andre publikationer.....	78
Bilag 1	79
Bilag 2	93
Bilag 3.....	102

1. Abstract

In 2013, The European Union agreed upon implementing a new directive 2013/34/EU, which hoped to introduce and implement the new vision of “Think Small First – Small Business Act for Europe”, which was originally thought of in 2008 and revised in 2011. However, the European Union had yet to act upon these new ways of conducting the process of preparing new directives and legislation and as such the directive 2013/34/EU is the first step towards this.

The Danish government has in cooperation with the business authorities and the relevant trade organizations put forward bill 117, which along with other subjects also introduce the new concept of micro entities. The bill was passed in 2015 and are to affect annual year report from 1. January 2016. This thesis sought to investigate what this new concept of micro entities means, why it has been introduced and for what purpose. Which changes does the new concept bring and what does the stakeholders of the micro entities think of it.

The main documentation behind this thesis mainly consists of the legislation, the commentaries to the legislation alongside stakeholder comments. Being a fairly new concept, means that firsthand experience has yet to be made on the effect of the new concept of micro entities but however also testing and analysis on the preliminary investigations that is the foundation of the original thoughts behind the directive 2013/34/EU.

This master thesis found, that the micro entities is a subsection of the already existing accounting class B, which aims to reduce bureaucratic burdens of the smallest of entities within the EU. Approximately 99 % of all non-financial companies within EU are considered SME's and as such, it makes good sense for the European Union to make a great effort of reducing the burdens of these companies.

However, the directive 2013/34/EU in its purest form, might actually fulfill the goal of reducing the burdens for the SME's in EU, but not all changes and amendments in the directive has made it into bill 117 in the Danish legislation. The attempt in the Danish legislation seems half done and the vision of directive 2013/34/EU seems to be lost in transaction from EU legislation to local legislation. Further investigation into the effects of this new concept compared to the expected effect has to be made, to insure that introducing micro entities does not create just another unexpected burden to stakeholders.

2. Indledning

Virksomheders bureaukratiske byrder, dokumentationsbehov og stigende kontrolkrav fra det offentlige system har sammen med kompleksiteten af at drive en virksomhed været støt stigende. Specielt omkring 00'erne, hvor Danmark har oplevet nogen af de største svindelsager med blandt andet PFA, Nordisk Fjer og senest IT-Factory, hvor det blev åbenlyst at der fortsat var mangler i det nuværende kontrolsystem.

Den 21. maj 2015 vedtog Danmarks folketing en ny lov med blandt andet det formål, at mindske mindre virksomheders bureaukratiske byrder i det danske samfund. Målet var blandt andet, at sikre mindre virksomheder mod nogen af de stigende krav, som over tiden var blevet implementeret. Lovforslaget tager afsæt i EU's nyeste regnskabsdirektiv 2013/34/EU, hvis hovedformål er at introducere et nyt paradigme skifte omkring den lovudarbejdende proces som EU tidligere arbejdede ud fra. EU ønske nu, at tænke småt først. Til forskel fra tidligere, hvor EU implementerede krav for store koncerner og virksomheder og kopierede disse krav til mindre virksomheder, vender EU nu rundt på processen og udarbejder regler og love for mindre virksomheder først og opbygger herefter lovgivningen til store koncerner og virksomheder. På denne måde, forsøger man at imødekomme overimplementering og unødigt bureaukrati.

Med lovforslaget L. 117 *"Lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love"* samt undertitlen *"Reduktion af administrative byrder, tilpasning til de internationale regnskabsstandarder, gennemførelse af det nye regnskabsdirektiv og af ændringer af gennemsigtighedsdirektivet mv."* forsøger Folketinget og den nuværende regering at nedbringe de bureaukratiske byrder, som mindre virksomheder løbende er blevet underlagt på grund af stigende behov for kontrol blandt selskaber med særlig offentlig interesse.

Det danske lovforslag er opfølgningen på EU Kommissionens arbejde, som blev godkendt tilbage i 2008 og revideret i 2011 med det overordnede programnavn "Smart regulering i den Europæiske Union", hvis formål var at sikre og levere reguleringer der sikre at de administrative byrder er rimelige i forhold til hvad man kan forvente af mindre virksomheder. EU Kommissionens arbejder har mundet ud i "Tænkt småt først" paradigmeskiftet, hvor man fra EU's side nu vil sikre at mindre virksomheder er mere i fokus når man planlægger direktiver og forordninger¹.

¹ EU Direktiv 2013/34/EU

Formålet er at sikre vækst og beskæftigelsen i EU's indre marked og har dermed resulteret i Lovforslag 117 som blev fremsat i januar 2015 og endelig godkendt maj 2015. I dette forløb har der været løbende høringsskrivelse, svar og kommentarer fra både FSR² og en analyse af de fremsatte ændringer bestilt af Erhvervs og Selskabsstyrelsen.

Et af de væsentligste principper i dette direktiv er maksimumsharmoniseringsprincippet, hvilket betyder at de enkelte EU lande ikke har muligheden for at stille yderligere krav til små virksomheder som ikke allerede er nævnt i direktivet, for at sikre at alle EU lande i samarbejdet agere under samme regler for mindre virksomheder og dermed styrke det indre marked.

Af andre væsentlige men ikke udtømmende punkter kan nævnes, at forsigtighedsprincippet endnu engang kommer i fokus ved regnskabsaflæggelsen og dermed igen bliver et grundlæggende regnskabsprincip. Revisors krav til udtalelse om ledelsesberetningen bliver skærpet samt kreditter og lån til ledelsesmedlemmer skal oplyses.

Men hvad er mikrovirksomheder og hvordan påvirker det regnskabsudarbejdelsen i Danmark? Er det overhovedet nødvendigt med en nye regnskabsklasse og hvorfor bruge så meget tid på virksomheder som synes at fylde så lidt i det økonomiske billede? Med følgende problemformulering vil afhandlingen undersøge det nye koncept som mikrovirksomheder præsenterer.

2.1 Problemformulering

Hvilke ændringer medfører direktivet og hvordan sikre direktivet mindre bureaukrati og administrativt arbejde for mikrovirksomheder i Danmark?

For at besvare ovenstående spørgsmål, er det nødvendigt at undersøge følgende underspørgsmål:

- Hvad er en mikrovirksomhed?
- Hvorfor har mikrovirksomheder EU's bevågenhed?

2.2 Afgrænsning

EU's Regnskabsdirektiv 2013/34/EU er et omfattende dokument, der både omhandler emner om regnskaber for mindre virksomheder, regnskabskonsolidering på koncernniveau, gennemsigtighed af

² Foreningen for godkendte revisor

betalinger til myndigheder, virksomheder med udvindingsindustri og skovbrugssektoren samt åbne op for muligheden, at tillade IFRS³ for SME's⁴.

Grundet både kvantitative krav til afhandlingen men også nødvendigheden af en dybere analyse, vil det ikke være muligt at belyse og analysere på samtlige forhold i direktivet 2013/34/EU.

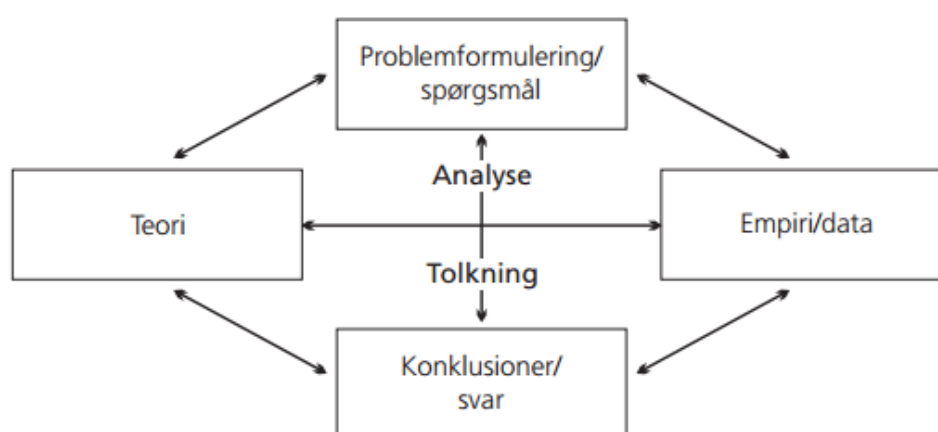
Som følge af den kvantitative begrænsning, vil begreber som falder inden for den normale begrebsramme for cand.merc.aud. ikke blive kommenteret eller beskrevet dybdegående og det forudsættes derfor, at læseren af afhandlingen er en vis indsigt i studiet, fagområderne og teorierne.

Der vil derfor alene blive fokuseret på introduktionen af det nye begreb ”mikrovirksomheder” i relation til Danmark og andre punkter og ændringer som fremkommer i EU direktivet vil ikke blive kommenteret yderligere.

Forhold beskrevet i det nye regnskabsdirektiv som påvirker mulighederne for den anvendte regnskabspraksis i A, C og D klasser vil ikke blive kommenteret eller behandlet yderligere i denne afhandling. Afhandlingen vil således kun have fokus på mikrovirksomhedernes nye regnskabspraksis og betydningen heraf. Det kan enten være lovændringer som direkte vedrører mikrovirksomheder, eller lovændringer som indirekte påvirker mikrovirksomheder, herunder bestemmelser som ændre regnskabsklasse B generelt.

2.3 Metode, analyse og konklusion

Afhandlingen tager udgangspunkt i følgende vidensproduktionsmodel:

Figur 1; Vidensproduktionens hovedelementer og arbejdsgang⁵

³ International Financial Reporting Standards

⁴ Small and Medium-sized Enterprises

⁵ Den skinbarlige virkelighed, side 25

Figuren tager udgangspunkt i den kontinuerlige proces der er ved vidensproduktion. Det vil sige, at der i den begyndende proces er opsat en problemstilling/problemformulering som ønskes besvaret. I processen vil der blive tilegnet viden som løbende kan ændre og korrigere problemformuleringen. Herudover skal man i vidensskabelsen også tilknytte teorier og empiri til at understøtte vidensskabelsen. Det er derfor hele tiden vigtigt at forholde sig til den empiri der er til rådighed, sammenholde dette med teorierne og til sidst for at munde ud i en konklusion som baseret på de fundne resultater, besvarer afhandlingens problemformulering.

For at analysere og belyse afhandlingens problemformulering bedst muligt, tager afhandlingen afsæt i både primære og sekundære kilder. De sekundære kilder er lærebøger fra uddannelsen Cand.merc.Aud CBS men også primært de forskningsartikler som der allerede måtte være om emnet. Da emnet er forholdsmæssigt nyt, er mængden af forskningsartikler dog ikke prangende – specielt ikke hvis man kun inddrager artikler fra Danmark. Der vil derfor for så vidt muligt, blive draget paralleller mellem Danmark og andre EU-lande hvor det økonomiske og erhvervsmæssige forhold er ens. Her tænkes specielt på sammensætningen af forholdet mellem mindre og store virksomheder.

Afhandlingens primære kilde er EU's Direktiv som er hele grundlaget for afhandlingen og således dækker over en stor del af de informationer som er leveret i denne afhandling.

Efter den indhentede empiri er gennemgået vil afhandlingen analysere på de områder der sikrer en besvarelse af problemformuleringen. Analysen af det indhentede materiale skal sikre, at afhandlingen får mest mulige input til besvarelsen af problemformuleringen og ligeledes sikre, at alle vinkler af problemformuleringen bliver belyst.

Efter at have indhentet empiri og foretaget analyse af dette, munder afhandlingen ud i en konklusion der sikrer, at problemformuleringen bliver besvaret med belæg i de kommende delkonklusioner og delafsnit.

2.4 Kildekritik

Ved udarbejdelsen og besvarelse af afhandlingens problemformulering, har indhentning af ordentligt kildemateriale allerede vist sig udfordrende. Der er fundet nogen videnskabelige artikler, en hel del materiale fra branchens større revisionshuse og den største kilde vil være EU eget forslag til ændring af årsregnskabsloven. Dog dækker de videnskabelige artikler ikke emnet, som er forsøgt afdækket i denne afhandling ordentligt.

Der vil således være en begrænset tilgang til informationer, og der vil således være fokus på, at informationerne der indhentes kan være udfordret på sikring af validiteten og reliabiliteten. Det er derfor vigtigt hele tiden at forholde sig kritisk til den information der indhentes, da afsenderen højst sandsynlig har en bagvedlæggende dagsorden. Det er specielt vigtigt når empiri er forholdsvis småt, da verificering af oplysningerne som analysen er baseret på kan være tæt på umulig.

2.5 Målegruppe

Målgruppen og læseren af denne afhandling skal have kendskab og forståelse for revision og regnskab, da en del begrebsrammer og definitioner ikke vil blive diskuteret nærmere. Forkortelser vil blive redegjort løbende i fodnoter.

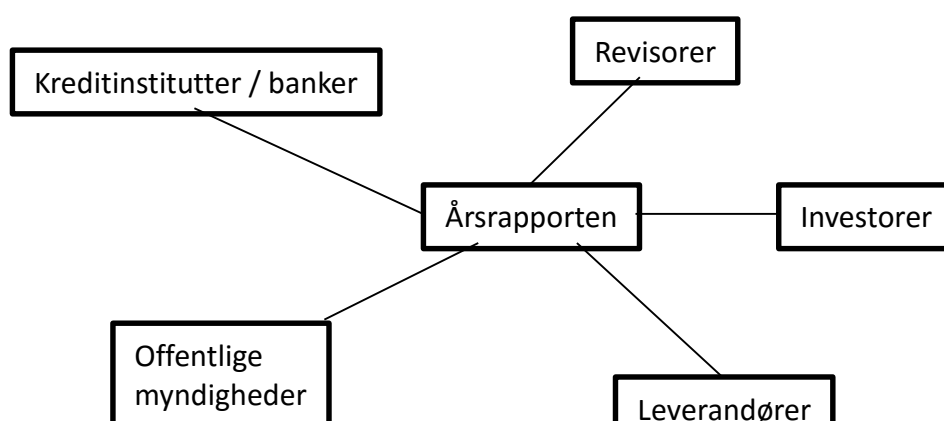
2.6 Interessentanalyse

I forbindelse med udarbejdelsen af denne rapport, vil ordet interessenter ofte blive brugt, som synonym for de segmenter af interessenter der findes ved udarbejdelse, præsentation og brugen/læsningen af årsrapporten.

For at sikre, at interessentgruppen er afklaret, vil der kort blive gennemgået hvilke typer af interessenter der findes til årsrapporten og hvorledes de formodes at anvende årsrapporten.

Når man taler om interessenter er der typisk to former for interessenter, de interne og eksterne interessenter. De interne interessenter vil typisk være ledelsen og medarbejdere i form af de daglige medarbejder eller økonomimedarbejder som har en analytisk interesse i regnskabets resultater. I denne afhandling vil de interne interessenter ikke have nogen umiddelbar interessere, da afhandlingen alene fokusere på de eksterne interessenter.

Af det eksterne interessenter findes der således:

Figur 2: Interessentoversigt (egen produktion)

Der kan muligvis findes andre undergrupper af interessenter, men de 5 grupper nævnt i ovenstående figur menes at være de 5 største og mest relevante i dette sammenhæng.

2.6.1 Revisorer

I interessentgruppen revisorer, har vi både revisorbranchens interesseorganisation FSR, men også den ”almindelige” registrerede og autoriserede revisor som profession. Denne interessentgruppe er en af de mest interessante, for som sådan har segmentet ikke en interesse i indholdet af årsregnskabet, på samme måde som de 4 andre segmenter. Men de har en interesse i selve udarbejdelse og præsentation af årsrapporten på et teoretisk niveau, og har som sådan en interesse i indholdet ud fra dette synspunkt.

Revisorer vil i denne afhandling primært være med fokus på FSR, deres synspunkter og deres udmeldinger som er kommet i forbindelse med vedtagelse af L117, men også deres interesse i selve forslaget, hvilken påvirkning det kan have på deres daglige virke og på hvilken måde revisorer kan være nødsaget til at ændre deres tilgang til revision og udarbejdelse af årsrapporter for mikrovirksomhederne.

Revisor segmentet har en naturlig interesse og højest sandsynligt en umiddelbar negativ holdning til L117 vedrørende de punkter som lempet regnskabskrav mv. Det skyldes sandsynligt en egeninteresse i bibeholdelse af status quo og dermed sikre sin egen position på markedet. Derfor skal de fleste af FSR's kommentarer i denne afhandling altid have egeninteressen for øje.

På den anden side, så har revisorerne en interesse i bibeholdelse af det høje niveau på de produkter og ydelser branchen yder. Revisorbranchen risikerer, at det arbejde branchen udføres mister kvalitet, indhold og troværdighed såfremt lovgivningen bliver for lempelig.

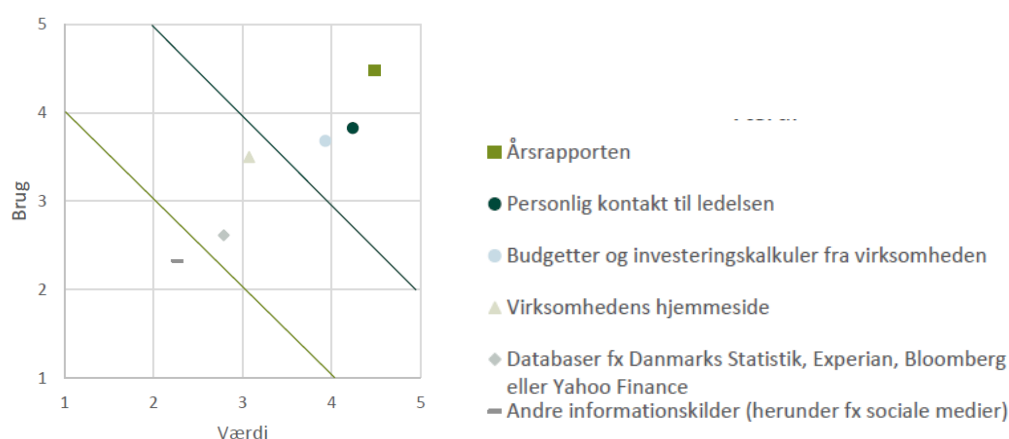
2.6.2 Kreditinstitutter / banker

Modsat revisionsbranchen, er kreditinstitutter en reel ekstern interessent, som bruger årsrapporten til vurdering af virksomheders kreditværdighed, virksomhedens ønsker om forhøjelse af kredit eller få et nyt engagement i et andet kreditinstitut. De fleste banker og kreditinstitutter kreditvurderer deres erhvervskunder én gang om året, hvor det blandt andet bliver indhentet årsrapport, budgetter og der foretages en samtale med selskabets ledelse⁶.

⁶ Danske Andelskassers Bank - forretningsbetingelser

Som man kan se på næste side, er der i forbindelse med en analyse fra Damvad⁷, konstateret at de tre vigtigste punkter for kreditinstitutter når de vægter det forskellige informationskilder; årsrapporten, kontakt med ledelsen og budgetter. Knap så vigtige men også brugte informationskilder er ligeledes virksomhedens hjemmeside, databaser som Danmarks Statistik og sociale medier.

For kreditinstitutter er årsrapporten den informationskilde der vægtes højest og må derfor også anses for værende den vigtigste. Kreditinstitutter har derfor en naturlig interesse i, at få så mange oplysninger ud af årsrapporten som overhovedet muligt. Enhver lempelse af kravene til en årsrapport vil derfor højst sandsynligt blive modtaget negativt. Dette kommer for eksempel til udtryk i den analyse som Damvad har foretaget, hvor ingen af de lempelser eller ændringer som regeringen foreslår bliver vurderet til at have under middel i informationsværdi. Alle informationer og noter vurderes stort set alle sammen til at have lige stor værdi for kreditinstitutterne, hvilket ikke synes, at virke troværdigt.

Figur 3: Damvad 2014

2.6.3 Offentlige myndigheder

Offentlige myndigheder såsom SKAT og Erhvervsstyrelsen har en interesse i, at sikre sig at de informationer som blive indarbejdet i årsregnskabet er korrekte.

Erhvervsstyrelsens interesse ligger i, at de informationer, den opstilling og de regnskabsparadigmer som selskabet bruger nu også er de korrekte. Erhvervsstyrelsen har en interesse i, at regler og love bliver formidlet så enkelt og ensformigt som muligt således at regnskabsudarbejder og virksomheder har lettere ved at overholde lovgivningen, men samtidig sikre at lovgivningen er tilstrækkelig til at sikre ensartethed og undgå snyd.

⁷ Damvad – Brugen af årsrapport for mindre virksomheder

Som den eneste eksterne interessent er det således også Erhvervsstyrelsen der assistere den lovgivende magt i Danmark når ændringer eller nye tiltag skal fortages. Det er for eksempel Erhvervsstyrelsen der har været med til at udarbejde L117 som er implementeringen af Direktivet 2013/34/EU.

SKAT derimod er ikke en lovgivende interessent, men den interessent der nok har den største interesse i form af informationer til at sikre, at virksomheder blandt andet afholder de korrekte momstilsvær, selskabsskat og andre afgifter. SKAT er derfor også interesseret i, at årsrapporterne indeholder så meget information som overhovedet muligt, da det muliggør en præliminær undersøgelse i forbindelse med skattesager. Såsom om årsregnskabet har en revisionspåtegning med forbehold eller supplerende oplysning, eller oplyser selskabet om personaleomkostninger men afholder ikke A-skat og AM-bidrag eller har selskabet ikke indleveret selvangivelse eller hænger selvangivelsen ikke sammen med årsrapporten. SKAT har altså masser af muligheder for at undersøge selskabet ud fra årsrapporten, inden de tager kontakt til virksomhederne. Det vil sige, at jo mere information årsrapporten indeholder, jo bedre vil SKAT være i stand til at udføre deres arbejde som kontrolinstans.

2.6.4 Leverandører

Leverandører og samarbejdspartnere har en interesse i deres leverandør og kunders årsrapport, for at sikre sin egen virksomhed mod eventuelle tab eller svage led i deres value-chain. Som leverandør til et andet selskab, er det interessant at tjekke sine kunder for at sikre at kunderne er likvide. Det kan for eksempel gøres meget enkelt ved at undersøge selskabets egenkapital og i givet fald, hvor likvid egenkapitalen er.

Derudover kan det også være interessant at undersøge, såfremt det er større kunder om revisor har givet en blank påtegning, altså en påtegning uden forbehold eller supplerende oplysninger som kan påvirke ens egen virksomhed negativt. Det er specielt vigtigt med en årsrapport når der skal forhandles betalingsbetingelser. Er kunden stor og uden likviditetsproblemer kan man bedre tillade en længere kredit, end en virksomhed som har udfordringer hvor man i stedet kan forlange forudbetaling før levering eller igangsætning af produktion.

På den anden side, er der nogen virksomheder som vi selv bruger som leverandør. Her kan interessen for eksempel være, om leverandøren driver en fornuftig virksomhed uden bemærkninger i påtegning eller lignende og om virksomheden er likvid. Det er specielt vigtigt for en produktionsvirksomhed,

hvor leverandører skal levere til tiden og hvor der helst ikke må opstå forsinkelser. Såfremt leverandøren er en virksomhed med udfordringer med likviditet eller generel styring med virksomheden og kommer det udtryk i årsrapporten, skal man som kunde overveje om man vil fortsætter med leverandøren eller eventuelt finde en anden.

I en undersøgelse foretaget af Dansk Erhverv spurgte man medlemmerne om hvor mange der har oplevet af afvise en kunde/leverandør alene på baggrund af en årsrapport inden for de senest 12 måneder. Ud af 537 respondenter svarede 19 %, at de havde oplevet af afvise en kunde eller leverandør⁸. Det er således ikke uden konsekvens når årsrapporten skal udarbejdes, hvordan man præsenterer informationerne og hvilke informationer og regnskabspraksisser der vælges.

2.6.5 Investorer

Mikrovirksomheder er mindre virksomheder, hvorfor investorer måske ikke har den store interesse i dem. I undersøgelse fra Damvad om regnskabsbrugernes informationsbehov mv. spurgte man om hvilke type af virksomhed de forskellige interessenter typisk arbejder med i forbindelse med deres virke. Stort set alle interessentgrupper havde en mindre interesse i mikrovirksomheder til fordel for små og mellemstore virksomheder.

Virksomheder			
Brugere	Mikro	Små	Mellemstore
Analytikere	14,9%	34,0%	51,1%
Kreditinstitutioner	36,5%	44,7%	18,8%
Samarbejdspartnere	26,3%	53,8%	19,9%
Myndigheder	23,1%	38,5%	38,5%
Investorer	26,7%	41,7%	31,6%

Figur 4: Damvad 2014

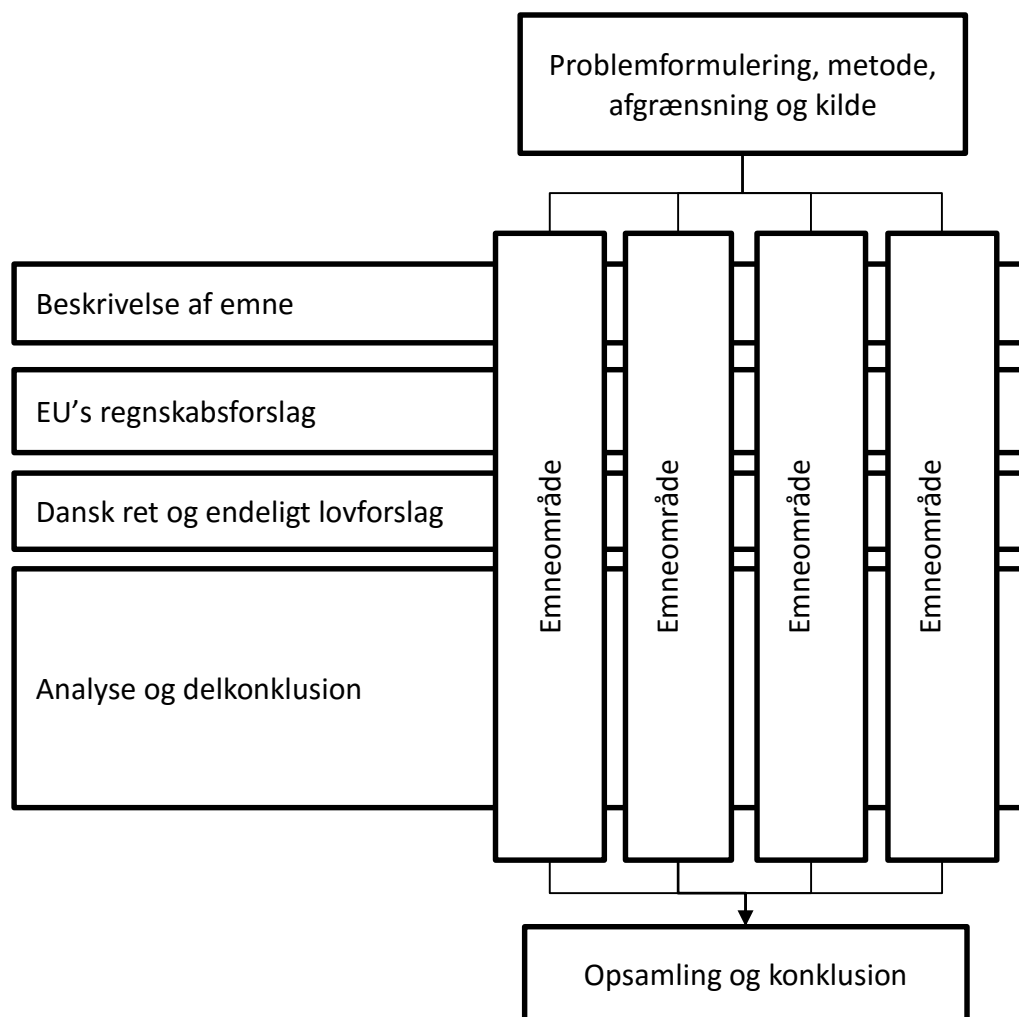
Af ovenstående figur ses således, at ud af den samlede mængde af årsrapporter som investorer arbejder med, er det kun 26,7 % af dem, der omhandler mikrovirksomheder. Resten af de vurderede årsrapporter omhandler små og mellemstore virksomheder.

Men ligesom kreditinstitutterne har investorerne en interesse i, at årsrapporten bidrager med så meget information som overhovedet muligt. Investorer har derfor en interesse i, at årsrapporten indeholder så meget som muligt og ligesom kreditinstitutterne vil enhver lempelse ses som en forringelse af netop deres behov.

⁸ Dansk Erhvervs medlemsundersøgelse, februar 2014

3. Afhandlingens struktur

Formålet med afhandlingen og de i problemformuleringen stillede spørgsmål og underspørgsmål er at bidrage til viden omkring introduktionen af mikrovirksomheder som begreb men også at belyse de udfordringer denne introduktion kan bringe. Efterfølgende vil der blive analyseret på disse udfordringer set med interessenterne og virksomhedernes øjne. Afhandlingen vil være opbygget på følgende måde:

Figur 5 - afhandlingsstruktur (egenproduktion)

Afhandlingen vil dog ikke være så rigid som ovenstående model kan give anledning til, og således ikke bundet af faste skemalagte processer men forsøger at være åben og dynamisk i sin tilgang til emnet. I følgende afsnit følger en gennemgang af hvert kapitel i forhold til den metodiske tilgang til emnet og hvilke metoder, teorier og fremgangsmetoder der vil blive anvendt for at afdække de underliggende spørgsmål til hvert kapitel.

3.1 Forudgående arbejde - problemidentifikation

Størstedelen af afhandlingens tidsforbrug ligger forud for selve processen med nedskrivning af selve problemstillingen og afklaring herom. Selve processen startede med en rygtebaseret diskussion om, at EU ville fremstille et direktiv, hvor selve udarbejdelse af årsrapporter for mindre virksomheder vil blive mindsket betragteligt og værdiskabelsen af årsregnskaberne ville blive forringet. I den forbindelse og på det tidspunkt, fremkom der rygter om at selve årsregnskabsprocessen for mindre virksomheder ville ændre sig dramatisk, og man ikke længere ville bruge standarderne for de eksisterende regnskabsklasser på nogen typer af virksomheder.

Efter at hovedfag og valgfag blev afsluttet, var der mulighed for at foretage en mere intens undersøgelse af problemstilling og problemidentifikation samt en litteraturgennemgang af eksisterende materiale og teorier omkring området. Der er ikke tidligere skrevet meget om området ”mikrovirksomheder” og den eventuelle påvirkning af EU-landes økonomi, fordele og ulemper mv. da forslaget i dansk lovgivning først implementeres fra d. 1. januar 2016. Derfor måtte det ligeledes antages, at her var et emne og en mulig problemstilling som var værd at undersøge nærmere.

3.2. Kapitel 1 – Indledning, problemformulering og teori

I dette kapitel er der indledningsvist gennemgået problemstillingen, både i form af en introduktion af emnet, men således også beskrevet teori og selve afhandlingens hovedspørgsmål; nemlig problemformuleringen. Derudover indeholder det indledende afsnit afgrænsninger samt gennemgang af de analytiske, metodiske og empiriske forhold som gør sig gældende i denne afhandling og som bruges til at besvare afhandlingens problemformulering. Der vil derudover yderligere blive gennemgået den nødvendige foretagne kildekritik som vil sikre afhandlingens validitet og reliabilitet.

3.3. Kapitel 3-10

Kapitlet er opbygget efter samme model som vist i figur 2 på forrige side. Det er formålet, at læseren bliver ført gennem hvert enkelt emne inden for hovedemnet ”mikrovirksomheder” fra start til slut. I EU hvor beslutningskompetencen er placeret og IFRS⁹/ÅRL¹⁰ hvor de primære kilder til regnskabsopstilling findes. Efterfølgende er der, såfremt det forefindes, være et oplæg til hvorledes forslaget fra EU er implementeret i dansk lovgivning. Til sidst vil kapitlet analysere, vurdere og diskutere ud fra medtaget empiri hvilke udfordringer der kan være ved netop ved netop dette

⁹ International Financial Reporting Standards

¹⁰ Årsregnskabsloven

specifikke emne. Der er for så vidt muligt, forsøgt at diskutere både fordele og ulemper. Hvert afsnit munder til sidst ud i en delkonklusion til senere opsamling i hovedkonklusionen.

3.4. Kapitel 11 - Opsamling og konklusion

Det endelig kapitel vil opsummere de pointer og delkonklusioner som blev fundet i forrige afsnit. En konklusion, hvor det er muligt at drage direkte paralleller til problemstillingen i kapitel 1. Der er ligeledes foretaget en refleksion over det konkluderede, og opsamlet hvilke spørgsmål som fortsat menes at være ubesvaret og som man med fordel kan undersøge og arbejde videre med i en ny problemstilling.

4. Mikrovirksomhed som begreb

I 2001 blev der vedtaget en ny årsregnskabslov, som medbragte sig et paradigmeskifte i måden hvorpå årsregnskaber blev udarbejdet. I mange år havde årsregnskabsprocessen baseret sig på kostprismodellen men man overgik således med 2001 lovgivning mere til dagsværdimodellen¹¹. Derudover var formålet, at 2001 loven skulle inkludere samtlige erhvervsvirksomheder i Danmark med undtagelse af finansielle virksomheder og stat/kommune.

For at sikre at man kunne differentiere mellem de forskellige virksomheder, blev virksomhederne inddelt i regnskabsklasser – A, B, C og D med dertilhørende stigende regnskabskrav. Regnskabsklasse C er desuden inddelt i yderligere to regnskabsklasser – Mellemstor C og Store C.

Regnskabsklasserne inddeles efter tre kriterier;

- Balancesum
- Nettoomsætning
- Antal ansatte

For at rykke mellem de forskellige regnskabsklasser, skal et selskab i to på hinanden følgende år overskride grænsen for to ud af de 3 kriterier i både op og nedadgående retning¹².

Grænserne er efter vedtagelsen af den nye ÅRL i 2015 er som følger:

	B			C (mellemstor)		C(stor)	
	Mikro-virksomheder	Små virksomheder		Mellemstore virksomheder		Store virksomheder	
	Fremover	Nuværende	Fremover	Nuværende	Fremover	Nuværende	Fremover
Nettoomsætning, mio. kr.	0-5,4	0-72	0-89	72-286	89-313	> 286	> 313
Balancesum, mio. kr.	0-2,7	0-36	0-44	36-143	44-156	> 143	> 156
Antal ansatte	0-10	0-50	0-50	50-250	50-250	> 250	> 250

Figur 6 Nye størrelsesgrænser og mikrovirksomheder (KPMG, 2015)

Regnskabsklassernes definition findes ligeledes i ÅRL § 7, hvor der ligeledes er nærmere defineret hvad der menes ved nettoomsætning, antal ansatte og balancesum. Begreberne vil ikke blive behandlet yderligere.

¹¹ Elling, Jens O. – Finansiell rapportering – teori og regulering

¹² Elling, Jens O. – Finansiell rapportering – teori og regulering

Det ses altså tidligt af ovennævnte figur, at mikrovirksomheder er den mindste af samtlige grupper af selskabsklasser der findes og det kan skabe forundring, at man blandt andet fra EU's side har ønsket at have fokus på virksomheder, med så forholdsvis små indkomster og umiddelbar lille betydning. Så hvorfor har man fokus på mikrovirksomheder?

4.1 Mikrovirksomheder i EU og Danmark

I 2012 bestod omkring ca. 99 % af EU28¹³'s ikke finansielle virksomheder af SME'er eller hvad der svarer til ca. 22 mio. virksomheder. Tilsammen stod de ca. 22 mio. virksomheder for ca. 57 % af EU's samlede ikke finansielle økonomiske tilvækst.

Ud af den samlede mængde af virksomheder i EU er ca. 93 % tilhørende den nye regnskabsklasse af mikrovirksomheder som blev introduceret i 2015. Mikrovirksomhederne økonomiske tilvækst var dog ikke så prangende med kun ca. 20 % af den samlede værditilvækst¹⁴. Dertil er der den måske mere overraskende fakta, at også antallet af ansatte i SME'er er forholdsvis højt og omkring 2/3 af ikke finansielt ansatte, arbejder i en SME virksomhed inden for EU eller hvad der svarer til ca. 23. mio. mennesker. Det siger dermed sig selv, at hvis der findes ca. 22 mio. SME'er i EU med omkring 23 mio. ansatte, så er der gennemsnitligt ikke mange af de små virksomheder i EU der har mere end ejeren ansat.

Danmark har ca. 240.000 selskaber der skal aflægge årsregnskab og af disse selskaber er anslået 80.000 af dem klarificeret som en mikrovirksomhed eller det som svarer til ca. 33 %¹⁵. Herudover beskæftiger mikrovirksomhederne ca. 22 % af Danmarks fuldtidsansatte som i 2013 var på 1.391.000 personer.¹⁶ Danmark adskiller sig på disse to punkter fra resten af EU. Danmarks antal af mikrovirksomhed er lavere end gennemsnittet og mikrovirksomhederne beskæftiger færre mennesker procentmæssigt. Det gør dog ikke Danmark uforenelig med resten af EU.

For det første så nævner undersøgelsen ikke noget om hvad antallet af fuldtidsansatte består af. Såfremt fuldtidsansatte også inkludere den offentlige sektor, så vil andelen af ansatte i mikrovirksomheder alt andet lige være større såfremt undersøgelsen fra EU ikke indeholder den offentlige sektor. Derudover indeholder tallene fra EU ikke informationerne fra finansielle virksomheder, hvilket tallene fra Danmark ikke hentyder noget om. Det må således anses for værende

¹³ Udtryk for alle medlemslande i EU – i andre sammenhænge taler man om EU15, hvilket er de 15 oprindelige lande i EU inden tilgangen af 13 østeuropæiske lande.

¹⁴ EUROSTAT – Structural business statistics overview – midt side.

¹⁵ Lovforslag nr. L 117 fremsat d. 28. januar 2015 – side 28-29.

¹⁶ DST – Færre mikrovirksomheder i den private sektor

sandsynligt, at Danmark gennemsnitligt følger den større tendens fra EU28 både når det kommer til procentandelen antal ansatte, værditilvæksten og antallet af virksomheder.

Det er således klart, at EU har haft en interesse i, at sørge for at forholdene mellem EU-landene for dette store marked bliver harmoniseret bedst muligt. Det udgør en stor andel af EU's erhvervsliv og har derfor en betydning for mange personers levevej. Det fremkommer således også af EU's direktiv 2013/34/EU at ønsket er at sænke de bureaukratiske krav for denne del af erhvervslivet og fremadrettet efter eget udsagn ”Tænke småt først en ”small business act” for Europa som blev vedtaget tilbage i 2008. Det står i kontrast med hvordan EU tidligere har tænkt. I tidligere reguleringer har man næsten kun sigtet efter større virksomheder af offentlig interesse og herefter forventet at de mindre virksomheder ligeledes, mere eller mindre, implementerede lignende kontroller og interne krav.¹⁷

4.2 EU direktiv 2013/34/EU

Det nye regnskabsdirektiv giver EU's medlemslande en række muligheder for at fritage mikrovirksomheder for en række krav. Det er alene op til det enkelte medlemsland, om man ønsker at udnytte lempelserne fuldt ud, delvist eller slet ikke¹⁸. Alene det, at introducere mikrovirksomheder ind i dansk lovgivning er således også et frivilligt valg, som den danske regering ved L117 har valgt at følge op på. Det forslås således ved L117, at der indsættes en ny paragraf i ÅRL, § 22a.

Mulighederne for en mere lempelig regnskabsaflæggelse i EU's reneste form er således¹⁹:

- Forkortet balance og resultatopgørelse
- Ingen offentliggørelse af regnskab
- Forpligtelser, kreditter og garantier nævnes i fodnote
- Indregning af periodeafgrænsningsposter
- Udarbejdelse af en ledelsespåtegning
- Udarbejdelse af ledelsesberetning (dansk lovgivning)
- Indregning til dagsværdi
- Det retvisende billede
- Ingen regnskabspraksis

I de kommende afsnit vil der blive gennemgået de enkelte punkter som EU har fremlagt i deres direktiv, hvorledes de er implementeret i dansk lovgivning og hvorledes det påvirker mikrovirksomheder og deres interesser.

¹⁷ Lovforslag nr. L 117 fremsat d. 28. januar 2015 – side 27.

¹⁸ Lovforslag nr. L 117 fremsat d. 28. januar 2015 – side 29.

¹⁹ EU direktiv 2013/34/EU – kapitel 9, artikel 36 stk. 1 og 2.

5. Forkortet balance og resultatopgørelse

I direktiv 2013/34/EU kapitel 9 artikel 36 stk. 2a og stk. 2b fremkommer hvor lempeligt mikrovirksomheder kan, såfremt fuldt implementeret, aflægge årsregnskab. Årsregnskabet for mikrovirksomheder kan i sin fuldt implementeret form aflægges med følgende punkter:

Balance	Resultatopgørelse
Tegnet, ikke indbetalt kapital	Nettoomsætning
Etableringsomkostninger	Andre indtægter
Anlægsaktiver	Udgifter til råvare og hjælpematerialer
Omsætningsaktiver	Personaleudgifter
Periodeafgrænsningsposter, aktiver/passiver	Værdireguleringer
Egenkapital	Andre udgifter
Hensættelser	Skatter
Gæld	Resultat

Tabel 1 Egenproduktion med informationer fra 2013/34/EU

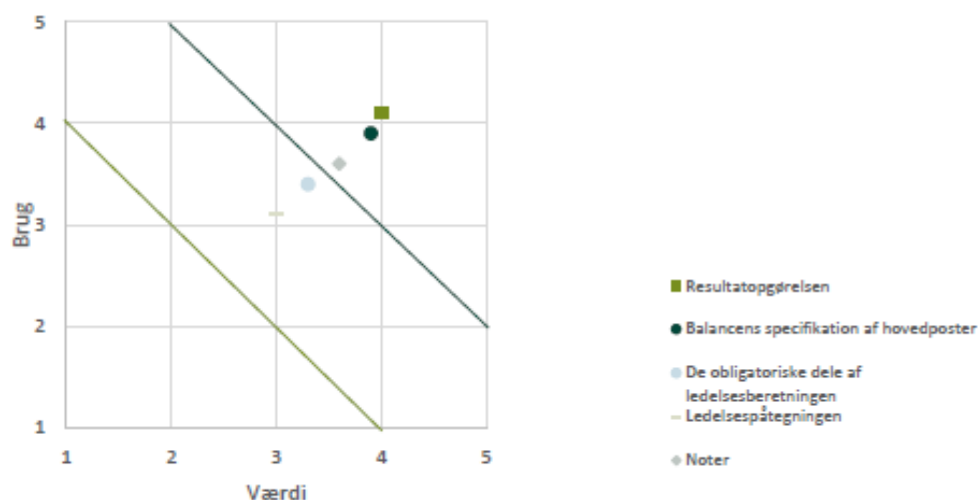
Posterne behøves således ikke at blive specificeret yderligere. For eksempel vil omsætningsaktiver typisk opdeles i varelager, andre tilgodehavender og værdipapirer. Men direktivet foreskriver, at regnskabsposterne blot kan summere sammen.

Som tidligere nævnt har Danmark således ikke tiltrådt denne del af direktivet og har aldrig været en del af det oprindelig lovforslag. Regeringen mente, at tabet af informationer overfor interessenterne er for stort, såfremt resultatopgørelse og balance blev forkortet i en så væsentlig grad²⁰. Danmarks nuværende regler findes i ÅRL § 22 med generelle bestemmelser for hvordan balance og resultatopgørelse skal opstilles. Der henvises typisk til bilag 2 og skema 1-4 i ÅRL, som således fortæller og diktere hvorledes årsregnskaberne for regnskabsklasse B skal opstilles og rækkefølgen af aktiver, passiver mv.

Erhvervsstyrelsen fik i løbet af 2014 udarbejdet en analyse, for at få klarlagt den opfattede værdi og vægtningen af de forskellige delelementer i årsrapporten hos forskellige interessenter. I den forbindelse kom man frem til følgende:

²⁰ Lovforslag nr. L117 side 25

Brugernes vurdering af brugen og værdien af specifikke elementer i årsrapporter for mikrovirksomheder

Figur 7: Kilde; DAMVAD 2014

DAMVAD²¹ analysekontor har således spurgt interessenterne ved brugen af et årsregnskab for mikrovirksomheder, hvor stor en del af de forskellige delelementer man vægter højest, både i brugen og værdien. Ved høj brug og værdi er delelementet tættest på 5 og ved lav eller slet ingen brug eller værdi er delelementet tættest på 1. Ovenstående figur, viser således at brugerne tillægger resultatopgørelse samt specifikationer af balanceposterne stor vægt og værdi i deres beslutningsproces. Det giver derfor god mening, at Danmark har valgt ikke at indføre direktivet vedrørende mikrovirksomheder og muligheden for at forkorte resultatopgørelsen/balance.

Lande som Tyskland, Finland og Nederlandene har valgt at indføre en store del af direktivet der netop omhandler den forkortede balance og resultatopgørelse. Det er dog fortsat for tidligt, at drage nogen konklusioner omkring udviklingen fra disse lande da der fortsat ikke er megen information om udviklingen på dette område endnu.

Der er tre væsentlige pointer man skal holde sig for øje ved at minimere balance og resultatopgørelsen. Kreditvirksomheder og banker har en dårligere mulighed for at kreditvurdere mikrovirksomhederne hvilket blandt andet også pointeres af FSR²², og hvorfor overhovedet gå så langt som til at minimere kravene? Hvis man kigger på markedet for bogføringsprogrammer, i

²¹ DAMVAD – Brugen af årsrapporter for mindre virksomheder

²² Høringssvar til Lovforslag nr. L117 fra FSR – side side 7

Danmark, vil man opdage at der er et væld af muligheder²³, og mikrovirksomhederne fortsat skal efterleve bogføringsloven. Mikrovirksomheder skal altså fortsat føre et bogholderi der laver op til myndighedernes krav og *”tilrettelægges og udføres i overensstemmelse med god bogføringsskik...[....]”*²⁴. Det vil sige at transaktionerne skal registreres og opbevares på behørig vis.

Alle disse bogholderiprogrammer har allerede den nødvendige information, hvor der kan bogføres på samtlige af de omkostningstyper, indtægter, aktiver og passiver som bilagene i direktivet 2013/34/EU nævner. Mikrovirksomheder der altså skal aflægge et regnskab har allerede været nødt til at tage stilling til, om en småanskaffelse skal tilføres som et aktiv, afskrives løbende og om hvor ubetalte regninger skal bogføres. Det kan derfor synes svært at se formålet med at mindske en årsrapports finansielle information, når informationen allerede er let tilgængelig såfremt mikrovirksomhederne allerede gør hvad der kræves af dem.

Den tredje og sidste pointe er, at en minimering af balance og resultatopgørelse kan risikere i en større samfundsmæssig omkostning, end den besparelse som EU har beregnet. I skrivende stund er der blandt andet meget fokus på momsforholdene i små virksomheder i Danmark²⁵. Myndighederne vil, på baggrund af den lempeligere informationskrav som det oprindelig EU direktiv forslår, have svære ved at udlede informationer og direkte modarbejde skattemyndighedernes indledende undersøgelser for at kontrollere om der sker noget ulovligt i virksomhederne.

På den korte bane kan det vise sig, at en minimering af kravene for mikrovirksomhederne er en god ide, og der vil være en del virksomheder der kan spare nogen kroner på forslaget. Tiden vil vise, med de ovennævnte forgangsløse, om minimeret balance og resultatopgørelse er en god ide. Men den trade-off på kort sigt er svær at se som positiv, når virksomhederne på lang sigt kan risikere at få afvisninger på låneansøgninger. Specielt når virksomhederne alligevel har al information i forvejen, som nemt kan videregives uden større omkostning for den enkelte virksomhed.

²³ E-conomic, Dinero, Billys Billing og NAVonline som eksempel.

²⁴ Bogføringsloven § 6

²⁵ Momssvindler er voksende trussel, DR, Sommer og Elkjær 2016

5.1 En komparativ balance/resultatopgørelse

I bilag 1 og 2 er der som tidligere nævnt udarbejdet en komparativ opstilling af en B-klasse virksomheds eksterne regnskab, som er offentliggjort på CVR.dk. Bilag 1 er således hvordan årsregnskabet ser ud før reglerne for mikrovirksomheder blev indført og bilag 2 er hvordan regnskabet vil se ud, såfremt direktiv 2013/34/EU var blevet fuldt implementeret.

Resultatopgørelsen som det fremgår af bilag 1 og 2 minder således meget om hinanden, om end at der ikke informeres om renteudgifter og renteindtægter, da dette ikke er et krav i direktivet. Balancen i virksomheden derimod er væsentligt forandret:

Noter	Balance	2013/2014 DKK	2012/2013 1.000 DKK
Aktiver pr. 30 september			
	Anlægsaktiver	714.132	755
	Omsætningsaktiver	1.827.045	1.722
	Aktiver i alt	2.541.177	2.477
Passiver pr. 30 september			
	Egenkapital	1.392.163	759
	Hensættelser	100.066	128
	Gæld	1.048.948	1.590
	Passiver i alt	2.541.177	2.477

Tabel 2: Reduceret balance (egenproduktion)

Som man kan se i ovenstående tabel, så er balancen væsentligt reduceret i forhold til hvordan årsregnskaber ved gældende lov aflægges. Man har således ikke mulighed for at se debitormassen, hvilken type anlægsaktiver balance indeholder eller om gælden er langfristet eller kortfristet. Sidste nævnte skal ikke længere noteres i en note, hvilket vi kommer nærmere ind på senere. Det vil sige, at

man som regnskabsbruger og interessent ikke længere vil være i stand til at vurdere hvor likvide selskabets egenkapital er.

Som forsøgt illustreret foroven med de to modgående pile, bemærkes det at jo længere ned imod omsætningsaktiverne man bevæger sig, jo mere likvid er den pengebinding som selskabet har foretaget. I en normal regnskabsopstilling er de immaterielle anlægsaktiver det første som man støder på når man læser et regnskab. Typisk er det også immaterielle anlægsaktiver der kan være sværest at omvende til direkte cash-flow. Modsat i aktiverne nedefra støder man først på den likvide beholdning. Den regnskabspost som er det mest likvide aktiv en virksomhed har, da netop beholdning er likvider er til fri afbenyttelse til den daglige drift.

Når regnskabet er slået sammen som direktivet forskriver, er det ikke længere muligt på samme måde at vurdere hvor likvidt et selskab er. Som investor er det godt at vide, om omsætningsaktiver primært består af et varelager, som endnu ikke er solgt eller om omsætningsaktiverne består af en debitormasse som i værste fald er dubiøs. Som investor eller bankforbindelse kan man ligeledes ikke vurdere om anlægsaktiver består af et depositum (som er det mest likvide anlægsaktiv der umiddelbart findes) til om anlægsaktiverne består af tilkøbt goodwill, som kan være svær at omsætte til likviditet med mindre der findes et aktivt marked herfor.

På den modsatte side af balancen findes passiverne, som er oversigten over selskabets finansiering, og om finansieringen er sket med egenkapital eller fremmedkapital. Som allerede tidligere nævnt, er det således ikke længere muligt som investor eller bankforbindelse at vurdere selskabets gældsforpligtelser i forhold til forfaldsfrister og type.

Som investor og bank er det vigtigt at vide, om gælden primært består af leverandørgæld eller anden gæld som typisk indeholder moms og personaleskatter. Det er også interessant om hvor står en del af gælden klarificeres med forfald længere end et år, som langfristede gæld²⁶. Det er interessant, for såfremt al gælden er kortfristet, er spørgsmålet om virksomheden har likviditet nok, til at forsætte driften endnu et regnskabsår eller om selskabet skal indhente mere fremmedkapital i form af yderligere gældsætning.

²⁶ Finansiell rapportering – teori og regulering, side 126.

FSR har således også indsamlede i samarbejde med Experian en række oplysninger omkring kreditrisici og mikrovirksomheder. Der er nemlig en høj kreditrisiko i forbindelse med långivning til netop denne gruppe af selskaber.²⁷

I figur 5, fremkommer det således at ca. 50 % af mikrovirksomhederne ligger i klassifikationen ”høj” eller ”meget høj” risikogruppe og kun ca. 18 % af virksomhederne med en balancesum større end 3 mio. kr. klassificeres som samme. FSR er således også enig i antagelsen, at såfremt direktivet blev fuldt implementeret med en forkortet balance, at manglende på regnskabsinformationer ville påvirke mikrovirksomhedernes evner til indhente kredit men samtidig også opnå samarbejdsaftaler med andre leverandører.

Figur 8 Kilde: Experian 2014

På den anden side af argumentet for, at kreditmuligheder og samarbejdsmuligheder bliver indskrænket på baggrund af en forkortet balance og resultatopgørelse er argumentet for, om regnskabsklassen mikrovirksomheder overhovedet har brug for den kreditvurdering?

Som allerede beskrevet i afsnit 3.1, er mikrovirksomheder hovedsageligt ejerdrevet virksomheder med meget få eller ingen ansatte. Der findes ikke nogen undersøgelser til hverken at be- eller afkræfte mikrovirksomhedernes behov. Men såfremt man forestiller sig, at en del af de ejerdrevet virksomheder ikke har det store ønske om ekspansion eller deres største ønske måske er at ansætte en eller to ansatte – jamen er behovet for en kreditvurdering overhovedet nødvendigt?

I alle tilfælde så vil det, såfremt mikrovirksomheder skal forhandle kredit, højst sandsynligt være behovet for en kassekredit og ikke et større millionlån som virksomheden søger. Bankerne kræver allerede ved forhandling af kredit, at virksomhederne medbringer senest årsrapport, efterfølgende

²⁷ Erhvervsliv: Mest risikofyldt at handle med små selskaber, FSR 2015

kvartalsbalance og meget mere.²⁸ Så hvis virksomheden allerede skal medbringe kvartalsbalance som viser alle informationerne i et mere detaljeret forhold, end årsregnskaberne allerede gør, betyder det så overhovedet noget for kreditsituationen? Damvads analyser påpeger, at der ligges meget stor vægt på årsregnskaber da de sikrer en ensformig opstilling og overskuelig oversigt over virksomhedernes resultat²⁹. Men det behov kan lige såvel dækkes af en balance fra virksomhedernes bogføringssystemer, som et officielt årsregnskab. Mikrovirksomheder kan i alle tilfælde fravælge revision og dermed selv stå for opstillingen af årsregnskabet. Så i kvalitetssikringsøjemed er kreditinstitutter og leverandører lige vidt når det kommer til informationsniveauet i et årsregnskab kontra en balance fra bogføringssystemet.

En resultatopgørelse og balance som er opstillet efter direktivet 2013/35/EU giver utvivlsomt mindre værdi og regnskabsinformation end den nuværende opstilling i henhold til ÅRL.

Argumenterne imod direktivet er således også, at værdien af årsrapporten samlet set bliver forringet i sådan en væsentlig grad, at virksomhederne til trods for sparet omkostninger til rådgivere og tid, vil blive mødt af yderligere krav fra regnskabsbrugerne. Både interessenterne FSR, kreditinstitutterne og leverandørerne er af samme opfattelse, at informationerne i årsregnskabet er den første og bedste oplysning i forbindelse med kreditvurderinger.

På den anden side, har argumenterne ikke været mange for, hvorfor man netop har valgt at give medlemslandene mulighed for at mindske resultatopgørelse og balance i forhold til nuværende regler. Det overordnede ønske har været at mindske de mindste virksomheders arbejdsbyrder og det bureaukratiske niveau inden for EU.

Man skal samtidig overveje om det overhovedet ændrer bureaukratiet, at mindske resultatopgørelsen og balance da virksomhederne allerede skal leve op til en række krav i forbindelse med bogføring og opbevaring af informationer. På den måde har virksomhederne allerede al information til rådighed, som nemt kan indrapporteres. På den anden side, så synes det ikke at mindske et årsregnskabs værdi særligt, da interessenterne har muligheden for at tage virksomhederne i dialog og efterspørge yderligere information, informationer som igen byrde være nemt tilgængelige såfremt virksomhederne følger bogføringsloven.

²⁸ Danske Bank – hvilke oplysninger skal banken bruge til nye lån eller driftskreditter

²⁹ Damvad – Brugen af årsrapporter for mindre virksomheder – side 20

Det synes derfor, at værdien af en forkortet resultatopgørelse og balance ikke er sådan en værditab som både FSR og kreditinstitutterne argumentere for. Således kan det diskuteres om nogen af interessenterne tager en beslutning på baggrund alene af et årsregnskab. Alene det at få en kassekredit eller forhandle den igen, kræver både budgetter, kvartalsrapporter mv. og beslutninger tages således ikke alene baseret på årsrapporten, om end hvor betydelig interessenterne mener årsrapporten er.

Såfremt beslutningen alene blev foretaget på baggrund af årsrapporten og uden yderligere samtaler med ledelsen, så vil argumentet fra FSR og kreditinstitutterne være valide. Men blev beslutningerne taget på baggrund af årsrapporten alene, ville årsrapporter som den udarbejdes i dag, efter ÅRL heller ikke kunne stå alene i en kreditvurdering. Ordentlige regnskabsanalyser vil som eksempel ikke kunne beregnes og vurderes af interessenterne sådan som årsregnskaber udarbejdes i skrivende stund eller om det blev udarbejdet på baggrund af det nye EU direktiv.

6. Offentliggørelse af årsregnskab

Direktiv 2013/34/EU artikel 36 stk. 1 tillader, at mikrovirksomheder ikke skal offentliggøre årsregnskaber men blot indsende årsregnskabet til den respektive myndighed i landet. Forslaget er ikke indarbejdet i dansk lov.

Bestemmelserne for indsendelse af årsregnskaber findes i ÅRL kapitel 19 § 138. Af denne paragraf fremkommer således, at virksomheder omfatter af regnskabsklasse B, C og D skal indsende et årsregnskab uden ugrundet ophold efter godkendelse af denne ved den ordinære generalforsamling. Virksomhederne har 4-5 måneder til at indsende årsregnskaberne, og fristerne kan ikke dispenseres, undtagen ved konkurs eller rekonstruktion.

Bestemmelserne for selve offentliggørelse findes således i ÅRL kapitel 20. Erhvervsstyrelsen som er den endelige offentlige instans der modtager årsregnskaberne, offentliggøre årsregnskaberne hurtigst muligt. I praksis betyder det typisk dagen efter indsendelse via XBRL³⁰ system. XBRL er et system som ligeledes er bestemt på EU niveau, om at årsregnskaber skal standardiseres når de indsendes til de offentlige myndigheder, for senere at kunne bruges digitalt til for eksempel brancheanalyse eller statistik. Der er med XBRL derudover også grundlagt vejen for, at økonomiprogrammer direkte kan uploade balance og resultatopgørelse til myndighederne, uden de skal bearbejdes yderligere³¹.

Direktivet lægger således op til, at det er selve offentliggørelsen der ikke længere skal gælde for mikrovirksomheder. I skrivende stund er det gratis at downloade årsregnskaberne digital på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Som allerede tidligere skrevet, så var formålet med direktivet, at mindske bureaukrati for mikrovirksomhederne, hvorfor det fremstår underligt at virksomhederne skal fritages for at offentliggøre informationerne, men ikke for at udarbejde selve årsregnskabet. Selve omkostningen for at få udarbejdet et regnskab ligger i selve udarbejdelsen og indsendelse til offentlige myndigheder og ikke selve offentliggørelsen.

FSR har i deres høringssvar³² til regeringen lagt vægt på, at såfremt der ikke offentliggøres et regnskab, vil mikrovirksomhedernes muligheder for kreditgivning og vækstmulighed blive mindsket.

³⁰ eXtensible Business Reporting Language

³¹ www.xbrl.dk

³² FSR – Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af regnskabsloven mv. d. 7. december 2014.

Specielt fordi årsregnskabet er mikrovirksomhedernes største informationskilde for interessenterne i henhold til undersøgelsen foretaget af Damvad.

Argumentet synes dog svagt, da manglende offentliggørelsen af et årsregnskab umiddelbart ikke direkte vil påvirke mikrovirksomhedernes kreditmuligheder mv. Kreditinstitutter og leverandørsamarbejde baseres ikke alene på årsregnskaber, men også på andre parametre.

Såfremt en mikrovirksomhed vil indlede et samarbejde med en leverandør der kræver kreditvurdering eller et kreditinstitut der vil forhandle kassekredit, er mikrovirksomheden i stand til selv at udlevere det efterspurgte materiale. Om regnskabet har været offentliggjort eller ej, vil sandsynligt ikke have den store betydning med mindre materialet har været revideret.

Det er derfor tvivlsomt, om EU's ønske om at minimere bureaukrati gennem direktivet har en påvirkning når det kommer til offentliggørelse af årsregnskaber. Processen lader nemlig ikke virksomheder undgå yderligere krav, hvor selve udarbejdelse og indsendelse af årsregnskabet må anses for at være mere krævende end selve offentliggørelse.

Der findes ikke nogen information om hvorfor Danmark har fravalgt dette punkt i direktivet, men det anses for værende sandsynligt, at det er fordi det ikke ændre meget ved virksomhedernes byrder. Herudover kan det være et ønske om, at informationerne forsat skal være frit tilgængelig for alle, for alle typer af regnskabsklasser.

7. Noteoplysninger

Direktivet 2013/34/EU giver mikrovirksomheder mulighed for ikke at udarbejde noter i henhold til artikel 36 stk. 1 litra b. som således lyder:

”forpligtelsen til at udarbejde noter til årsregnskabet i overensstemmelse med artikel 16, forudsat at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 16, stk. 1, litra d og e, i dette direktiv og artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU, angives neden for balance”

Direktivet referer således til en anden artikel i direktivet, hvoraf der fremkommer at følgende noter ikke er nødvendige for mikrovirksomheder:

- Anvendt regnskabspraksis
- Anlægsaktiver til omvurderet pris
- Finansielle passiver og aktiver måles til dagsværdi
- Samlede størrelse på kreditter, forpligtelser og eventualforpligtelser
- Forskud og kreditter ydet til medlemmer af ledelsen
- Størrelse og art af ekstraordinære poster
- Gæld der forfalder mere en 5 år fra balancedato
- Gennemsnitlig antal ansatte

Medlemslandene kan dog forlange, i henhold til artikel 16 stk. 2 med de ændringer det kræver, at mikrovirksomheder oplyser følgende i henhold til artikel 17 stk. 1, litra a, m, p, q og r:

- Notekrav om anlægsaktiver
- Navn og hjemsted på for den virksomhed der udarbejder konsolideret regnskab
- Karakter og formål med arrangementer som ikke er oplyst i balancen
- Art og finansiell virkning af væsentlige hændelser efter balancedagen
- Transaktioner mellem nærtstående parter

I den danske lovgivning er en stor del af ovenstående punkter blevet implementeret, hvilket vil blive gennemgået nærmere under hvert punkt. Formålet er, at alle disse implementeringer og fritagelse for forpligtelser vil mindske bureaukratiet for mindre virksomheder. Derudover anses det som informationer som er af mindre værdi for interessenterne.

7.1 Anvendt regnskabspraksis

Mikrovirksomheder er i direktivet fritaget for at udarbejde og indlevere anvendt regnskabspraksis. Denne fritagelse er således også implementeret i dansk lovgivning. Fritagelsen for notekrav om anvendt regnskabspraksis er gennemgået i et efterfølgende afsnit, da notekravet er et af de punkter der har givet mest bevågenhed i diskussionen omkring mikrovirksomheder og det paradigmeskifte det medbringer.

7.2 Anlægsaktiver til omvurderet pris

Af direktivets artikel 16 stk. 1 litra b fremkommer det således, at virksomheder der vælger at omvurdere deres anlægsaktiver, skal oplyse dette i en note. Noten skal indeholde bevægelserne på opskrivningshenlæggelsen, den skattemæssige behandling heraf samt den regnskabsmæssige værdi som ville være indregnet såfremt aktivet ikke var omvurderet.

Det vil altså sige, at selskaber der indregner deres anlægsaktiver til dagsværdi har pligt til at lave en note, der oplyser om de ovenstående forhold.

Der findes ikke nogen tilsvarende lov i undtagelsesbestemmelserne for mikrovirksomheder i ÅRL. Det eneste der gør sig gældende er, at virksomheder ikke må opskrive til dagsværdi over resultatopgørelse, men opskrivinger skal føres på egenkapitalen. Mikrovirksomheder har således ikke nævnt nogen undtagelse i ÅRL for at undgå dette notekrav og det må derfor forventes, at foretager en mikrovirksomhed opskrivinger på selskabets anlægsaktiver til dagsværdi over egenkapitalen, så skal der således også udarbejdes en note.

Reglerne om opskrivning over egenkapitalen findes i ÅRL § 41 og notekravet findes i ÅRL § 58, hvor det fremkommer:

”Opskriver virksomheden anlægsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37-38, skal følgende oplyses:”

Her nævner loven så de samme bestemmelser som EU direktivet til notekrav for opskrivinger, om information omkring værdi af anlægsaktivet såfremt opskrivning ikke var sket og hvorledes opskrivningen er nedskrevet, afskrevet mv. i årets løb.

Notekravet er højest sandsynligt fastholdt, da værdien af denne oplysning er høj i forhold til helt at undlade noten. Regnskabsbrugerne kan således nu vurdere hvilke anlægstyper der er opskrevet, med hvor meget og følge effekten af denne opskrivning over egenkapitalen.

Da en fritagelse for dette notekrav ikke har været diskuteret i forbindelse med regerings lovforslag L117, findes der således ikke nogen debatter eller informationer om hvorfor netop dette notekrav fortsat er et krav for mikrovirksomheder. Myndighederne, herunder Erhvervsstyrelsen har højest sandsynligt vurderet, at notekravet er for vigtigt for regnskabsbrugerne og omvurderingen af anlægsaktiver fraviger standarden for anvendt regnskabspraksis, hvor der typisk anvendes kostpris, og at regnskabsbrugerne hermed fortsat kan gennemskue om mikrovirksomheden har valgt en anden regnskabspraksis ved vurdering af sine anlægsaktiver. Såfremt notekravet ikke var opretholdt, kan regnskabsbrugerne muligvis have haft svært ved at gennemskue indregningsmetoderne.

7.3 Finansielle passiver og aktiver måles til dagsværdi

Direktivet tillader også at mikrovirksomheder ikke skal indarbejde noter om aktiver og passiver der måles til dagsværdi. Fravigelse af notekravet i forbindelse med mikrovirksomheder giver god mening, da indregning af dagsværdi i henhold til ÅRL §§ 37 og 38 ikke er tilladt for mikrovirksomheder.

En nærmere gennemgang af indregning til dagsværdi vil blive gennemgået mere detaljeret senere.

7.4 Kreditter, forpligtelser og eventualforpligtelser

Direktivet tillader, at undlade notekravet for oplysninger vedrørende finansielle forpligtelser, garantier og eventualforpligtelser såfremt denne information er at finde som fodnote i årsrapporten i slutningen af balancen. Direktivet lyder således:

”den samlede størrelse af de finansielle forpligtelser, garantier eller eventualforpligtelser, som ikke er opført i balancen angives af arten og formen af sikkerhedsstillelse, der eventuelt er stillet: pensionsforpligtelser og forpligtelser over for tilknyttede eller associerede virksomheder opføres særskilt.

I Danmark har vi ikke tradition for at anvende fodnoter, og oplysningerne har således altid skulle føres som noter, typisk i slutningen af balance under passiverne som vist forinden:

Gælds- og hensatte forpligtelser i alt		1.149.014	1.718
Passiver i alt		2.546.177	2.531
7	Eventualforpligtelser		
8	Leje- og leasingforpligtelser		
9	Pantsætninger og sikkerhedsstillelser		

Figur 9 Årsregnskab - bilag 1

Direktivet siger således, at såfremt man vælger at udelade de notekrav som er opsummeret i artikel 16, skal medlemslandene blot sørge for at de ovenstående noter fortsat fremgår.

I Danmark har man således valgt at bibeholde kravende fra ÅRL § 21. Ændring er højest sandsynlig ikke medtaget, da ændringen ikke medbringer nogen større forandring, til hverken interessenternes eller mikrovirksomhedernes fordel eller ulempe. Ovenstående noter er fortsat relevante noter og er meget relevante for regnskabsbrugerne, da netop disse noter giver muligheden for et indblik i fremtidige transaktioner og forpligtelser som mikrovirksomheden måtte have men som ikke er indregnet i balancen.

Direktivets undtagelse om garantier, eventualforpligtelser og forpligtelser har således ikke nogen praktisk betydning i Danmark, da man allerede ved tidligere lovgivning har sikret at alle regnskabsklasser skal informere om denne type af information.

7.5 Forskud og kreditter ydet til medlemmer af ledelsen

Direktivets artikel 36 stk. 1 litra b har således endnu en undtagelse til undtagelsen. Ligesom med eventualforpligtelser mv. skal information om lån til ledelsen i henhold til direktivet oplyses neden for balancen. I Danmark oplyses denne type for note typisk som en almindelig note.

Direktivets artikel 16 litra e lyder således:

”størrelsen af de forskud og kreditter, der er ydet medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne med angivelse af rentefod, de væsentligste vilkår og de beløb der eventuelt er tilbagebetalt, afskrevet eller givet afkald på, såvel som forpligtelser, der er indgået for deres regning i form af en hvilken som helst garanti: det samlede beløb for hver kategori anføres.”

I den danske lovgivning ÅRL findes der en tilsvarende bestemmelse allerede, som sikre at såfremt der har været transaktioner mellem disse parter, skal dette oplyses i noterne med samme krav som

direktivet. ÅRL §73 sammen med ÅRL § 126 stk. 2 indeholder stort set de samme krav, dog med forskellig ordlyd.

Det er således også et krav for mikrovirksomheder, at oplyse regnskabsbrugerne såfremt der har været transaktioner mellem ledelsesmedlemmer eller virksomhedsdeltagere med både beløb, renter og tilbagebetalinger.

Denne note er specielt vigtig, og ikke kun for mikrovirksomheder, da det er denne note som specielt myndigheder kan finde interessant. Der findes skattemæssig lovgivning der sikre, at lån ydet til virksomhedsdeltagere og ledelsen skal beskattes som var det løn³³. Så fra myndighedernes side, og helt sikkert ikke kun i Danmark, men også fra EU niveau haft en interesse i, at selskaber uanset størrelse skal oplyse om der er foretaget transaktioner mellem ledelse og selskabet. Det er for at sikre, at selv mikrovirksomheder ikke kan fritages fra oplysninger som kan være af ulovlig karakter.

Det er ikke kun myndighederne som har en interesse i, at mikrovirksomheder oplyser om de ulovlige mellemregninger, men både kreditinstitutter, leverandører, investorer og revisor har en interesse i, at denne information bliver noteret i årsregnskabet. Det kan skabe bekymring blandt de nævnte interessenter og betyde at en finansieringsforhandling annulleres eller en leverandør fravælger et samarbejde.

Det er derfor en meget vigtig og nødvendig note, som mikrovirksomheder fortsat skal oplyse om, og det er forståeligt at EU og den danske regering fortsat fastholder denne noteoplysning. I Danmark var der således i 2012 i alt 14.232 selskaber med ulovlige lån, hvilket svarer til 8 % af alle reviderede regnskaber³⁴. Tallet er faldende, men da det kun er revideret regnskaber der er inkluderet i analysen påpeges det, at der kan være en del urevideret selskaber som har rod med ulovlige lån og lovgivning.

Ovenstående tal underbygger bare nødvendigheden af noten, også i mikrovirksomheder og cost/benefit der vil være ved at lette den bureaukratiske byrde på netop dette punkt vil ikke stå til mål med det tab der vil være ved at lade mikrovirksomheder slippe for noten.

³³ Den juridiske vejledning 2016-1

³⁴ FSR – Ulovligt aktionærlån, Analyse, 2013

7.6 Størrelse og art af ekstraordinære poster

Artikel 16 stk. 1 litra f foreskriver at virksomheder der indregner ekstraordinære indtægter eller omkostninger skal oplyse dette ved en note. Litra f lyder således:

”størrelsen og arten af enkelte indtægts- eller udgiftsposter af ekstraordinær størrelse eller beskaffenhed.”

I dansk lovgivning havde man tidligere i ÅRL §§ 30 og 90 reglerne om indregning af ekstraordinære poster, som i forbindelse med L117 således er ophævet. Det er ikke længere muligt at præsentere et årsregnskab hvor ekstraordinære poster fremgår. Der er i stedet kommet et krav i ÅRL som efterlever notekravet for artikel 16. I ÅRL § 67 a fremkommer kravet om særlige regnskabsposter og selskaber derfor skal oplyse om følgende:

”virksomheden skal oplyse om størrelsen og arten af indtægts- og omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art [...]”

Der nævnes nogen punkter som skal inkluderes som særlige poster, herunder tilførsel af nedskrivninger og nedskrivninger som overstiger normale nedskrivninger på både omsætnings- og anlægsaktiver.

Den danske ÅRL indeholder således krav om at der skal oplyses om særlige poster i regnskabet som note samt oplyses hvis der er foretaget nedskrivninger eller tilbageførsel af disse.

Mikrovirksomheder slipper til dels for at oplyse om forholdet. Det lyder således fra ÅRL § 22 b nr. 2: *”Oplysninger om visse særlige poster, jfr. § 67 a, nr. 1 og 2.”*

Ifølge den danske lovgivning skal mikrovirksomheder således ikke oplyse ved note om nedskrivninger på omsætningsaktiver men forsat oplyse ved notekrav om nedskrivninger på anlægsaktiver og tilbageførsel af disse. ÅRL § 67 er således ikke udtømmende, da ordet ”særlige poster” kan rumme en helt del. EU direktivet 2013/34/EU er således ikke fuldt ud implementeres i dansk lov i dette punkt af artikel 16.

Ønsket fra EU er blandt andet, at støtte regnskabsbrugerne i brugen af årsrapporten. Virksomhederne er nu tvunget til, at regnskabsbrugerne får oplysninger som kan være kritisk til brugen af en regnskabsanalyse. Det sikre at informationer som har en markant positiv eller negativ påvirkning, skal oplyses under særlige poster, hvis posten i sig selv ligger uden for normal drift af virksomheden eller som tidligere ville være klassificeret som en ekstraordinær hændelse.

Mikrovirksomheder er således fritaget fra de første to punkter i ÅRL §67, men skal således forholde sig til paragraffen og oplyse såfremt det er sket noget ekstraordinært i regnskabsåret. Men som udgangspunkt, så sker der sjældent ekstraordinære hændelse i mikrovirksomheder. Som tidligere beskrevet er mikrovirksomheder ejerdrevet mindre virksomheder og den mest sandsynlige hændelse der sker i mikrovirksomheder vil være en nedskrivning af omsætningsaktiver, for eksempel i forbindelse med nedskrivning af debitormassen.

Om denne ændring i praksis omkring særlige poster og ekstraordinære poster betyder en reel lempelse som helhed er dog mere tvivlsom. Tidligere var der ikke krav om særlige poster, og ekstraordinære poster skulle blot føres i resultatopgørelse, men nu har mikrovirksomheder et krav om, at ledelsen skal overveje om det er særlige poster som skal specificeres overfor regnskabsbrugerne. Såfremt ledelsen ikke opfylder disse krav eller overser et vigtigt forhold, kan dette muligvis føre til ansvarspådragende tiltag. Da loven ikke specificere nærmere hvad en særlig regnskabspost består af, kan på sigt give udfordringer for mikrovirksomhederne og ledelsen.

7.7 Gæld der forfalder mere end 5 år fra balancedato

Direktivet 2013/34/EU artikel 16 stk. 1 litra g indeholder notekravet om virksomheders pligt til at oplyse hvor meget af selskabets gældsforpligtelser forfalder til betaling mere end 5 år ud i fremtiden og lyder således:

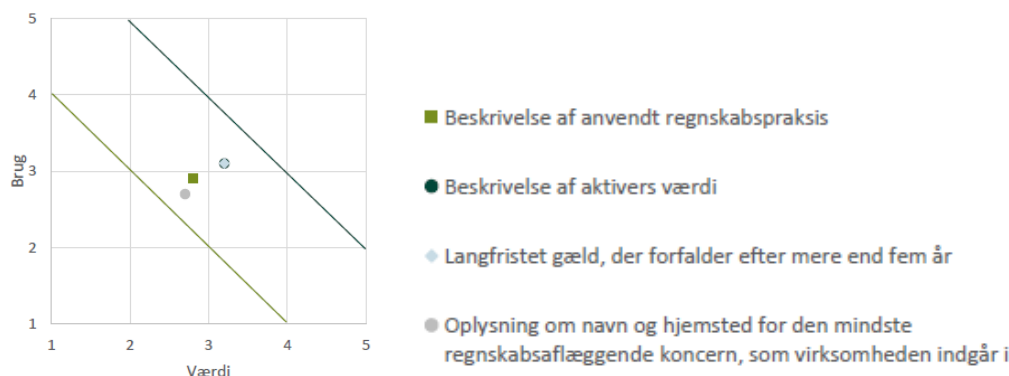
”virksomhedens gæld, der forfalder til betaling efter mere end fem år, samt alle beløb, hvilket virksomheden har stillet sikkerhed, med angivelse af dennes art og form.”

Den tilsvarende lov i ÅRL § 63 lyder således:

”Der skal oplyses om den del af virksomhedens samlede gæld, der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet”

Bestemmelserne er med for at sikre at regnskabsbrugerne bedre kan gennemskue selskabernes lånestruktur og tilbagebetalingshorisont. Regnskabsposterne kortfristet- og langfristet gæld fortæller kun om gælden forfalder inden for et år fra balancetidspunktet, og det kan derfor være en vigtig information for interessenterne. I ÅRL § 22 b stk. 1 litra 2 fremkommer at mikrovirksomheder er fritaget for at afgive noteoplysning vedrørende dette forhold.

Fra EU og regeringens side må notekravet om gæld der forfalder efter 5 år være betragtet som en mindre væsentlige note. Damvad analyse har i forbindelse med deres spørgeundersøgelse, rangeret brugernes opfattede værdi er hver enkel note som man dengang overvejede at ændre.

Figur 10: Damvad 2014

Regnskabsbrugerne har ligesom de andre noter ikke vurderet noten om gæld der forfalder om mere end 5 år specielt højt. I Damvads analyse er der således også kommenteret fra respondenterne at informationen om hvor meget af gælden der forfalder efter 5 år ikke er specielt relevant, da for eksempel kreditinstitutter stort set kan opsig samarbejdet og bede om gælden indfriet med meget kort varsel.³⁵

FSR har i deres høringsvar til regeringen og Erhvervsstyrelse pointeret, at beskrivelse af aktivernes værdi og oplysning af forfalden gæld efter 5 år er de 2 mest betydningsfulde ud fra Damvads analyse³⁶. Udtalelsen synes dog lidt søgt, da netop respondenterne har udtalt, at det er den mindst nødvendige note, på baggrund af tidligere argumentation. Derudover, at betragte de 2 noteoplysninger som værende de mest værdifulde, synes ude af proportioner, da ingen af de 5 noteoplysninger Damvad har spurgt ind til, rangere højere end middel karakter.

Muligheden for at fravælge noteoplysningen for mikrovirksomheder er en reel lempelse, og siden interessenterne ikke umiddelbart har den store interesse i noten, har det ikke givet anledning til yderligere kommentarer. Dog skal det bemærkes, som det blev pointeret tidligere, at regnskabsbrugerne vil have svære ved at gennemskue den langsigtede gældsforpligtelser for mikrovirksomheder, hvilket kan skabe nogen udfordringer i fremtiden når der skal forhandles yderligere kreditter eller investorer skal foretage nye investeringer.

³⁵ Damvad 2014 – Brugen af årsrapporter for mindre virksomheder, side 33

³⁶ FSR – Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af regnskabsloven mv. d. 7. december 2014

7.8 Gennemsnitlig antal ansatte

EU direktivet artikel 16 litra h er det sidste punkt i stk. 1 der omhandler alle typer selskaber inden for EU. Litra h lyder således:

”gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret”

Dette notekrav findes ligeledes i den danske lovgivning i ÅRL § 68, som lyder:

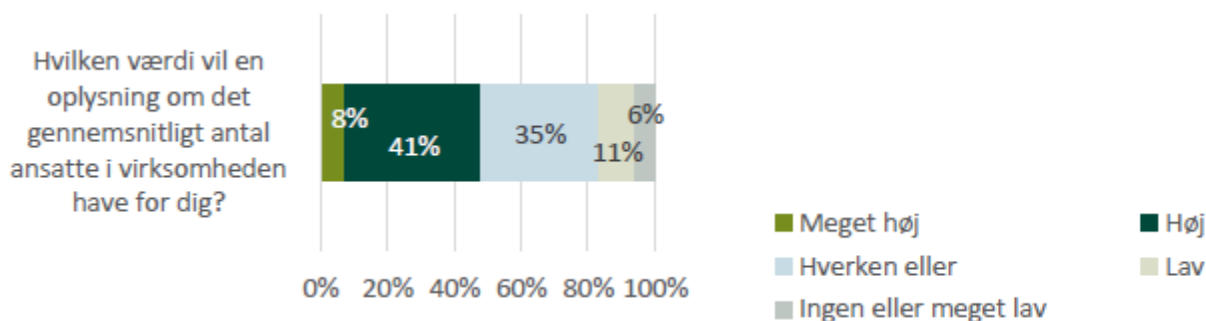
”Virksomheden skal angive det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret”

Før L117 var det ikke et krav for regnskabsklasse B virksomheder at oplyse det gennemsnitlige antal ansatte i selskabet. Efter L117 blev vedtaget blev det obligatorisk for alle regnskabsklasser, med den undtagelse af mikrovirksomheder som omtalt i ÅRL § 22b:

”Oplysninger om det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, jfr. § 68”.

Mikrovirksomheder er således fortsat fritaget fra at afgive denne noteoplysning.

Til forskel for de andre notekrav som beskrevet i forrige afsnit, så er noten om antal ansatte blevet spurgt ind til mere specifikt af Damvad analyse. Undersøgelsen fandt således, at ca. 50 % af brugerne vurderer at oplysningen om antal ansatte har en stor eller meget stor værdi for regnskabsbrugerne og kun 17 % vurderer at oplysningen er af lav eller ingen værdi.

Figur 11: Damvad 2014

Undersøgelsen har spurgt specifikt ind til netop mikrovirksomheder, og undersøgelsen blander således ikke andre regnskabsklasser ind i opgørelsen. Det kan undre, at netop denne note synes så vigtigt for respondenterne, hvilket Damvad også gør opmærksom på i undersøgelsen, hvor de

kvalitative spørgsmål omkring denne note har givet indtrykket af, at det ikke er selve noten der er vigtig, men mere selve oplysningen om lønomkostninger til ansatte og ledelse som er vigtigt³⁷.

For mikrovirksomheder synes det også omsonst, at vide specifikt hvor mange ansatte der er i virksomheden, når vi konkluderede i tidligere afsnit, at det primært af ejerdrevet virksomheder med gennemsnitlig 1-2 ansatte inden for EU der klassificeres som mikrovirksomheder. Det vil sige, at ud fra resultatopgørelsen er det nemt at gennemskue blandt andet hvor meget ejeren får i løn.

Når vi taler om større selskaber end mikrovirksomheder kan det være svære at gennemskue, og det er derfor rart for regnskabsbrugerne at vide hvor mange ansatte der findes. Det kan for eksempel bruges til at beregne en gennemsnitsløn pr. medarbejder som i investeringsøjemed kan sammenholdes med lignende selskaber. Det skaber et godt sammenligningsgrundlag, så investorer kan sikre at selskabet følger branchenormen, og dermed ikke lønner for højt.

7.9 Direktiv 2013/34/EU artikel 17

I henhold til artikel 16 stk. 2 kan medlemslandene i EU kræve, at mikrovirksomheder også efterlever kravende til noteoplysninger i henhold til artikel 17 stk. 1, litra a, m, p, q og r:

- Notekrav om anlægsaktiver
- Navn og hjemsted på for den virksomhed der udarbejder konsolideret regnskab
- Karakter og formål med arrangementer som ikke er oplyst i balancen
- Art og finansiell virkning af væsentlige hændelser efter balancedagen
- Transaktioner mellem nærtstående parter

Ovenstående krav er alle sammen nogen som mikrovirksomheder i Danmark skal efterleve og er således ikke medtaget i ÅRL § 22 b hvor listen af undtagelser fremgår.

Notekrav om anlægsaktiver

Af ÅRL fremkommer således, at såfremt mikrovirksomhederne ikke indregner til opskrevet værdi, skal der ikke udarbejdes en anlægsnote. Det vil sige, at såfremt indregningen sker til kostpris og der foretages normale afskrivninger, skal der ikke foretages yderligere i forbindelse med udarbejdelse af anlægsnoterne. Dette gælder både for mikrovirksomheder og almindelig regnskabsklasse B³⁸.

³⁷ Damvad – brugen af årsrapport for mindre virksomheder side 35-36

³⁸ Regnskabshåndbogen 2016, PWC, side 166

Danmark har således valgt ikke at have notekrav for mikrovirksomheder, og er således på dette punkt mere lempelig end direktivet kræver.

Navn og hjemsted for konsolideret koncernregnskab

Med hensyn til notekrav for oplysning om den nærmeste modervirksomhed der aflægger et koncernregnskab, er mikrovirksomheder ligeledes inkluderet i dette forhold. Ejes mikrovirksomheden af en koncern, er der krav om, at mikrovirksomheden i noterne referer til hvilket moderselskab der aflægger koncernregnskab hvori mikrovirksomheden er inkluderet.

Dette findes i ÅRL § 71. Denne lov er til for at sikre, at det for regnskabsbrugerne er nemmere at gennemskue koncernforhold og på den måde hurtigere finde koncernregnskaber som kan være mere informative end datterselskabernes egne regnskaber. Man har således valgt, at mikrovirksomheder skal underligges de samme krav, som andre selskaber.

Mikrovirksomhederne har altså ikke mere lempelige krav på dette punkt, da man har vægtet informationsbehovet større. Man kan argumentere for, at såfremt en mikrovirksomhed indgår i den større koncern, er der således også knowhow og mulighed for at udarbejde korrekte regnskaber der er mere informative, end hvis mikrovirksomheden blot var ejerdrevet.

Karakter og formål med arrangementer

I henhold til EU direktivet skal virksomheder oplyse om arrangementer som ikke er indregnet i balancen på balancetidspunktet og som er nødvendige for at bedømme virksomhedens finansielle stilling. I ÅRL har vi en tilsvarende paragraf, som findes under afsnittet om eventualforpligtelser. ÅRL § 94 a, har således samme bestemmelse som direktivet henviser til.

Det betyder, at mikrovirksomheder ikke er fritaget for at afgive en note om arrangementer som ikke er indregnet i balancen. Det kan netop lyde meget som en noteoplysning om eventualforpligtelser mv. men bestemmelserne er i virkeligheden udarbejdet som en helhed med ÅRL §§ 64, 90 b og 94 med oplysninger om eventualforpligtelser.

Der er for at sikre, at virksomheder ikke konstruerer en situation eller forhold som kan vurderes at falde uden for bestemmelserne om eventualforpligtelser eller andre indregningsmetoder. Med ÅRL § 94 a sikre man således, at uanset konstruktion eller art af arrangementet, skal det oplyses så længe det styrker det retvisende billede og har eller kan have en finansiell påvirkning af regnskabet.

Mikrovirksomheder er ikke fritaget for denne bestemmelse i dansk lov, og man benytter sig således af den undtagelsesbestemmelse som direktivet indeholder. Spørgsmålet er så om man ikke skulle have ladet mikrovirksomheder være fritaget, for ifølge lovteksten er denne bestemmelse udarbejdet i forbindelse med finansskandalerne i USA omkring Enron mv. hvor man netop havde konstrueret forskellige arrangementer som ikke blev indregnet efter gældende lov³⁹.

Mikrovirksomheder har således ikke nogen umiddelbar påvirkning af den internationale finansielle verden, og har med høj sandsynlighed heller ikke mulighed for at skabe konstruktioner og arrangementer der kan skabe de samme udfordringer som Enron mv. Man burde således også fritage mikrovirksomheder fra dette notekrav, da det alligevel ikke er specielt anvendeligt for den regnskabsklasse.

Art og finansiell virkning af væsentlige hændelser efter balancedagen

Direktivet tillader, at medlemslandene kræver at mikrovirksomheder udarbejder en note om væsentlige hændelser efter balancedagen. Dette krav er fortsat fastholdt for mikrovirksomheder og fremkommer således i ÅRL §§ 98 d og 120 som et notekrav. Tidligere blev det oplyst i ledelsesberetning om hændelser efter balancedagen, men dette er nu overgået til et notekrav og skal ikke længere fremgå jfr. ÅRL 76 a.

Der er ikke tale om en lempelse af eller et nyt krav for mikrovirksomheder, da man tidligere såfremt man fravalgte en ledelsesberetning, fortsat i noterne skulle redegøre for om der var væsentlige hændelser der var vigtige for det retvisende billede. Nu er det således blevet et reelt krav, at det kun skal oplyses i noterne og ikke i ledelsesberetningen.

Transaktioner mellem nærtstående parter

Direktivet tillader også at medlemslande kan kræve, at oplyse om transaktioner mellem nærtstående parter. I den danske lovgivning findes tilsvarende krav, som ligeledes gør sig gældende for mikrovirksomheder. I ÅRL § 98 c fremkommer således at transaktioner mellem nærtstående parter som defineret i IAS 24, skal oplyses ved note med informationer om art og beløbsstørrelse, betingelserne herfor og eventuelle ned- og afskrivninger herpå.

³⁹ Indsigt i regnskabsloven – EY 1. udgave 2014/2015 side1050

Mikrovirksomheder har samme krav, og skal således opfylde disse krav. Regeringen har ved lovforslag 117 således valgt at fastholde direktivets mulighed for at kræve disse informationer for mikrovirksomheder.

Ligesom med antal ansatte, er noteoplysninger om transaktioner mellem nærtstående parter en vigtig information for blandt andet myndigheder, for at sikre sig at der ikke sker ulovlige transaktioner. Det kan enten være ved ulovligt aktionærlån eller intercompany transaktioner (Transfer pricing).

Da der er massivt fokus på transfer pricing og aktionærlån giver det således god mening, at man har valgt at fastholde notekravet for alle regnskabsklasser.

7.10 Opsummering

EU direktivet tillader medlemslandene at lempe en stor del af mikrovirksomhedernes byrder i forbindelse med udarbejdelse og opstilling af årsrapport.

I Danmark har man således valgt af lempe på kravende om:

- Regnskabspraksis
- Antal ansatte
- Gæld til forfald efter 5 år
- Nedskrivninger på omsætningsaktiver

Notekrav om antal ansatte virker værdiløst for mikrovirksomheder, da disse typisk er ejerdrevet virksomheder med få eller ingen ansatte. Det giver derfor ikke regnskabsbrugerne øget værdi at denne note fortsat skulle inkluderes for mikrovirksomhederne.

Gæld der forfalder efter 5 år, er i samme kategori. Det er en informativ note, der kan hjælpe regnskabsbrugerne med at vurdere selskabernes lånestruktur. Men igen, så er der med al sandsynlighed er der ikke de svære lånekonstruktioner i mikrovirksomheder i forvejen. Regnskabsbrugernes argument var, at kreditinstitutterne og andre lånegiver alligevel ofte kan indkræve gælden indfriet hurtigere end de 5 år. Således er værdien af dette notekrav for mikrovirksomheder ligeledes værdiløst.

Den anvendte regnskabspraksis synes dog at være i en anden kategori af værdiskabelse for regnskabet. Specielt revisorforeningen mener, at værdien af regnskabspraksis er vigtig og regnskabsbrugerne er til dels enige. Fravalget af anvendt regnskabspraksis vil blive diskuteret i et senere afsnit.

Det sidste notekrav som mikrovirksomheder er fritaget for, er nok det mindst værdiskabende for regnskabsbrugerne. Behovet for at se specifikt hvor meget der er nedskrevet på omsætningsaktiverne eller tilbageført af denne virker ikke specielt relevant for mikrovirksomheder. Det er således ikke selve transaktionen der er relevant, men mere selve grunden til at man har foretaget nedskrivningen, hvilket mikrovirksomheder ikke skal begrunde.

Herudover er der gennemgået en del andre lempelsesmuligheder for mikrovirksomheder, men noterne virker alle sammen til at være relevante noter, som på hver sin måde er vigtige for regnskabsbrugerne. Specielt noterne omkring transaktioner med nærtstående part og koncernforbundne selskaber er noter som forståeligt ikke er lempet for mikrovirksomheder, da informationen fortsat bibringer stor værdi for interessenterne.

8. Indregning af periodeafgrænsningsposter

I direktiv 2013/34/EU kapital 9 artikel 36 stk. 1 a, kan mikrovirksomheder undtages for at medtage regnskabsposten ”periodeafgrænsningsposter” under aktiver og passiver. Det betyder at såfremt medlemslandet i EU vil tillade at mikrovirksomheder ikke skal indregne periodeafgrænsningsposter, så tillader denne artikel i direktivet, at mikrovirksomhederne fraviger de almindelige regnskabsprincipper oplistet i artikel 6 stk. 1 d: *”beløb der indregnes i balancen og resultatopgørelsen, beregnes efter periodiseringsprincippet”*.

Denne fritagelse gælder dog kun for *andre udgifter* som nævnt i artikel 36 stk. 2 b nr. vi, som også forudsætter at forholdet nævnes enten i noterne eller neden for balancen. Fritagelsen undtager altså ikke mikrovirksomhederne fra at afvige fra periodiseringsprincippet når det blandt andet omhandler omsætning, direkte udgifter, personaleudgifter og værdireguleringer. Rent praktisk vil det betyde, at mikrovirksomheder f.eks. kan undlade af periodisere forsikringer, telefonregninger og lignende omkostninger.

Afsnittet om periodeafgrænsningsposter er ikke medtaget i det danske lovforslag. I de efterfølgende høringssvar fra blandt andet FSR, Dansk Erhverv, Finansrådet og DI⁴⁰ er der således heller ikke kommenteret på forholdet omkring periodeafgrænsningsposter. I ÅRL findes reglerne om periodeafgrænsningsposter i § 27 stk. 1 og 2 for henholdsvis omkostninger og indtægter.

Udarbejdelsen af et årsregnskab bygger på nogen helt fundamentale forhold, som man som regnskabsaflægger er nødt til at følge, for at sikre at produktet udarbejdes ens på tværs af virksomhederne og dermed kan regnskabsbrugerne også med sikkerhed vide, at regnskaberne er sammenlignende og efter hensigten udarbejdet ens.

Periodeafgrænsningsposten bygger på det fundamentale *matchingprincip*⁴¹. Matchingprincippet sikre, at de omkostninger som er medgået i resultatopgørelse også kan sammenholdes med den omsætning som er taget til indtægt. Det vil sige, at for hver krone omsat i regnskabsperioden, kan virksomhederne indregne hver krone forbrugt i samme periode. Periodeafgrænsningsposten i et regnskab er således en balancepost der sikre, at virksomhederne kan indregne de korrekte periode på tværs af måneder, kvartaler og regnskabsår. Matchingprincippet findes i stort set alle balanceposter.

⁴⁰ Høringsnotat L117

⁴¹ Finansiell Rapportering – teori og regulering, Jens Elling – side 103

F.eks. vil en op- eller nedskrivning af et varelager være et udtryk for en match mellem omkostninger og indtægter og ligeledes med løbende afskrivninger på driftsmateriel.

Der skelnes mellem to typer af matchingprincipper:

- Produktionsmatching
- Periodematching

Produktionsmatching er således den type af omkostninger som også betegnes som direkte omkostninger eller variable omkostninger. Omkostningstypen varierer med omsætningen og stiger eller falder tilsvarende. Som tidligere nævnt, vil det betyde, at for hver krone tjent, skal der allokeres en tilsvarende mængde omkostning i form af indkøb, bearbejdelse mv.

Periodematching er således den type af omkostninger, som typisk også betegnes som indirekte omkostninger. Det vil være omkostninger som ikke variere i takt med en stigende eller faldende omsætning og vil være vedvarende så længe virksomheden eksisterer. Det kan f.eks. være husleje, telefon eller forsikringer som tidligere nævnt. Periodematching kommer sig af, at f.eks. husleje vil typisk dække en specifik periode, såsom en måned eller et kvartal.

Direktivets ændringsforslag ændrer således ikke ved begrebet og nødvendigheden af produktionsmatching, da direktivet selv henviser til, at det kun er omkostninger med betegnelsen ”andre udgifter” som ikke længere skal periodiseres. Det vil sige, at man kan drage direkte paralleller mellem andre udgifter og periodematchingsomkostninger og det er således dette begreb som direktivet gør op med.

Det overordnede ønske fra EU, er at sikre at bureaukratiet for denne type af virksomheder mindskes. Det er altså et ønske om, at virksomheder ikke længere skal bruge tid og penge på at bekymre sig om periodeomkostninger ikke længere skal afgrænses.

I bilag 1 og 2 er der som tidligere nævnt udarbejdet et årsregnskab baseret på dette ændret princip. I bilagene har virksomheden en periodeafgrænsningspost i aktiverne på henholdsvis 5.000 kr. og 55.000 kr. I det tænkte eksempel er disse to regnskabsposter udgået og virksomhedens resultat efter skat⁴² er således korrigeret med disse to beløb.

Fordelene ved at mikrovirksomhederne ikke længere skal indregne periodeafgrænsningsposter for indirekte omkostninger længere, vil blandt andet være at ejerne ikke længere skal fokusere og bruge

⁴² Der er ikke taget hensyn til skatteberegningen i det tænkte eksempel.

tid på at bearbejde og opsætte regnskabsposten længere. Man kan dog altid overveje, hvor krævende om omfangsrigt det er for en mikrovirksomhed.

For det tænkte eksempel i bilag 1 og 2, omhandler periodeafgrænsningsposten kun 5.000 kr. hvilket for det retvisende billede⁴³ i sig selv ikke har den større betydning. I forrige regnskabsår var balanceposten på 55.000 kr. og således også af en mere væsentlig betydning.

Den anden fordel er også, at man som brugeren af et årsregnskab for en mikrovirksomhed skal bekymre sig om, hvilke typer omkostninger der lægges på periodeafgrænsningsposter. Der har således været eksempler på, at virksomheder for at forbedre deres overskud har øget værdien af afgrænsningsposten på aktivsiden, eller revisorer ikke har haft tilstrækkeligt bevis for værdien af periodeafgrænsningsposten⁴⁴. Det er således nemt for regnskabsudarbejderen at bruge denne regnskabspost som en regulerende effekt i tilfælde af dårlige resultat i virksomheden. Så såfremt man fjernede muligheden for mikrovirksomheder for at bruge denne type regnskabspost, vil det kræve et aktivt valg fra virksomhederne, at gøre brug af regnskabsposten og eventuelt vurdere nødvendigheden heraf.

Ulemperne ved ikke længere at indregne periodeafgrænsningsposterne er ligeledes relevante. Som tidligere nævnt, bygger selve regnskabsaflæggelsen på nogen principper, heraf det ene som er matchingprincippet. Det sikre, at virksomhederne ikke kan tage mere til indtægt eller til udgift end det der faktisk er forbrugt. Det sikre ensartethed og letter arbejdet for fremtidige interessenter.

Det at EU vælger at ændre ved et væsentligt regnskabsprincip, kan synes at være et skråplan, hvor man gør reglerne så kompliceret, både for brugeren og afsenderen, at man kan stille sig spørgsmålet om det overhovedet er det værd. Periodeafgrænsningsposter er nok den regnskabspost der nemmest kan undværes, men på samme tid er så grundlæggende for regnskabsaflæggelsen, at det kan være svært at forstå, at EU vælger at gøre regnskabsposten til et tilvalg og ikke et krav.

På den anden side, er der regnskabsaflæggeren, som i de fleste tilfælde har et ønske om, at præsentere det bedste resultat muligt i f.eks. forbindelse med kreditvurderinger mv. I det tænkte eksempel i henhold til bilag 1 og 2 har virksomheden f.eks. en udgift på 55.000 kr. i forrige regnskabsår, som efter direktivet fra EU blot skal indregnes i resultatopgørelse. Men som regnskabsaflægger, vil det

⁴³ Retvisende billede vil blive behandlet senere i afhandlingen

⁴⁴ Erhvervsankenævnet – kendelse af d. 26. september 2012

være at foretrække at de omkostninger flyttes til næste regnskabsperiode og på den måde præsentere det bedst mulige resultat i indeværende regnskabsår.

Periodeafgrænsningsposter, er som direktivet hentyder ligeledes ikke kun aktivposter som består af omkostninger til senere perioder, men også passivside af balancen. Det kan dog umiddelbart synes svært at eksemplificere en passivpost, som vedrører andre udgifter. Periodeafgrænsningsposter på passivside består typisk af periodiseret omsætning i form af forudfaktureret arbejde eller indbetalinger som ligeledes ikke tilhører den aktuelle regnskabsperiode.

Men mikrovirksomheder behøver således ikke længere at periodisere passivside på omkostningstypen af ”andre udgifter” i henhold til artikel 36 stk. 1. litra a. Man kan derfor blive i tvivl om ordlyden af artiklen er korrekt, og om der således også må fraviges periodisering af omsætning. Det virker dog ikke til at være tilfældet, da det således vil fravige så markant fra de regnskabsmæssige principper om retvisende billede og matchingprincippet, at årsregnskabet ikke længere synes at være validt for interessenterne. Det vil således skævvride årsregnskaberne så markant, at det kan gøre årsregnskabet ubrugeligt i et analyse-mæssigt perspektiv. Det vil betyde, at omsætning tilhørende næste regnskabsperiode, ville blive indregnet i dette års årsregnskab og på den måde gøre at man ikke længere vil få et retvisende billede af selskabets indtjeningsevne.

Hvad der menes ved periodeafgrænsningsposter på passivside, synes lettere at forstå såfremt man kigger på et engelsk memo fra EU omkring lovforslaget of ofte stillet spørgsmål.⁴⁵ I memoet står der, at mikrovirksomheder er fritaget fra at *”[...] calculate year-end accruals and prepayments in respect of certain types of expenses.”* Det betyder altså, at mikrovirksomhederne slipper for at overveje, om der er nogen typer af omkostninger som vedrører andre udgifter, der skal hensættes til i årsregnskabet for at skabe et mere retvisende billede.

Typisk kan man forstille sig i denne type af virksomheder, at det vil være behovet for at lave en hensættelse på en manglende telefonregning eller huslejeopkrævning, som ved årsregnskabsaflæggelsen ikke er modtaget endnu, men som virksomheden har en god antagelse om, hvor meget der vil blive opkrævet. Ligesom med periodeafgrænsningsposterne for aktivside, virker det useriøst at man som mikrovirksomhed kan se bort fra det retvisende billede, og selv om mikrovirksomheden ved at der mangler nogen omkostninger i regnskabet, kan se bort fra dette.

⁴⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-11-911_en.htm

På denne måde kan regnskabsudarbejdelsen betyde et markant forbedret resultat for mikrovirksomhederne, såfremt de ikke har modtaget regningerne ved regnskabsaflæggelsen.

Baseret på ovenstående kan man således godt forstå, at ÅRL ikke er blevet opdateret tilsvarende efter direktivet. Forslaget til ændring af mikrovirksomhedernes årsregnskab, skaber en alt for stor skævvridning af allerede veletablerede regnskabsprincipper. Man skal således som regnskabsbruger forstå, hvorfor netop denne type af virksomheder kan fravige fra andre virksomheders regnskabsprincipper og således også kunne forstå hvad det betyder for regnskabsaflæggelsen. En egenskab man ikke kan tillægge alle regnskabsbrugere. Det vil typisk kun være professionelle med en større regnskabsforståelse, der muligvis vil være i stand til at gennemskue betydningen af afvigelsen på periodeafgrænsningsposterne og således med matchingprincippet.

Risikoen for at det vil skabe større forvirring end rent faktisk at mindske bureaukratiet for mikrovirksomhederne virker usandsynlig stor, og man kan således godt forstå hvorfor den nuværende regering og Erhvervsstyrelsen har valgt ikke at inkludere direktivets artikel 36 stk. 1. litra a.

9. Udarbejdelse af en ledelsespåtegning

Før ændringerne i L117, var det ifølge ÅRL § 9, gældende lov at årsrapporter skal indeholde en ledelsespåtegning. Det er i ledelsespåtegningen, at ledelsen afgiver en erklæring om hvorvidt regnskabet er aflagt efter reglerne i ÅRL og om årsregnskabet afgiver et retvisende billede. Kravet var gældende uanset ejerform, størrelse eller selskabskonstruktion. Ledelsespåtegningen skal underskrives af alle ansvarlige i ledelsen. Der er ligeledes en række regler og love der skal overholdes ved afgivelse af ledelsespåtegningen. Disse krav vil blive gennemgået senere i dette kapitel.

Ledelsespåtegningen er ikke et krav fra EU eller noget EU direktiv, andet end for regnskabsklasse D virksomheder jf. direktivet 2004/109/EF.

Det vil altså sige, at forslaget om at mindske kravene for regnskabsklasse B virksomheder, og således også for mikrovirksomheder kommer fra regeringen og Erhvervsstyrelsen selv.

Ændringen af kravene til regnskabsklasse B virksomheder, findes i en tilføjelse til ÅRL § 9, hvor der indsættes § 9 a. hvoraf det fremkommer;

”Består virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan kun af ét medlem på tidspunktet for årsrapporten godkendelse, kan virksomheden undlade at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, medmindre virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D. [...]”

Yderligere fra paragraffen kommer det, at indberetningen af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen, vil i sin digital form, anses årsrapporten for godkendt af det ansvarlige ledelsesorgan.

ÅRL § 9 a stk. 2 omhandler yderligere hvilke krav en årsrapport i regnskabsklasse B skal overholde, såfremt årsrapporten ikke indeholder en ledelsespåtegning. Det betyder, at såfremt ledelsen fravælger en ledelsespåtegning, skal man i ledelsesberetningen informere om;

- ÅRL § 9 stk. 6, såfremt årsrapporten ikke er revideret, skal ledelsen informere om betingelserne herfor er opfyldt.
- ÅRL § 9 stk. 7, såfremt ledelsen har tilføjet yderligere beretninger, skal det ansvarlige ledelsesorgan erklære om disse beretninger efterlever kravende om et retvisende billede inden for sådanne beretninger.

I det nyere regnskabsforslag er det ligeledes blevet besluttet, at årsrapporter fra regnskabsklasse B skal indeholde en ledelsesberetning og det således ikke længere er frivilligt om virksomhederne vil udarbejde denne jfr. ÅRL § 22.

Såfremt man ikke havde opdateret kravet om ledelsesberetning, kunne man teoriestisk have været i en situation, hvor mikrovirksomheder stort set ikke skulle udarbejde andet end en resultatopgørelse, balance og noter i forbindelse med indsendelse af årsregnskabet. Regnskabsklasse B virksomheder af en vis størrelsesorden har mulighed for at fravælge revision, og med en ejerdrevet virksomhed, kan man også fravælge ledelsespåtegningen, regnskabspraksis skal ikke vedlægges længere og man ville således være i en situation hvor der ikke var meget tilbage af årsregnskabet. Men det er kun et teoretisk eksempel, da regnskabsklasse B virksomheder nu skal inkludere en ledelsesberetning.

I bilag 1 og 2 hvor der er opstillet et årsregnskabs efter de nye principper fra blandt andet EU direktivet og ÅRL, er ledelsespåtegningen således fortsat inkluderet i årsregnskabet, da der er mere end et ledelsesmedlem. Der er ligeledes inkluderet en ledelsesberetning, som selskabet tidligere havde fravalgt at udarbejde, men som man nu skal udarbejde i henhold til den vedtaget ÅRL.

En ophævelse af kravet om en ledelsespåtegning har ikke nogen juridisk betydning, da det fremkommer direkte af ÅRL § 8 stk. 2 og en ophævelse af dette krav vil ikke påvirke ansvaret fra ledelse på nogen måde. Grunden til, at man netop har valgt at sætte grænsen ved et ledelsesmedlem, er at såfremt der er flere i ledelsen og alle ikke er direkte involveret i regnskabsudarbejdelse, vil nødvendigheden af en underskrift i årsregnskabet skærpe dette ansvar overfor underskriverene⁴⁶.

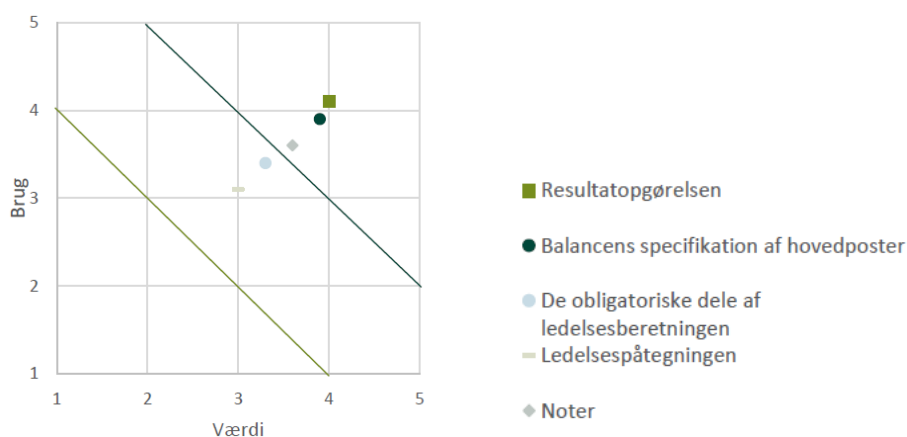
Som allerede tidligere nævnt, er EU direktivet primært aflagt med en ”tænk småt først” og mindre bureaukrati inden for EU for øje. Det virker derfor smart at ekskludere regnskabsklasse B virksomheder, og dermed mikrovirksomheder fra at aflægge en ledelsespåtegning. Men selve udarbejdelsen af en ledelsespåtegning er ikke specielt omkostningstung, som også FSR påpeger i deres høringssvar til Erhvervsstyrelsen⁴⁷.

Derudover påpeger FSR, at det fortsat kan være nødvendigt at sikre, at ledelsesmedlemmet, selv om det kun er ét, fortsat bliver gjort opmærksom på, at det er dem der har det endelige ansvar for årsrapporten. Da ledelsespåtegningen før blev introduceret ved lov, L138 d. 10. januar 2001, blev netop et af argumenterne brugt, at ledelsen skal have tydeliggjort ansvaret for at årsregnskabet giver

⁴⁶ L117 side 30

⁴⁷ FSR – Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af regnskabsloven mv. d. 7. december 2014

et retvisende billede, selskabets finansielle situation og dennes resultat. FSR henviser til, at den oprindelig lov blev vedtaget med England som forbillede, som til trods for det nye EU direktiv fortsat fastholder ledelsespåtegningen, også for mikrovirksomheder. Selve branchen vil højst sandsynligt ikke ændre på praksis, som man også kan se såfremt man kigger på nogen af de nyhedsbreve som revisorerne har bragt i forbindelse med opdateringen af ÅRL⁴⁸. Det forventes således, at hverken honorar eller proceduren vil ændre sig, da cost/benefit for ændringen ikke er væsentlig.

Figur 12 Kilde: Damvad - årsregnskabet bestanddele

Damvad analyse af interessenternes brug af årsregnskabet, har man bedt brugerne om at opdele hvor væsentlige de enkelte bestanddele af årsregnskabet er. Regnskabsbrugerne, som også tidligere kommenteret, mener således at resultatopgørelse og balance er væsentlig vigtigere end ledelsespåtegningen. Faktisk er ledelsespåtegningen den der bliver lavest rated af de 5 bestanddele som Damvad har opdelt årsregnskabet i og spurgt ind til blandt regnskabsbrugerne.

Dog skal man bemærke, at ingen af de i alt 5 bestanddele rangeres som under middel når det kommer til brugbarheden for interessenterne, men at brugerne i forbindelse med vurdering af en ledelsespåtegning blot mener, at det er nødvendigt at ledelsen vedstår sig deres ansvar.

Hvis man kigger på ovenstående argumenter, synes det svært at se, hvorfor regeringen og Erhvervsstyrelsen har ændret ÅRL, så såfremt der kun er et medlem af ledelsen kan man undsige sig ledelsespåtegningen. Det virker mere til besvær, end en faktisk lettelse af det bureaukrati som små virksomheder skal efterleve. Det kræver nu, at mikrovirksomhederne og regnskabsklasse B virksomheder, sætter sig yderligere ind i regler om, hvordan de kan fravælge ledelsespåtegningen,

⁴⁸ Revisorposten – statsaut. Revisorer – Nr. 4 2015

hvorfor de kan og således også nu hvordan det påvirker deres videre opstilling af årsregnskabet ved dette fravalg. Revisorbranchen vil højst sandsynlig fortsætte som hidtil og fortsat udarbejde årsregnskaber med ledelsespåtegninger og ikke ændre på prissætningen af deres ydelser på baggrund af denne ændring. Det synes således alene at være en kosmetisk ændring, der udadtil skal gøre det lettere for de mindre virksomheder, når det mere synes at besværliggøre processen.

Regnskabsbrugerne er som tidligere skrevet, mindre interesseret i ledelsespåtegningen, men den fungerer som et værn mod ejer som muligvis ikke ved bedre, og dermed vil blive gjort opmærksom på de krav der er til dem i forbindelse med aflæggelsen af årsregnskabet.

Det virker således ikke som værende et tiltag som vil vinde stort genhør i branchen, og som regnskabsopstiller er det nemmer blot at gøre som man plejer, blot for at undgå at man skal sætte sig ind i yderligere krav ved brugen af denne undtagelse.

9.1 Udarbejdelse af ledelsesberetning

Det er i forbindelse med udarbejdelsen og fremsættelsen af L117 blevet genintroduceret et krav til regnskabsklasse B virksomheder, og dermed også mikrovirksomheder, at årsrapporten fremadrettet skal indeholde en ledelsesberetning. Ledelsesberetningen er dog kun et krav såfremt der har været væsentlige ændringer i en række af væsentlige punkter vedrørende virksomhedens drift. Herunder væsentlige ændringer vedrørende drift, finansieringsforhold, beskæftigelser og kapitalgrundlaget. Tidligere kunne regnskabsklasse B virksomheder nøjes med noteoplysninger omkring det informationer som ledelsesberetning indeholder.

Med det nye lovforslag har man således ændret fremgangsmåden for udarbejdelse af årsregnskabet. Lovforslaget er alene af dansk karakter og findes således ikke i nogen af de udarbejdet dokumenter fra EU's direktiv 2013/34/EU. I de til fælde hvor en regnskabsklasse B virksomhed har valgt af fravælge ledelsespåtegningen ved aflæggelsen af selskabets årsregnskab, da der kun er ét ledelsesmedlem, fremkommer der ligeledes af den nye lov, at vise oplysninger skal inkluderes i ledelsesberetningen, når ledelsespåtegningen ikke længere fremkommer i årsregnskabet⁴⁹.

Såfremt ledelsen har besluttet at årsregnskabet for det næste regnskabsår ikke skal revideres og omkravende herfor af overholdt eller har ledelsen valgt af inkludere ekstra erklæringer udover de lovpligtige, skal ledelsesorganet erklære, at disse er retvisende. De to pointer skal således blot

⁴⁹ Regnskabshåndbogen 2016, PWC, side 422

beskrives i ledelsesberetningen i stedet for ledelsespåtegningen, hvor bestemmelserne findes i ÅRL §§ 9 & 9a.

Der vil ikke blive kommet nærmere ind på hvad en ledelsesberetning indeholder, da der ikke er foretaget væsentlige ændringer på dette punkt.

Det er dog hver at bemærke, at det synes underligt, at man igen har valgt at inkludere ledelsesberetningen for regnskabsklasse B virksomheder, da formålet med L117 og direktivet fra EU primært har været at mindske virksomheders byrder ved aflæggelsen af årsregnskaber.

Det er specielt bemærkelsesværdigt, da der nu hersker en vis form for egenkontrol og indsigt i, hvad væsentlige ændringer betyder. Det fremgår ikke direkte af lovgivningen hvad en væsentlig ændring er, og det er således op til virksomhederne og regnskabsudarbejderne at forholde sig til betydning af væsentlig. Det vil således havde været nemmere fastholde en form for fravalg af ledelsesberetningen og dermed helt indgå at regnskabsklasse B virksomheder skal forholde sig til endnu et punkt i lovgivningen. De informationer som lovforslagsstillerne fortsat mente var relevante, kunne være inkluderet i et notekrav.

Det er således fortsat revisionshuse der fortsat fastholder, at udarbejde en ledelsesberetning for regnskabsklasse B virksomheder og dermed mikrovirksomheder, for at undgå forvirringen omkring væsentlige ændringer, de yderligere krav et fravalg kan medføre og for at sikre at regnskabsbrugerne får et produkt som fortsat ligner det som man er vant til⁵⁰.

Brugen og værdien af ledelsesberetningen vurderes også af regnskabsbrugerne, til at være lidt højere end ledelsespåtegningen i henhold til undersøgelsen udført af Damvad. I Damvads analyse fremkommer således, at det er de obligatoriske dele af ledelsesberetningen som regnskabsbrugerne vurderer til at medbringe lidt mere værdi i årsregnskabet. Der bliver ikke kommenteret yderligere på, hvilken form for værdi og hvorfor brugerne vurderer ledelsesberetningen højere, men man kan forstille sig, at det typisk er i ledelsesberetningen at man finder yderligere kommentarer til årsregnskabet i form af væsentlige hændelser ved f.eks. et dårlige resultat eller større engangshændelser i regnskabsperioden som er mere detaljeret forklaret af ledelsen. Ledelsesberetningen er netop ledelsens mulighed, inden for det retvisende billede og god skik, at kommunikere til regnskabsbrugerne.

⁵⁰ Regnskabshåndbogen 2016, PWC, side 422

10. Indregning til dagsværdi

EU's direktiv omkring mikrovirksomheder har også en påvirkning af indregningsmetoderne for den nye regnskabsklasse. EU's direktiv har således besluttet, at lande der implementere mikrovirksomhedsparadigmet ikke må kræve eller tillade at mikrovirksomhederne indregner deres aktiver og passiver til dagsværdi.

Direktivet 2013/34/EU artikel 36 stk. 3 lyder;

”Medlemsstaterne må ikke tillade eller kræve, at artikel 8 finder anvende på mikrovirksomheder, der benytter en af undertegnelserne i stk. 1. og 2 i nærværende artikel.”

Artikel 8 i direktivet omhandler den generelle behandling af målingsgrundlaget for dagsværdi. I overordnet træk omhandler dagsværdismålingen følgende:

- Finansielle og afledte finansielle instrumenter
- Specifikke aktivkategorier fra finansielle instrumenter
- Kapitalandele i associerede og tilknyttede virksomheder

Da det er et krav fra direktivet, at man ikke kan tillade eller kræve indregning til dagsværdi for mikrovirksomheder, er det således også et punkt som er inkluderet i ÅRL.

Det blev således vedtaget i L117 og undergår som et punkt i ÅRL § 22a stk. 3,1-4. Begrebsrammen for mikrovirksomheder må således ikke bruges på selskaber der:

1. Besidder kapitalandele i andre selskaber og som udøver betydelig indflydelse.
2. Beskæftiger sig udelukkende med at anbringe midler i værdipapirer og fast ejendom.
3. Besidder afledte finansielle instrumenter såsom renteswaps.

Ovenstående undtagelser skyldes primært, at sådanne aktiver og passiver kan eller skal indregnes til dagsværdi. Reglerne om indregning til dagsværdi findes i ÅRL § 37 og er ligeledes defineret i IFRS 13 – dagsværdimåling.

Begrebet dagsværdi er beskrevet i IFRS:

”Dagsværdi er den pris, der ville blive opnået ved salg af et aktiv eller betalt for at overdrage en forpligtelse i en normal transaktion mellem markedsdeltagerne på målingstidspunktet.”

Altså med andre ord, skal virksomhederne indregne aktiverne og forpligtelserne til den dagsværdi som aktivet eller forpligtelsen ville kunne være afsat på et velfungerende marked.

10.1 Kapitalandele og betydelig indflydelse

For at bruge begrebsrammen mikrovirksomheder, må virksomheden således ikke eje kapitalandele og samtidig have en betydelig indflydelse. I denne forstand vil det typisk betyde, at selskabet enten ikke direkte eller indirekte må eje mere end 20 % af kapitalen, selskabet må ikke have stemmeflertallet hos datterselskabet direkte eller indirekte. Definitioner af kontrol og betydelig indflydelse findes både i regnskabstandarderne IAS 27 og IAS 24.

I IAS 24 opsummeres følgende forhold der afgiver om der er tale om betydelig indflydelse:

1. Repræsentation i bestyrelsen
2. Deltagelse i beslutningsprocessen
3. Væsentlige transaktioner mellem investor og virksomhed
4. Udveksling af ledende medarbejder
5. Nødvendig teknisk information stilles til rådighed.

Hvis ovenstående pointer gør sig gældende, vil der således være tale om en associerede eller tilknyttede virksomhed, og således ikke bare et datterselskab uden indflydelse. Såfremt mikrovirksomheden ikke har nogen bestemmende indflydelse i datterselskabet, må man fortsat anvende begrebsrammen for mikrovirksomheder, men således også opskrive værdien. Eventuelle nedskrivninger føres over resultatopgørelsen og opskrivninger føres på en særskilt post på egenkapitalen i henhold til ÅRL § 41.

Ovenstående kriterier er for at sikre, at holdingselskaber ikke benytter sig af reglerne om mikrovirksomhed. En del holdingselskaber vil nemlig kunne opfylde kriterierne for antal ansatte og omsætningsstørrelsen og på den måde inkluderes i begrebsrammen mikrovirksomheder. Det har ikke været formålet med direktivet og man forsøger således at sikre sig, at der fortsat er større gennemsigtighed i holdingselskaber, som i praksis kan gennemføre større pengetransaktioner blandt andet ud af EU, end den gennemsigtighed som mikrovirksomhedsparadigmet tillader. Her tænkes der specielt på udfordringerne der har været med den offentlighed kaldte Luxembourg finten, hvor

udbytter og kapital føres igennem Luxembourg til fordelagtig skatterabat⁵¹, typisk igennem en lang række af holdingselskaber i forskellige EU lande.

Samtidig er muligheden for at indregne til dagsværdi ikke i tråd med mikrovirksomhedsparadigmet. Formålet er at sikre at selskaberne har en let og forståelig begrebsramme, og i forhold til begrebet kostpris, kan begrebet dagsværdi stille regnskabsbrugerne overfor en beregning som ikke længere fremgår af anvendt regnskabspraksis.

Mikrovirksomhedsbegrebet betyder, at man vælger den ”laveste” fællesnævner og den mest standardiseret praksis der findes inden for regnskabsvæsen. Hvis regnskabsbrugerne skal til at gætte eller forhøre sig hos ledelsen om hvilken type af regnskabspraksis der er brugt, modarbejder det hele pointen ved at tillade fravalget af regnskabspraksis til at starte med.

Da kostpris er den mest almindelige regnskabspraksis som virksomhederne kan aflægge årsrapport efter, giver det også god mening, at man ikke tillade mikrovirksomheder, at bevæge sig alt for meget ud af indregningsmulighederne som ÅRL og IFRS tillader og de tilvalg som man aktivt selv kan tage som selskab.

10.2 Specifikke aktivkategorier fra finansielle instrumenter

Såfremt en virksomhed i regnskabsklasse B anvender mikrovirksomhedsbegrebet ved aflæggelse af årsregnskabet, fravælger virksomheden ligeledes muligheden for at indregne visse aktivgrupper og forpligtelser til andet end kostpris.

Mikrovirksomhed må således ikke anvende ÅRL § 37 som ganske kort lyder:

”Virksomheder skal efter første indregning løbende regulere finansielle aktiver, jf. dog stk. 2, samt de finansielle forpligtelser, der indgår i en handelsbeholdning eller er afledte finansielle instrumenter.”

Den videre paragraf fortæller hvorledes dagsværdien skal findes på blandt andet et aktivt marked, og såfremt et aktivt marked ikke findes, hvorledes virksomheden skal forholde sig. Det vil sige, at aktiver og forpligtelser der normalt er omfattet af ÅRL § 37 skal indregnes til kostpris.

I ÅRL 38 findes ligeledes en paragraf om indregning af investeringsejendomme, som efter loven kan indregnes til dagsværdi efter første indregning til kostpris. I ÅRL § 38 finder vi ligeledes reglerne om

⁵¹ <http://politiken.dk/tv/ECE2444052/luxembourg-finten-tegnet-paa-tre-minutter/>

indregning af biologiske aktiver såsom avl af dyr og planter. Disse kan ligeledes normalt indregnes til efterfølgende dagsværdi⁵². Reguleringen omkring investeringsejendomme betyder dog blot, at virksomheden ikke må indregnes reguleringen til dagsværdi over resultatopgørelsen, men fortsat har muligheden for at regulere over egenkapitalen, ligesom med kapitalandelene i dattervirksomheder. Så længe opskrivningen over egenkapitalen fremgår af en bunden reserve, kan virksomheden således fortsat opskrive visse aktiver⁵³.

Som eksempler på aktiver der normalt skal indregnes til dagsværdi efter den oprindelig indregning til kostpris er aktier, obligationer, renteswaps, valutaterminskontrakter, ikke børsnoterede aktier og fast ejendom.

Meningen med kun at tillade vise opskrivinger over egenkapitalen og ikke over resultatopgørelsen, samt ikke tillade opskrivinger af finansielle instrumenter, er for at sikre gennemsigtigheden i årsregnskabet for mikrovirksomheder. Finansielle instrumenter kan være meget komplekse transaktioner, som derfor kan være svære at håndtere regnskabsmæssigt, uden en defineret regnskabspraksis og tilhørende noter. Men man ønsker dog fortsat, at tillade et vist råderum for mikrovirksomhederne når det kommer til opskrivningsmulighederne på investeringsejendomme og anlægsaktiver, herunder kapitalandele.

Så længe mikrovirksomhederne opskriver de tilladte aktiver over egenkapitalen, som bundne reserver, vil det være muligt for regnskabsbrugerne at vurdere, hvor meget af egenkapitalen der består af frie reserve, bundne reserve og registeret kapital. På denne måde mister regnskabsbrugerne ikke nogen værdi af årsregnskabet, til trods for den manglende regnskabspraksis.

Ifølge IFRS skal der dog indgives oplysninger, der skal hjælpe regnskabsbrugerne til at forstå og forholde sig til den efterfølgende måling af aktiver og forpligtelser beregnet til dagsværdi. Disse oplysninger vil typisk være i form af en regnskabspraksis med de væsentligste input på værdiansættelsen. Selv om regnskabsklasse B virksomheder ikke aflægger årsregnskabs efter IFRS, så følger ÅRL sig ofte op af IFRS, og det er igen således ikke muligt for en mikrovirksomhed at kunne redegøre og informere regnskabsbrugerne om deres væsentlige forudsætninger ved værdiansættelsen.

⁵² <http://www.pwc.dk/da/publikationer/2016/regnskabshaandbogen-2016.pdf> side 564

⁵³ Regnskabshåndbog PWC side 36

10.3 Opsummering - værdiansættelse

Som nævnt i tidligere afsnit er formålet med mikrovirksomheder, at mindske den bureaukratiske byrde, som EU håber vil hjælpe mindre virksomheder til bedre og mere økonomisk drift. Som også tidligere nævnt har mikrovirksomheder lov til, ikke at informere om den valgte regnskabspraksis, hvilket har en god synergi med fravalget af muligheden for indregning til dagsværdi.

Nu hvor man har givet muligheden for at fravælge regnskabspraksis, er det i god tråd med at man således ikke kan til vælge yderligere specifikke indregningsmetoder, andet end kostpris. Det er for bedre at supportere regnskabsbrugerne i denne form for standardiseret regnskabsaflæggelse.

Mikrovirksomheder kan således ikke indregne de tidligere opsummere aktiver og forpligtelser til dagsværdi, herunder specielt afledte finansielle instrumenter, simpelthen fordi de kan være for u håndgribelige uden en nærmere forklaring ved anvendt regnskabspraksis.

Mikrovirksomheder kan ikke være holdingselskaber, og opskrivning af anlægsaktiver, herunder kapitalandele i datterselskaber kan således kun opskrives over egenkapitalen i bundne reserver. Det vil sige, at vi godt kan have et almindeligt driftsselskab, som ejer kapitalandele i et datterselskab, men som ikke har bestemmende indflydelse. Driftsselskabet har således mulighed for at opskrive kapitalandelene såfremt datterselskabets værdi er stigende, men dog ikke over resultatopgørelse. Derudover må et driftsselskab også godt eje en investeringsejendom, dog skal det ikke være hovedformålet med selskabet. Såfremt selskabet således har en investeringsejendom, må selskabet ligesom med kapitalandele opskrive denne over egenkapitalen i bundne reserver.

Såfremt driftsselskabet alene håndtere investeringer i aktier, kapitalandele og ejendomme, må selskabet slet ikke anvende mikrovirksomhedsbegrebet, og derfor må sådanne virksomheder godt anvende ÅRL §§ 37 og 38.

Der er ikke nævnt noget i litteraturen om hvorfor man helt specifikt har fravalgt muligheden for opskrivninger til dagsværdi for mikrovirksomheder, men begrundelsen med at regnskabspraksis ikke er tilgængelig er et godt argument. Det andet argument må være, at udarbejdelsen af årsrapporter for mikrovirksomheder skal være så let og tilgængelig for stort set alle med lidt regnskabsforståelse, at muligheden for at besværliggøre regnskabsforståelsen bliver indskrænket så meget som muligt.

I Damvads undersøgelse blev brugen af regnskabspraksis slet ikke rangeret og de adspurgte har heller ikke nævnt det som værende et forhold der er afgørende⁵⁴, med argumentationen for, at regnskabspraksis typisk for denne type virksomheder er ensartet. Så såfremt regnskabspraksis skal være ensartet er det vigtigt, som tidligere nævnt at man ikke har mange valgmuligheder ved aflæggelsen og man holder sig inden for en meget snæver regnskabsmæssig praksis.

FSR har i deres høringssvar omkring L117 ligeledes udtrykt bekymring for, at et fravalg af regnskabspraksis for mikrovirksomheder giver anledning til bekymring når virksomhederne i nogen tilfælde kan vælge at opskrive nogen aktiver og forpligtelser til dagsværdi. Uden en udførlig regnskabspraksis vil det i henhold til FSR være umuligt for regnskabsbrugerne at forholde sig regnskabet, og regnskabet vil miste sin værdi som et rapporteringsværktøj⁵⁵.

Argumentet for, at virksomhederne ikke længere kan eller med meget begrænset forhold kan opskrive til dagsværdi synes at være saglige i den forstand, at målet er en mindsning af byrderne for regnskabsudarbejdelsen, Dagsværdiberegninger, når det ikke er på et aktivt marked kan være besværlige og uhåndterbare.

Mikrovirksomheder vil højst sandsynligt ikke have brug for metoden alligevel. Som det tidligere blev gennemgået, så er mikrovirksomhederne typisk mindre ejerdrevet selskaber, som f.eks. en håndværker eller bogholder som er selvstændige. De bruger højst sandsynligt ikke deres tid eller penge på investeringsobjekter mv. alligevel, så begrænsningen vil ikke have nogen påvirkning for deres regnskabsaflæggelse.

Argumenterne imod dagsværdi indregning, er at når regnskabspraksis ikke er tilgængelig, så vil det kun modarbejde regnskabets funktion som informationskilde, da det kan være svære at gennemskue regnskabet for interessenterne. Til det argument hører dog fortsat, at det er sjældent, og som Damvads analyse også har vist, står regnskabet sjældent alene ved f.eks. en kreditvurdering. Så muligheden for at indregne begrænset til dagsværdi synes således ikke at være en hindring, da kreditinstituttet eller leverandøren blot har mulighed for at indhente yderligere informationer hos selskabet selv, som tidligere nævnt.

⁵⁴ Damvad – brugen af årsrapport for mindre virksomheder side 33

⁵⁵ FSR – høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven mv. side 9

11. Det retvisende billede

I EU direktivet 2013/34/EU findes endvidere en lempelse om, at mikrovirksomheder ikke skal opfylde kravene om det retvisende billede, som direktivet kommer nærmere ind på i artikel 36 stk. 4, som henviser til artikel 4 stk. 3 og 4. Af artikel 4 fremkommer følgende:

”3. Årsregnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat. [...]

Direktivbestemmelserne fortsætter med, at såfremt at der i direktivet ikke er beskrevet tilstrækkelige værktøjer samt vejledning til at virksomheden kan udarbejdet regnskabet efter et retvisende billede, skal virksomheden notere i noterne, hvilke forhold der afviger således at årsregnskabet er retvisende. Derudover skal en virksomhed, såfremt direktivet strider imod en virksomheds faktiske forhold, så at forholdet ikke længere er retvisende, skal undlade at følge direktivet og lokal lovgivning, for at sikre at det retvisende billede er fulgt.

Det retvisende billede har altså igen en central funktion i regnskabsaflæggelsen, og vægter højere end de mere detaljeret bestemmelser. Det retvisende billede findes ligeledes i ÅRL § 11 og er både i mening og ordlyd stort set ens med direktivet.

11.1 Begrebet retvisende billede

Det retvisende billede som begreb, findes som sagt både i ÅRL § 11 og er således også nærmere defineret af IASB.

Det retvisende billede er således en form for generelklausul, der sikre at regnskabet uanset forhold, altid viser et korrekt billede af et selskabets finansielle situation. Begrebsrammen træder i kraft når årsregnskabsloven eller andre vejledninger ikke har defineret en nærmere fremgangsmåde for behandling og præsentation af en given regnskabspost, begivenhed eller finansiell situation.

Behovet og kravet om et retvisende billede er til for at sikre, at regnskabsbrugerne kan tage beslutninger om deres økonomiske dispositioner ved:

- Ressourceallokering
- Forvaltningskontrol af ledelsen
- Fordeling af virksomhedens ressourcer

Ud over at sikre at regnskabsbrugerne skal bruge årsregnskabet og det retvisende billede til økonomisk disposition skal det retvisende billede ligeledes sikre nogen kvalitative forhold, så årsregnskabet er nyttige for regnskabsbrugerne:

- Pålidelige oplysninger
- Ikke målbare forhold medtages i årsregnskabet
- De relevante forhold for regnskabsbrugerne medtages
- Oplysningerne skal præsenteres på en måde der sikre at regnskabsbrugerne kan vurdere pålideligheden af informationerne

Det retvisende billede er således et udtryk for, at årsregnskabet udviser troværdighed og er repræsentativt, så regnskabsbrugere på tværs af gruppen kan sammenligne og være trygge ved at oplysningerne er korrekte.

Årsregnskabet må således ikke være for optimistisk eller pessimistisk og må heller ikke være vildledende, og det er netop de ovenstående krav der sikre dette. På engelsk hedder det retvisende billede også ”True and fair view” hvilket giver et godt indtryk af, at oplysningerne skal være rigtige og retfærdige.⁵⁶

Det retvisende billede sikres ved en række kvalitetskrav. Nytteværdien af årsrapporten sikres således ved to væsentlige kvalitetskrav; relevans og pålidelighed.

Relevans er udtryk for, at oplysningerne skal gøre en forskel for regnskabsbrugerne og dermed sikre at regnskabsbrugerne disponere korrekt. Det er derfor også vigtigt, at ikke relevante informationer udelades af årsregnskabet så informationerne ikke har en forstyrrende effekt for regnskabsbrugerne.

Pålidelighed er at informationerne er sikre og troværdige. Det vil sige, at regnskabsinformationerne stemmer overens med virkeligheden og de faktiske forhold. Oplysningerne skal altså kunne stå på mål for en videre gennemprøvning.

Balancen mellem relevans og pålidelighed er altid svær at finde, for der kan være forhold som er relevant men umiddelbart svære at måle.

Udover relevant og pålidelighed har findes der også to yderligere kvalitetskrav. Sammenlignelighed og forståelighed. Årsregnskabet skal altså være sammenligneligt med andre regnskaber på tværs af

⁵⁶ Finansiell rapportering – teori og regulering, side 21

f.eks. branchen eller regnskaber fra samme virksomhed fra tidligere. Forståelighed er således, at regnskabet skal til en vis grænse være letlæselig af en bruger med forretningsmæssig og økonomisk forståelse.⁵⁷

11.2 Retvisende billede – mikrovirksomheder

Det retvisende billede betyder altså kort, at informationerne skal være:

- Pålidelige
- Relevante
- Sammenlignelige
- Forståelige

Som tidligere nævnt har EU direktivet således tilladt, at mikrovirksomheder afviger fra dette princip om det retvisende billede – men hvorfor? Som tidligere nævnt er det retvisende billede det princip som et selskab og en regnskabsaflægger altid skal vende tilbage til, såfremt anden lovgivning eller vejledning ikke definerer hvorledes en regnskabspost eller begivenhed skal behandles i indregning, præsentation og efterfølgende måling. Det retvisende billede er således en fundamental byggesten i præsentationen af et regnskabs, og det kan således synes underligt, at EU tillader, at mikrovirksomheder fraviger dette.

Det første man skal overveje er, at alle andre selskabsformer og regnskabsklasser er bundet af dette regnskabsprincip. Almindelig regnskabsklasse B, C og D er således påtvunget til hele tiden at holde det retvisende billede for øje i deres regnskabsaflæggelse. Men betyder dette ikke blot, at regnskabsbrugerne igen har endnu en undtagelse som regnskabsbrugerne skal være opmærksomme på, når de bruger årsregnskabet til at vurdere kredit eller investering?

Der er to primære grunde til, at mikrovirksomheder får tilladelse til at undlade at følge princippet om det retvisende billede:

- Indregning til dagsværdi
- Ingen periodisering af andre udgifter

Indregning til dagsværdi, er som allerede gennemgået princippet om, at mikrovirksomheder i henhold til ÅRL 22a stk. 4 ikke anvender reglerne om regulering til dagsværdi af visse aktiver og forpligtelser.

⁵⁷ Regnskabshåndbogen 2016, 1. udgave 2016, PWC side 87

Hvis man antager at selskabet aflægger regnskab efter de normale regler for regnskabsklasse B, vil det således betyde at finansielle aktiver og forpligtelserne kan, såfremt det vil give et mere retvisende billede, opskrives til dagsværdi. Det finansielle anlægsaktiv må således ikke indregnes til dagsværdi i mikrovirksomhedsbegrebet, hvilket betyder, at selskabets årsregnskab ikke længere er retvisende. I en teoretisk situation, kunne det betyde, at selskabets finansielle aktiv er steget med mange millioner, men muligheden for opskrivning er ikke til stede. Selskabets eneste mulighed er således at aflægge årsregnskab efter de normale bestemmelser og love for regnskabsklasse B og dermed inkludere regnskabspraksis mv.

Med hensyn til periodisering af andre udgifter og vil det således igen være et retvisende billede der ikke længere er overholdt. Det retvisende billede, definere at alle finansielle transaktioner og begivenheder skal registreres pålideligt og korrekt. Det er således ikke længere muligt at opretholde det retvisende billede, hvis selskabet ikke længere må periodisere for tidligt betalte omkostninger eller hensætte til målbare forventelige omkostninger til fremtiden.

11.3 Retvisende billede – revisor

En anden vigtig pointe når vi taler om det retvisende billeder i mikrovirksomheders årsregnskab, er ligeledes, at nogen mikrovirksomheder muligvis ønsker at blive revideret. Det kan være et ønske om at øge regnskabets værdi overfor kreditinstitut eller investorer og skabe sikkerhed for indregning og tilstedeværelse af aktiver samt passiver.

Revisors ansvar og beskrivelse af opgaver og erklæringer findes i revisionsstandarden ISA⁵⁸. Uden at gå i nærmere detaljer om de specifikke standarder inden for ISA, findes de primære forhold omkring en revisors erklæring i ISA 700. Det fremkommer således af ISA 700, at revisor blandt andet skal afgive erklæring om det aflagte regnskab giver et retvisende billede. I bilag 1 og 2 fremkommer der således en revisorerklæring, som fremstår uden modifikationer eller yderligere tillæg i form af forbehold eller supplerende oplysninger.

Ledelsens ansvar for årsregnskabet

Ledelsen har ansvaret for udarbejdelsen af et årsregnskab, der giver et retvisende billede i overensstemmelse med årsregnskabsloven. Ledelsen har endvidere ansvaret for den interne kontrol, som ledelsen anser nødvendig for at udarbejde et årsregnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl.

Figur 13 Revisorerklæring bilag 1+2

⁵⁸ International Standards on Auditing

I figur 8 fremstår det således, at det er ledelsen der har det endelig ansvar for aflæggelsen af årsregnskabet, interne kontroller, det væsentlige fejlinformationer uanset fejl eller besvigelser. Det er ligeledes også ledelsens ansvar, at årsregnskabet er udarbejdet i overensstemmelse med årsregnskabsloven og det giver et retvisende billede.

En revision omfatter udførelse af revisionshandlinger for at opnå revisionsbevis for beløb og oplysninger i årsregnskabet. De valgte revisionshandlinger afhænger af revisors vurdering, herunder vurderingen af risici for væsentlig fejlinformation i årsregnskabet, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Ved risikovurderingen overvejer revisor intern kontrol, der er relevant for virksomhedens udarbejdelse af et årsregnskab, der giver et retvisende billede. Formålet hermed er at udforme revisionshandlinger, der er passende efter omstændighe-

Konklusion

Det er vores opfattelse, at årsregnskabet giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 30. september 2014 samt af resultatet af selskabets aktiviteter for regnskabsåret 1. oktober 2013 - 30. september 2014 i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Figur 14 Revisorerklæring bilag 1+2

I figur 9 fremgår således hvordan revisionen skal afdække risici, fejlinformationer mv. men også at revisor skal overveje de interne kontroller der sikre at årsregnskabet er udarbejdet, så det giver et retvisende billede. Det er samtidig også revisors konklusion, at årsregnskabet giver et retvisende billede af selskabets samlede finansielle og økonomiske stilling og årsregnskabet er aflagt i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Fra revisors synspunkt, skal man således overveje om der specifikt skal udarbejdes speciale erklæringer for mikrovirksomheder, da det kan synes svært at revisor afgiver en erklæring der indeholder konklusion på det retvisende billede, men samtidig aflægge årsregnskab for mikrovirksomheder der ikke helt længere efter det samme princip. I direktivet står der følgende:

”For så vidt angår mikrovirksomheder anses årsregnskabet udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel for at give et retvisende billede i henhold til artikel 4, stk. 3, og artikel 4, stk. 4, finder således ikke anvende på sådanne regnskaber”

Ovenstående betyder således, at mikrovirksomheder, fortsat aflægger et regnskab med retvisende billede, selv om det benytter undtagelse vedrørende dagsværdi og periodisering. Man kan kalde det en form for ”retvisende billede light”, hvor regnskaberne fortsat lever op til kravende om retvisende billede, selv om det ikke helt er det samme som tidligere.

Revisorerne behøver derfor nødvendigvis ikke at udarbejde nye erklæringsstandarder, men revisorerne bør overveje om det ikke vil være for det bedste. Det retvisende billede er ikke længere

det samme begreb for mikrovirksomheder, som for alle andre regnskabsklasser. Så spørgsmålet er, om det kan stå på mål i forhold til revisionsbranchen og branchens integritet. Som revisor skriver man i sin konklusion, at årsregnskabet giver et retvisende billede – men det betyder noget forskelligt afhængigt af hvilken type virksomhed den omhandler.

I en branche hvor standarder og ensformighed er nødvendig, for at sikre sin position som offentlighedens tillidsrepræsentant, kan det skabe udfordringer når der tillades forskellige begrebsrammer til forskellige typer af virksomheder. Udfordringen består som sådan ikke internt i branchen, men som der tidligere blev gennemgået, så forventes det i begrebsrammen ”det retvisende billede” at årsregnskabet er forståeligt. Forståeligt for brugere med en form for økonomisk og erhvervsmæssig forståelse. Nu hvor der bliver bygget et yderligere lag på begrebsrammen, vil det kræve en endnu større regnskabsforståelse for brugerne. For som bruger skal man vide af det retvisende billede for en type af virksomheder, ikke længere er det samme som for en anden.

11.4 Retvisende billede – andre interessenter

Af årsrapportens andre interessenter, vil stort set alle sammen, ligesom revisorerne, være interesseret i, at årsregnskabet lever op til principperne om det retvisende billede. Som tidligere diskuteret, kan det kræve en vis forståelse af økonomi og regnskab til at gennemskue, hvad denne nye form for retvisende billede betyder. Det hænge unægtelig meget sammen med de andre punkter omkring dagsværdi og periodisering, men udfordringen vil bestå i, at det retvisende billede for en mikrovirksomhed kan skabe tvivl i de andre interessenters opfattelse af værdien af et regnskab som brug for ressourceallokering mv. når regnskabet er bygget på andre principper end interessenterne ellers er vant til.

Damvad har desværre ikke foretaget nogen analyse af hvorledes interessenterne rangerer det retvisende billede i forhold til de andre bestanddele af årsrapporten og ændringen i principper har ikke givet anledning til nogen debat ud over revisionsbranchens kritik af ændringen.⁵⁹

Så måske betyder det ikke så meget for regnskabsbrugerne, at årsrapporterne fra mikrovirksomheder ikke længere følger 100 % de samme principper, så længe at årsrapporten giver et godt indtryk over mikrovirksomhedens finansielle situation. Det er noget, som man bør overveje, om der skal foretages yderligere undersøgelser af.

⁵⁹ FSR - danske revisorer er kritisk over for foreslåede regler om mikroregnskaber

11.5 Retvisende billede

Det retvisende billede er blevet diskuteret og kommenteret på. Hvad er det retvisende billede og hvordan vi bruger det som den altovervejende guide til hvorledes revisorer, ledelsen og regnskabsbrugerne skal forholde sig til den information som lægges i årsregnskabet.

Mikrovirksomheder, om ikke slipper lettere, men i hvert fald har fået adgang til at udarbejde et årsregnskab som ikke længere opfylder de helt samme krav som alle andre regnskabsaflæggere. Det kan synes som modarbejdelse af hvad branchen og andre interessenter har opbygget af tillid og forståelse af, hvordan et årsregnskab skal se ud og forstås.

Specielt for revisionsbranchen vil det betyde nogen udfordringer for fremtiden. Hvordan kan en revisor skrive under på to forskellige regnskaber med samme ordlyd, når indholdet faktisk er forskelligt. Som det blev nævnt tidligere er løsningen måske en ny revisionsstandard, som klarlægger den forskel der er mellem de to forskellige måder at opstille et regnskab på, hvad det betyder for regnskabslæseren og måske overordnet hvilken effekt det har.

Ovenstående pointer er alene på revisorbranchens banehalvdel. Det er revisorerne som nu står mellem hvordan man altid har gjort, hvordan man kan gøre det og hvordan det skal gøres for fremtiden. Det er ikke alene revisionsbranchen der påvirkes, og det er derfor vigtigt at det kommunikeres ud til interessenterne, at noget er anderledes i denne type af regnskaber. Det er selvfølgelig kun en udfordring for mikrovirksomhederne som bliver revideret, og sådan som udviklingen er i skrivende stund, kan det næsten kun være et forsvindende lille antal det omhandler⁶⁰. Fra 2006 hvor fravalg af revision blev tilladt og frem til 2014 er antallet gået fra 12 til knap 30.000 selskaber. I skrivende stund er det sikkert endnu flere, specielt da holdingselskaber senere hen også blev inkluderet i lovgivningen.

Det hele kommer ned til principper og metodik. Det retvisende billede er grundstenen for hvordan vi aflægger regnskaber i Danmark, og det kan synes at være et skråplan hvis man ændre ved det princip. Man risikere at troværdigheden for regnskabet bliver mindre, og værdien til sidst er ikke eksisterende.

⁶⁰ 30.000 virksomheder sniger sig udenom revision, Børsen 2014

12. Fritaget for regnskabspraksis

Direktiv 2013/34/EU artikel 36 stk. 1 litra b fritager mikrovirksomheder for at udarbejde og inkludere noter omkring den anvendte regnskabspraksis i selskabets årsregnskab. Der siges note, da det officielt skal anses som en note, hvorfor man ved nogen regnskabsaflæggelse kan notere sig, at regnskabspraksis er bagerst i årsrapporten, hvor andre placere den lige før resultatopgørelse og balance. Der er således ikke nogen nærmere krav om placering af regnskabspraksis, blot at den for alle andre regnskabsklasser skal inkluderes i årsrapporten.

Direktivet lyder således:

”forpligtelsen til at udarbejde noter til årsregnskabet i overensstemmelse med artikel 16, forudsat at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 16, stk. 1, litra d og e, i dette direktiv og artikel 24 stk. 2, i direktiv 2012/30/EU, angives neden for balancen”

Mikrovirksomheder er altså fritaget for at aflægge en regnskabspraksis ved udarbejdelse af deres årsrapport, hvorfra det kommer i artikel 16 stk. 1 litra a:

”Den anvendte regnskabspraksis”

Selskabet er altså fritaget for hele den anvendte regnskabspraksis, såfremt man efterlever kravende om, at oplyse informationerne nævnt i artikel 16 stk. 1 litra d og e som følger:

”den samlede størrelse af de finansielle forpligtelser, garantier eller eventualforpligtelser, som ikke er opført i balancen, og en angivelse af arten og formen af sikkerhedsstillelse, der eventuelt er stikket: pensionsforpligtelser og forpligtelser over for tilknyttede eller associerede virksomheder opføres særskilt.”

og ligeledes:

”størrelsen af de forskud og kreditter, der er ydet medlemmer af administrations, ledelses- eller tilsynsorganerne med angivelse af rentefod, de væsentligste vilkår og de beløb der eventuelt er tilbagebetalt, afskrevet eller givet afkald på såvel som forpligtelser, der er indgået med deres regning i form af en hvilken som helst garanti: det samlede beløb for hver kategori anføres”

Mikrovirksomheder der ikke aflægger en årsrapport med regnskabspraksis, skal således fortsat oplyse om forpligtelser, garantier og lån med ledelsesmedlemmer mv. som en almindelig regnskabsklasse B virksomhed.

Tilsvarende bestemmelser findes ligeledes i ÅRL § 64 vedrørende forpligtelser og garantier og ÅRL § 73 vedrørende lån og garantier for ledelsesmedlemmer.

Til sidst nævnes der EU direktivet 2012/30/EU artikel 24 stk. 2, som henviser til, at såfremt medlemslandene tillader at virksomheder erhverver egne aktier enten som selskabet selv, eller gennem en anden person, men i kræft af selskabet, skal denne årsrapporten ligeledes indeholde oplysninger i noterne herom. I Danmark tillades erhvervelse af egne aktier i henhold til SEL⁶¹ §§ 198 og 199, hvorfor det ligeledes er et krav for mikrovirksomheder, at denne note skal inkluderes.

Bestemmelserne vedrørende fritagelse for regnskabspraksis er således også inkluderet i den danske lovgivning omkring mikrovirksomheder, og den danske lovgivning giver dermed fuld adgang til at mikrovirksomheder ikke skal inkludere regnskabspraksis i årsrapporten.

Fritagelse for aflæggelse af regnskabspraksis findes i ÅRL § 22 b stk. 1 litra 1, hvor der fritages for regnskabspraksis i henhold til ÅRL § 53 som består af hele opsummeringen af regnskabspraksis, hvad den skal indeholde og hvordan den skal bygges op.

ÅRL § 53 fortæller således om hvad regnskabspraksis skal indeholde, ved f.eks. hvilke indregningsmetoder der er brugt ved regnskabsaflæggelsen, værdiansættelserne, afskrivningsmetoder, indregning af fremmed valuta og at f.eks. afskrivningsperioden på goodwill skal begrundes.

Som allerede gennemgået har mikrovirksomheder en mindre udvalg når der kommer til regnskabspraksis end andre regnskabsklasser. Som hovedregel kan en mikrovirksomhed kun indregne til kostpris og har således ikke muligheden for at indregne til dagsværdi eller amortiseret kostpris. Det mindre udvalg betyder således også, at mikrovirksomheders regnskabspraksis er meget standardiseret og ensformig.

Det tyder således på, at grunden til at EU blandt andet har ekskluderet regnskabspraksis for mikrovirksomheder, er fordi man ikke antager regnskabspraksis for at tilvejebringe meget værdi til regnskabsaflæggelsen når udvalget i anvendt regnskabspraksis er begrænset.

Som gennemgået i forgående afsnit, er anvendt regnskabspraksis ligeledes et område som sikre, at det retvisende billede er opnået. Oplysning om den anvendte regnskabspraksis sikre nemlig, at brugerne har et forståeligt og anvendeligt regnskab som er sammenligneligt og pålideligt.

⁶¹ Selskabsloven

Pålideligt fordi regnskabsbrugerne kan sikre sig, at den anvendte regnskabspraksis ikke ændres fra årsrapport til årsrapport og forståeligt fordi man som regnskabsbruger ikke skal gætte sig frem til hvorledes posterne er indregnet.

Den observante regnskabsbruger er dog sikkert godt klar over, at såfremt valgmulighederne mellem anvendt regnskabspraksis ikke er stor, så er mulighederne i regnskabet også ret indsnævret.

Revisionsbranchen er specielt stor fortaler for, at regnskabspraksis slet ikke burde fjernes fra mikrovirksomhedernes årsrapporter. Et af argumenterne er for det første, at såfremt der foretages ændringer i selve regnskabspraksis, vil det ikke fremgå nogen steder. Her er der ikke tale om ændring fra kostpris til dagsværdi eller lignende, men der er tale om ændring af regnskabsmæssige skøn. Af regnskabsmæssige skøn, som normalt oplyses i regnskabspraksis kan nævnes:

- Afskrivningsperioden af materielle anlægsaktiver
- Afskrivningsperioden på goodwill, som tidligere nævnt skal begrundes jfr. ÅRL § 53 stk. 2. litra b.

Sådan som reglerne er med en almindelig regnskabsklasse B, vil regnskabsbrugerens altid være i stand til at sammenligne forrige regnskabsår med nuværende og vurdere om det er foretaget ændringer. Såsom om virksomheden har valgt en mere lempelig afskrivningsperiode på både goodwill og materielle anlægsaktiver.

Det er således ikke muligt for regnskabsbrugerens at vurdere, om afskrivningerne er blevet mindre fordi selskabets anlæg er kommet til en naturlig afslutning i afskrivningsperioden, eller fordi man simpelthen f.eks. har valgt at afskrive over 7 år frem for 5 år, for at få regnskabet til at se bedre ud. Det samme gælder med goodwill, som i henhold til lovgivningen altid skal begrundes ved valg af afskrivningsperiode. Denne begrundelse af ikke længere muligt, da regnskabspraksis ikke længere eksistere i regnskabet.

12.1 Anvendt regnskabspraksis – revisor

Som det er med det retvisende billede, således skal revisor i sin påtegning ligeledes inkluderet revisionen af den anvendte regnskabspraksis. I henhold til revisors erklæring om revision på næste side, kan man se, at de både er resultatopgørelse, balance, noter men også den anvendte regnskabspraksis der skal revideres.

Til kapitalejeren i Radio Skive ApS

Vi har revideret årsregnskabet for Radio Skive ApS for regnskabsåret 1. oktober 2013 - 30. september 2014, der omfatter anvendt regnskabspraksis, resultatopgørelse, balance og noter. Årsregnskabet udarbejdes efter årsregnskabsloven.

Figur 15 revisorerklæring bilag 1+2

Det stiller revisor overfor nogen udfordringer, for ligesom med det retvisende billede, som egentlig ikke længere er retvisende i ordets oprindelig forstand, så er revisor også nødt til at revidere den anvende regnskabspraksis, til trods for at denne ikke offentliggøres længere.

Det er typisk årsregnskabet som revisor revidere, men hvordan det skal kunne lade sig gøre, at revidere et regnskabs uden regnskabspraksis, som fortæller hvad revisoren skal forholde sig til. I praksis giver det nok ikke de store problemer, hvor revisor blot kan spørge ledelsen omkring indregningsmetoder mv. men i sidste ende og hvis målet er mindre bureaukrati for mikrovirksomhederne, virker det omsonst at give muligheden for at fravælge anvendt regnskabspraksis, hvis ledelsen alligevel i forbindelse med en revision skal redegøre for samme. Det er klart, at selv om anvendt regnskabspraksis er fravalgt i årsregnskabet, betyder det ikke at ledelsen blot kan fravælge at forholde sig til regnskabspraksis, men om det mindsker bureaukrati synes at være tvivlsomt når ledelsen i første omgang alligevel skal forholde sig til det, og muligvis herefter videregive informationerne til en eventuel revisor.

Men fravalg af regnskabspraksis for mikrovirksomheder fra et erklæringsmæssigt synspunkt er måske slet ikke så umuligt. Fra branchens egen forening FSR, har man således i en vejledning til f.eks. udvidet gennemgang synliggjort, at man kan ændre i punktet omkring hvad der man som revisor har revideret⁶². Af vejledning fremkommer således:

Erklæring om udvidet gennemgang af årsregnskabet

Vi har udført udvidet gennemgang af årsregnskabet for selskab B for regnskabsåret 201x. Årsregnskabet, der omfatter [anvendt regnskabspraksis, resultatopgørelse, balance, egenkapitalopgørelse og noter], udarbejdes efter årsregnskabsloven.

Figur 16: Fra FSRs vejledning til erklæring

Det er teksten i figur 10 er markeret med [...] hentyder til, at netop dette område kan korrigeres i forhold til hvad man som revisor revidere.

⁶² FSR - danske revisorer standard om udvidet gennemgang af årsregnskaber, der udarbejdes efter årsregnskabsloven, 15. februar 2013

Så revisors erklæring om revision/udvidet gennemgang er således ikke hindret af, at man ikke revidere den anvendte regnskabspraksis.

Men som allerede nævnt, er det ud fra en ren teoretisk tilgang, således ikke umiddelbart noget problem, men revisor skal fortsat forholde sig til regnskabspraksis i praksis, for at sikre at regnskabet er korrekt opstillet.

FSR er som ganske forventet imod, at mikrovirksomheder ikke skal oplyse regnskabspraksis, og at den manglende information vil svække årsregnskabet som informationskilde. I høringssvaret til L117 sammenligner FSR en manglende regnskabspraksis, som ikke at oplyse om et beløb er opført i kroner eller euro⁶³.

Der er således flere interessenter i forbindelse med høringsrunden af L117, der har givet udtryk for, at fraværet af regnskabspraksis vil være modarbejdende for mikrovirksomhederne og en lempeligere metode bør anvendes⁶⁴. Af en mere lempelig metode er der blevet fremført, at man for mikrovirksomhederne burde lave en standard regnskabspraksis som en del af lovgivningen, som der kan refereres til i forbindelse med regnskabsaflæggelsen, og at mikrovirksomhederne således skal notere om der er fravigelser fra denne regnskabspraksis i forhold til standarden nævnt i lovgivningen.

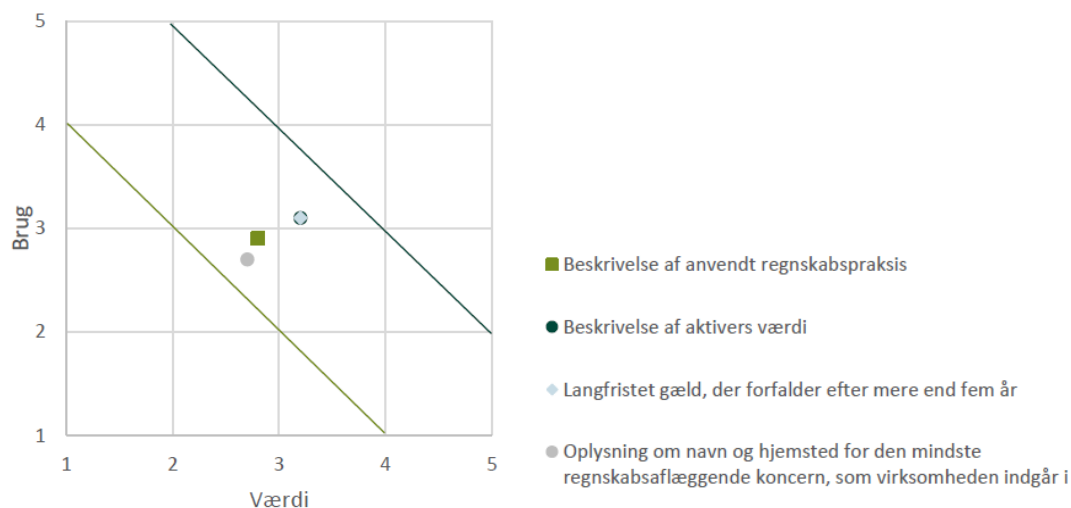
Det er kun naturligt af revisorbranchen ikke kan støtte op om forslaget og fravalget af regnskabspraksis, da det ændre ved måden hvorpå de arbejder på i sin nuværende form. Man skal derfor holde sig dette for øje, når man kigger på deres argumentationer.

Damvad har som tidligere nævnt, fortaget en analyse af regnskabsbrugernes opfattede værdi af regnskabets enkelte bestanddele. I Damvad har man således spurgt regnskabsbrugernes opfattelse af værdien af noter i årsregnskabet. I figuren forneden kan man således se, hvor stor en værdi interessenter tillægger noterne i en mikrovirksomhed.

Det fremkommer tydeligt, og det er således også Damvads kommentar på analysen, at noterne ikke differentiere markant, om det så er anvendt regnskabspraksis, aktivernes værdi, langfristet gæld eller oplysningerne om navn og hjemsted for koncernforbundet selskabet. Regnskabsbrugerne for mikrovirksomheder tillægger altså ikke den ene note over den anden markant mere værdi, hvilket kan virke overraskende.

⁶³ FSR - Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven mv.

⁶⁴ Bilag 3

Figur 17: Damvad analyse

Der er overraskende, da blandt andet FSR er stor modstander af de ændringer som mikrovirksomhederne medbringer, men samtidig virker det ikke til at regnskabsbrugerne egentlig ligger den store værdi i blandt andet noterne. Samtlige af de fire notekrav er rangeret i middelområdet, dog er den langfristede gældsforpligtelse note, lidt højere rangeret end de andre.

12.2 Anvendt regnskabspraksis – andre interessenter

Følgende afsnit omhandler ikke nogen specifik interessent, da det anses for at være det samme pointer der går igen på tværs af regnskabsbrugerne.

Det er således også meget lignende de samme pointer som allerede er blevet nævnt, som generelt påvirker alle regnskabsbruger.

Investorer har således ikke mulighed for at aflæse hvilken værdi regnskabsposterne er indregnet og med hvilke forudsætninger anlægsaktiverne er nedskrevet med og med mindre informationer der muligheden for at investorer ikke kan foretage de korrekte vurderinger uden yderligere informationer. Således har vi også kreditinstitutter der som investorerne kan have svært ved at vurdere årsrapporten og potentielt på denne baggrund afvise en eventuel kassekredit, lån eller anden finansiering.

Myndighederne og leverandørerne har muligvis ikke en større interesse i den anvendte regnskabspraksis, da man kan forstille sig at disse to interessenter fokusere mere på indholdet af selve årsregnskabet. Blandt andet likviditet, egenkapital og afholdte afgifter. På dette område har den anvendte regnskabspraksis ikke den store anvendelse, men det kan dog være relevant for leverandørerne, for at sikre at indregningsprincipperne er overholdt og afskrivninger ikke bliver

fortaget over en for lang levetid. Derudover er princippet om indregningsmetode for omsætningen også relevant for samtlige af regnskabsbrugerne. Virksomheder kan vælge mellem kriterier når de udarbejder regnskabet⁶⁵:

- Faktureringskriteriet
- Produktionskriteriet

Faktureringsprincippet er således indregning når samtidig med levering af varen eller ydelsen, hvilket typisk vil sige samtidig med at risici og ejendomsret overgår til køber og produktionsprincippet indregnes omsætningen i takt med færdiggørelsesgraden af hver enkel produktion af vare eller ydelse.

Denne informationer kan være væsentlig, da der kan være tale om en forventede omsætning i form af produktionsmetoden eller om der er foretaget et endeligt salg i retslig forstand i form af faktureringsprincippet. Det kan også være væsentligt for myndighederne for at kontrollere korrekt momstilsvaret, da moms for eksempel først skal afholdes når ejendomsret og risiko er overgået til køberen. Det er specielt relevant såfremt mikrovirksomheden for eksempel er en mindre entreprisevirksomhed, hvor der kan gå lang tid før det faktiske salg sker, men der bliver løbende indregnet en færdiggørelsesgrad.

12.3 Anvendt regnskabspraksis – opsummering

Anvendt regnskabspraksis er en noteoplysning som, hvis man spørger regnskabsbrugerne ikke er specielt vigtigt, i forhold til andre noter. Revisorbranchen mener det er farligt ikke at oplyse om anvendte regnskabsprincipper og frygter at årsrapporten mister værdi som informationskilde. På den anden side må den nuværende regering og Erhvervsstyrelsen mene at den kan undværes uden de store problemer. Revisorforeningen har påpeget udfordringer ved den manglende regnskabspraksis. Specielt om indregningsprincipper for anlægsaktiver, goodwill og omsætningskriterier som er specielt punkter hvor der, inden for mikrovirksomhedsparadigmet fortsat kan være stor valgfrihed og valgmuligheder. Muligheder som ikke længere bliver videreformidlet til regnskabsbrugerne.

Vil fravalget af regnskabspraksis betyde mindre bureaukrati? I skrivende stund er det svært at udtale sig, da forslaget fortsat er nyt. Men der er noget der tyder på, at regnskabsbrugerne ikke vægter forholdet højt og da mikrovirksomheder højest sandsynlig alligevel havde standard regnskabsprincipper, kan det synes svært at se mindskningen af byrder på dette punkt. FSR selv har

⁶⁵ Regnskabshåndbogen 2016, PWC side 265

udtalt, at det ikke er her man finder den store besparelse, men værdien af regnskabspraksis er forholdsvis stor, om ikke for regnskabsbrugerne men så for regnskabet i sin helhed.

Man må formode at den manglende regnskabspraksis vil aflede spørgsmål fra interessenterne – for eksempel ved forhandling om kredit hos kreditinstitutter eller leverandører. Men som der er blevet kommenteret i forrige afsnit, vil de fleste leverandører og kreditinstitutter alligevel tage kontakt til ledelsen og de ansvarlige for regnskabsudarbejdelsen ved sådanne forhandlinger og højst sandsynligt ikke kun lade årsregnskabet stå alene i beslutningsprocessen.

De fleste regnskabsudarbejdere og revisorer vil højst sandsynligt til vælge den anvendte regnskabspraksis alligevel og vi vil formodentlig ikke se de store ændringer i regnskabsopstillingen de næste par år når det kommer til anvendt regnskabspraksis.

13. Konklusion og opsummering

Formålet med afhandlingen har været undersøge, hvad er mikrovirksomheder, og ligeledes finde ud af, hvorledes det nye EU direktiv mindsker bureaukratiet for mikrovirksomheder. Til det formål er der stillet nogen underspørgsmål, som skal hjælpe med at besvare de primære spørgsmål.

13.1 Hvad er en mikrovirksomhed

En mikrovirksomhed, er som beskrevet i kapitel 3 en subkategori af regnskabsklasse B virksomheder. Mikrovirksomheder er den mindske regnskabsklasse inden for registrerede virksomheder (A/S, ApS og IVS). Formålet med subkategorien mikrovirksomheder, er at mindske byrden for de mindste typer af selskaber inden for EU.

Ca. 93 % af alle selskaber inden for EU mikrovirksomheder og det anslås at ca. 80.000 selskaber i Danmark falder inden for kategorien mikrovirksomhed. Regnskabsklassernes måles efter vise kategorier ved klassifikationen af størrelse, og mikrovirksomheder er således den mindste. Balancesummen må ikke overstige 2,7 mio. DKK, omsætningen er under 5,4 mio. DKK og de gennemsnitlige antal ansatte er under 10.

Mikrovirksomheder udgør en stor del af EU's indre marked, og selv om mikrovirksomheder ikke bidrager med den største økonomiske værditilvækst, er der således antalsmæssigt mange selskaber. Det er således også derfor EU har en stor interesse i, at simplificere og mindske den bureaukratiske byrde for dette segment – det udgør nemlig en stor del af stemmepuljen.

13.2. Hvorfor har mikrovirksomheder EU's bevågenhed

Som en forudsættelse af forrige afsnit, har EU en stor interesse i mikrovirksomheder, da dette segment af virksomheder faktisk udgør en stor del af det samlede antal af selskaber i EU. Et stort segment betyder også, at lovgivning og regulering påvirker mange vælgere og mennesker rundt om i EU.

Men det er ikke alene årsagen til, hvorfor EU har valgt at fokusere mere på de mindre virksomheder inden for EU. Tænk småt først har været et bærende princip i EU i mange år, men det er således først ved det nye direktiv 2013/34/EU, har man principielt handler på det. Fokus har været at mindske byrderne for mikrovirksomheder og andre SME'er. Fokus fra EU's side har for længe været på større børsnoteret virksomheder og virksomheder med særlig offentlig interesse.

EU's princip betyder, at man frem for at opbygge loven oppe fra og ned, fremadrettet vil opbygge loven nedefra og op. Således vil den lovgivende magt forsøge at tænke fra SME'ers synsvinkel først, for derefter at opbygge på de principper, så større virksomheder inkluderes i lovgivningen. Det er forsøget på at opbygge efter behov og nødvendighed, frem for at lægge niveauet alt for højt for alle involverede partnere.

Til sidst har EU således også valgt at fokusere på mikrovirksomheder og SME'er, da det økonomiske vækstpotentiale i dette segment er forholdsvis højt, med muligheden for at små ændringer kan give en stor effekt.

13.3 Hvilke ændringer medfører direktiv 2013/34/EU

Formålet med EU's nye regnskabsdirektiv, har været at mindske den bureaukratiske byrde for mikrovirksomheder. EU direktivet som helhed har åbnet op, for at mikrovirksomheder kan udarbejde regnskaber på et minimalt niveau uden for megen information. Direktivet tillader således at medlemslandene ikke kræver yderligere krav, end de i direktivet beskrevet krav. EU landene må godt undlade visse lempelser.

Den største af lempelserne er mikrovirksomhedernes mulighed for at udarbejde en forkortet balance og resultatopgørelse. Formålet var, at mikrovirksomhederne ikke skulle bruge ressourcer på selve opstillingen af et årsregnskab. Lempelsen blev ikke indført i dansk politik, hvilket igennem diskussion i afsnittet også blev fundet acceptabelt, da tabet af viden og informations synes for stor, i forhold til det arbejde som det kræver af mikrovirksomhederne at udarbejde en almindelig balance og resultatopgørelse. Det primære argument var således, at mikrovirksomhederne, såfremt de overholder gældende bogføringslov og god skik, alligevel besidder de informationer som skal oplyses i årsregnskabet, via diverse bogføringsprogrammer. Lempelsen synes derfor ligegyldig og ville alligevel forringe informationsværdien i et årsregnskab for meget til, at årsregnskabet i sig selv udgjorde nogen relevant værdi.

Den anden største ændring som EU direktivet medbringer, er at mikrovirksomheder slipper for notekravet om anvendt regnskabspraksis. Lempelsen har nok været det mest diskuteret emne i forbindelse med implementeringen af L117, og også den lempelse som har den størst synlige effekt på årsregnskaberne. Lempelsen er blevet vedtaget i dansk lovgivning og har givet anledning til debat på tværs af interessentgrupperne.

På den ene side har vi kreditinstitutter, investorer mv. som ikke umiddelbart har tillagt stor værdi til noteoplysningen, så længe at mikrovirksomhederne har en fastsat definition af hvad der er standard ved opstilling af denne type af regnskaber. På den anden side har vi brancheorganisationen FSR, som har været stor modstander af lempelsen, da organisationen mener at årsregnskaber mister for stor værdi.

Herudover følger lempelsen om anvendt regnskabspraksis i god tråd med, at mikrovirksomheder ikke må aflægge årsregnskaber med opskrevet aktiver mv. til dagsværdi. Det er et generelt udtryk for, at man som mikrovirksomhed skal efterleve minimumskravende for aflæggelse af et årsregnskab, og man således ikke har mulighed for at til- eller fravælge yderligere metoder og opgørelsesprincipper. Det er for at beskytte og sikre interessenterne af årsregnskabet, da muligheden for at videregive informationer til regnskabsbrugerne mindskes, når anvendt regnskabspraksis ikke længere er tilgængeligt. Virksomheder som anvender dagsværdi vil typisk beskrive deres valg og beregningsmetoder i anvendt regnskabspraksis, og da dette ikke længere er tilgængeligt, vil de to principper om dagsværdi og anvendt regnskabspraksis modarbejde hinanden.

EU direktivet tillader ligeledes at mikrovirksomheder ikke anvender matchingprincippet, herunder periodematching for så vidt angår indirekte omkostninger. Danmark har valgt ikke til at tillade denne lempelse for mikrovirksomheder. Det er et ønske om at bibeholde nogen af de grundprincipper som alle virksomheder aflægger regnskab efter. Det er vigtigt for regnskabsbrugerne at de kan regne med, at de medgået omkostninger som er periodiseret og afspejler virksomhedernes faktiske finansielle dispositioner og finansielle stillingtagen. Lempelsen omkring periodeafgrænsningsposter hænger således godt sammen med det næste afsnit omkring det retvisende billede.

Den sidste lempelse som umiddelbart har haft den største effekt, men som ikke er omtalt i hverken lovforslaget eller i høringsforslag er, at direktivet tillader at mikrovirksomheder med en vis begrænsning friviger det retvisende billede. Som diskuteret i tidligere afsnit, er det forunderligt, at man tillader at der friviges fra et så grundlæggende princip i opstilling og præsentation af årsregnskaber. Fravigelsen er skabt, da mikrovirksomheder ikke kan opskrive til dagsværdi, og man risikere derfor, at årsregnskabet dermed ikke opfylder kravende om, at årsregnskaber altid skal vise det retvisende billede af virksomhedens finansielle situation.

Der er yderligere mindre lempelser og ændringer, som er af mindre karakter. Ændringerne og lempelserne er nærmere beskrevet i afhandlingen.

13.4 Hvordan sikre EU direktivet mindre bureaukrati i Danmark

EU direktivet som helhed er en reel lempelse har regnskabskrav for mikrovirksomheder i EU såvel som i Danmark. Udfordringen består i, at Danmark har valgt ikke at inkludere samtlige af de tiltag som direktivet tillader. EU direktivet i sin helhed ville tillade, at mikrovirksomheders årsregnskaber blot bestod af ledelsesberetning, en forkortet balance og resultatopgørelse samt de notekrav som er obligatoriske for regnskabsklasse B. Teoretisk vil det i omegnen af 5-6 sider, hvilket er markant mindre end årsregnskaberne i dag.

Det at Danmark ikke har inkluderet alle tiltagene gør, at tiltagene fremstår halvfærdige og ukomplette. Lempelse om fravalg af anvendt regnskabspraksis minimere byrden minimalt og muligheden for kun at indregne til kostpris (med det krav der nu følger) gør det hele processen mere besværlig. Som regnskabsbruger og udarbejder skal man nu forstå yderligere regler og processer, for at forstå hvorfor et mikroregnskab ser anderledes ud. Erhvervsstyrelsen og den nuværende regering har estimeret på besparelserne for disse lempelser, men de virker urealistiske når selve revisionsbranchen allerede påpeger at de umiddelbart ikke vil bruge reglerne, og såfremt de bruger reglerne vil priserne ikke ændre sig markant.

Efter at have gennemgået de forskellige lempelser i direktivet, synes det derfor svært at tro at de nye regler og lempelser vil ændre processen og omkostningerne markant.

13.5 Perspektivering

Da EU direktivet 2013/34/EU først trådte i kraft pr. 1. januar 2016 og dermed gælder for regnskaber udarbejdet for perioden 1. januar 2015 og frem, findes der ikke meget statistik eller informationer omkring emnet. Der er ikke draget meget erfaring omkring emnet, og det kunne derfor være interessant at vende tilbage til emnet om 1-2 år, for at undersøge hvor mange mikroregnskaber der er blevet indleveret til Erhvervsstyrelsen, hvorledes disse er udarbejdet og ligeledes undersøge prisen for det udførte arbejde. Mange af de undersøgelser og statistikker som er brugt i denne afhandling, er estimerer og forventninger, så det vil derfor være interessant og finde ud af, om disse forventninger også holder stik.

Indledningsvis var der ligeledes interesse for, at udarbejde spørgeskemaer mv. for at undersøge interessenternes holdning til de ændringer som EU direktiver medbringer. Det blev dog fravalgt, da der ikke er meget erfaring med den nye form for afrapportering og dermed heller ikke mange

interessenter der endnu har stiftet bekendtskab med mikroregnskaberne. Det ville således også være interessant at undersøge, hvad interessenternes holdning til mikroregnskaberne er om 1-2 år.

14. Litteraturliste

14.1 Bøger

Andersen, Ib, 2009, 4. udgave, 2. oplag: Den skinbarlige virkelighed - vidensproduktion inden for samfundsvidenskaberne.

Elling, Jens O., Finansiell rapportering – teori og regulering 3. udgave.

Larsen, Møllmann og Wagnild - KPMG – Overblik over den nye regnskabslov af 2015.

14.2 Lovforslag, direktiver og analyser

Lovforslag 117 fremsat d. 28. januar 2015 – Forslag til Lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love.

EU direktiv 2013/34/EU – Europe-Parlamentets og Rådets direktiv af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretning for visse virksomhedsformer om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF.

Damvad – Brugen af årsrapporter for mindre virksomheder – juni 2014

FSR – Høringssvar d. 7. december 2014

http://www.fsr.dk/~media/Files/FSR/Faglige_informationer/Regnskaber/Love%20og%20bekendtgørelser/Aarsregnskabsloven/FSR%20Hringssvar%20RL%20hringssag%20H30714.ashx

14.3 Hjemmesider

Structural business statistics overview, EUROSTA, januar 2015 – artikel opdateret marts 2016.

http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Structural_business_statistics_overview

Danmarks Statistik – Færre virksomheder i den private sektor- firmastatistik 2013

<http://www.dst.dk/da/Statistik/NytHtml?cid=19536>

FSR – Danske revisorer -Revision og årsregnskab – Hvem står på må for årsregnskabet? - 2014

<http://www.fsr.dk/~media/Files/Faglig%20viden/Publikationer/FSR-Revisionsfolder.ashx>

14.4 Artikler og andre publikationer

FSR – pressemeddelelse d. 1. juni 2015 – Erhvervsliv: Mest risikofyldt at handle med små selskaber

<http://www.fsr.dk/Nyheder%20og%20presse/Pressemeddelelser/2015-pressemeddelelser/Erhvervsliv-Mest-risikofyldt-at-handle-med-smaa-selskaber>

Revisorposten – nr. 4 2015 – side 2 – Ny årsregnskabslov, highlights

<http://www.loebner.dk/file/4174/revpostNr4-15.pdf>

Politiken – Luxembourg-finten tegnet på 3 minutter – Jakob S. Kjær og Mads Z. Teglskov.

<http://politiken.dk/tv/ECE2444052/luxembourg-finten-tegnet-paa-tre-minutter/>

FSR – Danske revisorer er kritisk over for foreslåede regler om mikroregnskaber, 9. december 2014

http://www.fsr.dk/Faglige_informationer/Regnskaber/Love%20og%20bekendtgørelser/Aarsregnskabsloven/FSR%20danske%20revisorer%20er%20kritisk%20over%20for%20særlige%20for%20mikroselskaber

Børsen – 30.000 virksomheder sniger sig udenom revision, 10. april 2014 - Gro H. Thielst

http://borsen.dk/nyheder/virksomheder/artikel/1/280721/30000_virksomheder_sniger_sig_udenom_revision.html

SKAT – Den juridiske vejledning 2016-1 – CB.3.5.3.3 Aktionærlån

<http://skat.dk/SKAT.aspx?oID=1946441>

KPMG – Overblik over den nye regnskabslov af 2015

<https://www.kpmg.com/DK/en/services/Audit/Documents/Overblik%20over%20den%20nye%20%C3%A5rsregnskabslov.pdf>

Bilag 1

Dansk Revision Hadsten
Godkendt Revisionspartnerselskab
Vesselbjergvej 3
DK-8370 Hadsten
hadsten@danskrevision.dk
www.danskrevision.dk
Telefon: +45 89 12 50 00
Telefax: +45 86 98 03 98
CVR: DK 31 77 85 30
Bank: 6186 0004988728

Radio Skive ApS

CVR-nummer 26 29 45 17

Årsrapport 2013/2014

Årsrapporten er fremlagt og godkendt på selskabets ordinære generalforsamling
den 16. december 2014

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jes Weyhe Grønbæk'.

Jes Weyhe Grønbæk
Dirigent

Indholdsfortegnelse

Selskabsoplysninger	2
Påtegninger	
Ledespåtegning	3
Den uafhængige revisors påtegning på årsregnskabet	4
Årsregnskab	
Anvendt regnskabspraksis	5
Resultatopgørelse	9
Aktiver	10
Passiver	11
Noter	12

Radio Skive ApS

Selskabsoplysninger

Selskab

Radio Skive ApS
c/o Radio ABC Holding ApS
Brotoften 10
8940 Randers SV

Telefon:	+45 86 40 12 22
Hjemmeside:	www.radioskive.dk
E-mail:	radioskive@radioskive.dk
Hjemstedskommune:	Randers
CVR-nummer:	26 29 45 17
Regnskabsperiode:	1. oktober 2013 - 30. september 2014

Hovedaktivitet

Selskabets formål er ifølge vedtægterne at drive medievirksomhed, herunder produktion og salg af lydproduktioner, udgivelse af blade, deltagelse i andre medievirksomheder samt at drive konsulent- og investeringsvirksomhed.

Bestyrelse

Jes Weyhe Grønbæk
Pernille Krøjer Frederiksen
Morten Ingemann Jakobsen
Ole Søndergaard

Direktion

Ole Søndergaard

Pengeinstitut

Sparekassen Kronjylland

Advokat

Jes Weyhe Grønbæk

Revisor

Dansk Revision Hadsten
Godkendt Revisionspartnerselskab
Vesselbjergvej 3
8370 Hadsten

Kontaktpersoner:

Peter I. Jensen
Lasse Kristensen

Ledelsespåtegning

Bestyrelsen og direktionen har i dag behandlet og godkendt årsrapporten for 1. oktober 2013 - 30. september 2014 for Radio Skive ApS.

Årsrapporten aflægges i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Det er vor opfattelse, at årsregnskabet giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 30. september 2014 samt af resultatet af selskabets aktiviteter for regnskabsåret 1. oktober 2013 - 30. september 2014.

Årsrapporten indstilles til generalforsamlingens godkendelse.

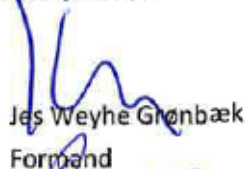
Randers SV, 10. december 2014

Direktionen:

Ole Søndergaard

Bestyrelsen:

Jes Weyhe Grønæk
Formand

Pernille Krøjer Frederiksen

Morten Ingemann Jakobsen

Ole Søndergaard

Den uafhængige revisors påtegning på årsregnskabet

Til kapitalejeren i Radio Skive ApS

Vi har revideret årsregnskabet for Radio Skive ApS for regnskabsåret 1. oktober 2013 - 30. september 2014, der omfatter anvendt regnskabspraksis, resultatopgørelse, balance og noter. Årsregnskabet udarbejdes efter årsregnskabsloven.

Ledelsens ansvar for årsregnskabet

Ledelsen har ansvaret for udarbejdelsen af et årsregnskab, der giver et retvisende billede i overensstemmelse med årsregnskabsloven. Ledelsen har endvidere ansvaret for den interne kontrol, som ledelsen anser nødvendig for at udarbejde et årsregnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl.

Revisors ansvar

Vores ansvar er at udtrykke en konklusion om årsregnskabet på grundlag af vores revision. Vi har udført revisionen i overensstemmelse med internationale standarder om revision og yderligere krav ifølge dansk revisorlovgivning. Dette kræver, at vi overholder etiske krav samt planlægger og udfører revisionen for at opnå høj grad af sikkerhed for, at årsregnskabet er uden væsentlig fejlinformation.

En revision omfatter udførelse af revisionshandlinger for at opnå revisionsbevis for beløb og oplysninger i årsregnskabet. De valgte revisionshandlinger afhænger af revisors vurdering, herunder vurderingen af risici for væsentlig fejlinformation i årsregnskabet, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Ved risikovurderingen overvejer revisor intern kontrol, der er relevant for virksomhedens udarbejdelse af et årsregnskab, der giver et retvisende billede. Formålet hermed er at udforme revisionshandlinger, der er passende efter omstændighederne, men ikke at udtrykke en konklusion om effektiviteten af virksomhedens interne kontrol. En revision omfatter endvidere vurdering af, om ledelsens valg af regnskabspraksis er passende, om ledelsens regnskabsmæssige skøn er rimelige samt den samlede præsentation af årsregnskabet.

Det er vores opfattelse, at det opnåede revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores konklusion.

Revisionen har ikke givet anledning til forbehold.

Konklusion

Det er vores opfattelse, at årsregnskabet giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 30. september 2014 samt af resultatet af selskabets aktiviteter for regnskabsåret 1. oktober 2013 - 30. september 2014 i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Hadsten, 10. december 2014

Dansk Revision Hadsten

Godkendt Revisionspartnerselskab

Peter I. Jensen

Registreret revisor

Anvendt regnskabspraksis

Generelt

Årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med årsregnskabslovens bestemmelser for regnskabsklasse B.

Ændringer i anvendt regnskabspraksis

Anvendt regnskabspraksis er ændret på følgende områder:

Forrentning har tidligere været vist som en særskilt post under overskudsdisponeringen i resultatopgørelsen, men indregnes fremover som en post under finansielle omkostninger.

Praksisændringen medfører en forringelse af årets resultat med DKK 50.000. Årets skat, balancesum samt egenkapital er uændret. Der er foretaget tilretning af sammenligningstal.

Bortset fra ovennævnte områder er den anvendte regnskabspraksis uændret i forhold til sidste år.

Generelt om indregning og måling

Aktiver indregnes i balancen, når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde selskabet, og aktivets værdi kan måles pålideligt.

Forpligtelser indregnes i balancen, når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske ressourcer vil fragå selskabet, og forpligtelsens værdi kan måles pålideligt.

Ved første indregning måles aktiver og forpligtelser til kostpris. Efterfølgende måles aktiver og forpligtelser som beskrevet for hver enkelt regnskabspost nedenfor.

Visse finansielle aktiver og forpligtelser måles til amortiseret kostpris, hvorved der indregnes en konstant effektiv rente over løbetiden. Amortiseret kostpris opgøres som oprindelig kostpris med fradrag af eventuelle afdrag samt tillæg/fradrag af den akkumulerede amortisering af forskellen mellem kostpris og nominelt beløb.

Ved indregning og måling tages hensyn til forudsigelige tab og risici, der fremkommer inden årsrapporten aflægges, og som be- eller afkræfter forhold, der eksisterede på balancedagen.

Indtægter indregnes i resultatopgørelsen i takt med, at de indtjenes, herunder indregnes værdireguleringer af finansielle aktiver og forpligtelser, der måles til dagsværdi eller amortiseret kostpris. Endvidere indregnes omkostninger, der er afholdt for at opnå årets indtjening, herunder afskrivninger, nedskrivninger og hensatte forpligtelser samt tilbageførsler som følge af ændrede regnskabsmæssige skøn af beløb, der tidligere har været indregnet i resultatopgørelsen.

Resultatopgørelsen

Nettoomsætning

Nettoomsætningen indregnes i resultatopgørelsen, såfremt levering og risikoovergang til køber har fundet sted inden regnskabsårets udgang. Nettoomsætning indregnes excl. moms og med fradrag af rabatter i forbindelse med salget.

Anvendt regnskabspraksis

Bruttofortjeneste

Nettoomsætningen fratrukket omkostninger til råvarer og hjælpematerialer samt andre eksterne omkostninger er sammendraget i posten "Bruttofortjeneste".

Andre eksterne omkostninger

Andre eksterne omkostninger omfatter omkostninger til distribution, salg, reklame, administration, lokaler, tab på debitorer, operationelle leasingomkostninger mv.

Personaleomkostninger

Personaleomkostninger omfatter løn og gage samt sociale omkostninger, pensioner mv. til selskabets personale.

Finansielle indtægter og omkostninger

Finansielle poster omfatter renteindtægter og -omkostninger.

Skat af årets resultat

Årets skat, som består af årets aktuelle skat og årets forskydning i udskudt skat, indregnes i resultatopgørelsen med den del, der kan henføres til årets resultat, og direkte på egenkapitalen med den del, der kan henføres til posteringer direkte på egenkapitalen.

Selskabet er omfattet af de danske regler om obligatorisk sambeskatning af moderselskabet og de danske dattervirksomheder.

Den aktuelle danske selskabsskat fordeles ved afregning af sambeskatningsbidrag mellem de sambeskattede virksomheder i forhold til disses skattepligtige indkomster. I tilknytning hertil modtager virksomheder med skattemæssigt underskud sambeskatningsbidrag fra virksomheder, der har kunnet anvende dette underskud (fuld fordeling).

Balancen

Immaterielle anlægsaktiver

Immaterielle anlægsaktiver måles til kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger. Afskrivninger fordeles lineært over den forventede brugstid.

Der indgår forventede brugstider som følger:

Goodwill	20 år
----------	-------

Goodwill omfatter overtagelse af varemærke, kundegruppe og markedsførings-/salgsaftale, der henset til tidligere praksis på området og den nye medielovgivning vurderes at have en betragtelig værdi, der med en afskrivningsperiode på 5 år vil have en værdi betydelig større end den bogførte.

Fortjeneste eller tab ved afhændelse af immaterielle anlægsaktiver opgøres som forskellen mellem salgspris med fradrag af salgsomkostninger og den regnskabsmæssige værdi på salgstidspunktet. Fortjeneste eller tab

Anvendt regnskabspraksis

indregnes i resultatopgørelsen under andre driftsindtægter eller andre driftsomkostninger.

Materielle anlægsaktiver

Materielle anlægsaktiver måles til kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger. Der foretages lineære afskrivninger baseret på en vurdering af de enkelte aktivers forventede brugstider og restværdi.

Afskrivningsgrundlaget er kostpris med fradrag af forventet restværdi efter afsluttet brugstid. Kostprisen omfatter anskaffelsesprisen samt omkostninger direkte tilknyttet anskaffelsen indtil det tidspunkt, hvor aktivet er klar til at blive taget i brug.

Der indgår forventede brugstider som følger:

Indretning af lejede lokaler 5 år

Andre anlæg, driftsmateriel og inventar 5 år

Fortjeneste eller tab ved afhændelse af materielle anlægsaktiver opgøres som forskellen mellem salgspris med fradrag af salgsomkostninger og den regnskabsmæssige værdi på salgstidspunktet. Fortjeneste eller tab indregnes i resultatopgørelsen under andre driftsindtægter eller andre driftsomkostninger.

Nedskrivning på anlægsaktiver

Den regnskabsmæssige værdi af såvel immaterielle som materielle anlægsaktiver vurderes årligt for indikationer på værdiforringelse, ud over det som udtrykkes ved afskrivning.

Foreligger der indikationer på værdiforringelse, foretages nedskrivningstest af hvert enkelt aktiv henholdsvis gruppe af aktiver. Der foretages nedskrivning til genindvindingsværdien, såfremt denne er lavere end den regnskabsmæssige værdi.

Som genindvindingsværdi anvendes den højeste værdi af nettosalgspris og kapitalværdi. Kapitalværdien opgøres som nutidsværdien af de forventede nettoindtægter fra anvendelsen af aktivet eller aktivgruppen.

Finansielle anlægsaktiver

Deposita måles til kostpris.

Tilgodehavender

Tilgodehavender måles i balancen til amortiseret kostpris, der sædvanligvis svarer til nominel værdi. Værdien reduceres med nedskrivninger til imødegåelse af forventede tab efter en vurdering af de enkelte tilgodehavender.

Periodeafgrænsningsposter

Periodeafgrænsningsposter, som er indregnet under aktiver, omfatter afholdte omkostninger vedrørende efterfølgende regnskabsår.

Likvide beholdninger

Omfatter likvide beholdninger.

Anvendt regnskabspraksis

Gældsforpligtelser

Gæld måles til amortiseret kostpris svarende til nominel værdi.

Skyldig skat og udskudt skat

Aktuelle skatteforpligtelser og tilgodehavende aktuel skat måles i balancen som beregnet skat af årets skattepligtige indkomst reguleret for skat af tidligere års skattepligtige indkomster samt for betalte acontoskatter.

Udskudt skat måles efter den balanceorienterede gældsmetode af midlertidige forskelle mellem regnskabsmæssig og skattemæssig værdi af aktiver og forpligtelser. Udskudt skat måles på grundlag af de skatteregler og skattesatser, der med balancedagens lovgivning vil være gældende, når den udskudte skat forventes udløst som aktuel skat. Ændring i udskudt skat som følge af ændringer i skattesatser indregnes i resultatopgørelsen.

Udbytte

Udbytte, ledelsen foreslår udbetalt for året, vises som en særskilt post under kortfristede gældsforpligtelser.

		2013/14	2012/13
Note	Resultatopgørelse	DKK	1.000 DKK
Perioden 1. oktober - 30. september			
	Bruttofortjeneste	3.611.450	3.515
1	Personaleomkostninger	-2.572.243	-2.537
	Afskrivninger, anlægsaktiver	-117.839	-107
	Resultat før finansielle poster	921.367	871
2	Finansielle indtægter	12.591	16
3	Finansielle omkostninger	-156.985	-64
	Resultat før skat	776.974	823
4	Skat af årets resultat	-193.626	-187
	Årets resultat	583.348	637
Forslag til resultatdisponering:			
	Overført resultat primo	683.815	569
	Årets resultat	583.348	637
	Til disposition i alt	1.267.163	1.206
	Udlodning af udbytte	0	522
	Overført resultat ultimo	1.267.163	684
	Resultatdisponering i alt	1.267.163	1.206

Note	Balance	2013/14	2012/13
		DKK	1.000 DKK
Aktiver pr. 30. september			
	Goodwill	576.250	657
	Immaterielle anlægsaktiver	576.250	657
	Indretning af lejede lokaler	0	0
	Andre anlæg, driftsmateriel og inventar	115.154	75
	Materielle anlægsaktiver	115.154	75
	Deposita	22.728	23
	Finansielle anlægsaktiver	22.728	23
	Anlægsaktiver i alt	714.132	755
	Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser	713.247	912
	Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder	0	239
	Andre tilgodehavender	9.433	44
	Periodeafgrænsningsposter	5.000	55
	Tilgodehavender	727.680	1.250
	Likvide beholdninger	1.104.366	526
	Omsætningsaktiver i alt	1.832.045	1.777
	Aktiver i alt	2.546.177	2.531

		2013/14	2012/13
Note	Balance	DKK	1.000 DKK
	Passiver pr. 30. september		
	Virksomhedskapital	125.000	125
	Overkurs ved emission	5.000	5
	Overført resultat	1.267.163	684
5	Egenkapital i alt	1.397.163	814
	Hensættelser til udskudt skat	100.066	128
	Hensatte forpligtelser	100.066	128
	Kreditinstitutter	139.500	38
	Selskabsskat	221.431	0
6	Langfristede gældsforpligtelser	360.931	38
	Leverandører af varer og tjenesteydelser	58.154	179
	Gæld til tilknyttede virksomheder	3.785	0
	Selskabsskat	0	208
	Anden gæld	626.079	643
	Forslag til udbytte for regnskabsåret	0	522
	Kortfristede gældsforpligtelser	688.017	1.552
	Gælds- og hensatte forpligtelser i alt	1.149.014	1.718
	Passiver i alt	2.546.177	2.531
7	Eventualforpligtelser		
8	Leje- og leasingforpligtelser		
9	Pantsætninger og sikkerhedsstillelser		

		2013/14	2012/13		
Noter		DKK	1.000 DKK		
1	Personaleomkostninger				
	Løn og gager	2.435.454	2.376		
	Pensioner	42.000	76		
	Andre omkostninger til social sikring	94.789	85		
	Personaleomkostninger i alt	2.572.243	2.537		
2	Finansielle indtægter				
	Renteindtægter, tilknyttede virksomheder	0	16		
	Andre finansielle indtægter	12.591	0		
	Finansielle indtægter i alt	12.591	16		
3	Finansielle omkostninger				
	Renter tilknyttede virksomheder	3.785	0		
	Andre finansielle omkostninger	153.200	64		
	Finansielle omkostninger i alt	156.985	64		
4	Skat af årets resultat				
	Skat af årets resultat	221.431	208		
	Regulering af udskudt skat	-27.805	-4		
	Reg. udsk skat, ændret procent	0	-17		
	Skat af årets resultat i alt	193.626	187		
5	Egenkapital	Virksom- hedskapi- tal 1.000 DKK	Overkurs ved emis- sion 1.000 DKK	Overført resultat 1.000 DKK	I alt 1.000 DKK
	Saldo primo	125	5	684	814
	Årets resultat	0	0	583	583
	Egenkapital ultimo	125	5	1.267	1.397

Virksomhedskapitalen er sammensat af anparter á DKK 1.000 eller multipla heraf.

6 Langfristede gældsforpligtelser

Af den langfristede del af gælden forfalder DKK 0 efter 5 år.

Noter	2013/14	2012/13
	DKK	1.000 DKK

7	Eventualforpligtelser	
	Selskabet har overfor Sparekassen Kronjylland afgivet tilbagetrædelseserklæring for sit tilgodehavende i Radio ABC Holding ApS og Tikva Travel ApS.	
	Mellemregninger med disse selskaber udgør pr. 30/9 2014 DKK -3.785.	
8	Leje- og leasingforpligtelser	
	Selskabet har en huslejeforpligtelse. Lejen pristalsreguleres. Huslejeforpligtelsen er opgjort til DKK 45.000.	
9	Pantsætninger og sikkerhedsstillelser	
	Ingen.	

Bilag 2

Dansk Revision Hadsten
Godkendt Revisionspartnerselskab
Vesselbjergvej 3
DK-8370 Hadsten
hadsten@danskrevision.dk
www.danskrevision.dk
Telefon: +45 89 12 50 00
Telefax: +45 86 98 03 98
CVR: DK 31 77 85 30
Bank: 6186 0004988728

Radio Skive ApS

CVR-nummer 26 29 45 17

Årsrapport 2013/2014

Årsrapporten er fremlagt og godkendt på selskabets ordinære generalforsamling
den 16. december 2014

Jes Weyhe Grønbæk
Dirigent

Indholdsfortegnelse

Selskabsoplysninger	2
Påtegninger	
Ledelsespåtegning	3
Den uafhængige revisors påtegning på årsregnskabet	4
Ledelsesberetning	5
Årsregnskab	
Resultatopgørelse	6
Balance	7
Noter	8

Ledelsespåtegning

Bestyrelsen og direktionen har i dag behandlet og godkendt årsrapporten for 1. oktober 2013 - 30. september 2014 for Radio Skive ApS.

Årsrapporten aflægges i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Det er vor opfattelse, at årsregnskabet giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 30. september 2014 samt af resultatet af selskabets aktiviteter for regnskabsåret 1. oktober 2013 - 30. september 2014.

Årsrapporten indstilles til generalforsamlingens godkendelse.

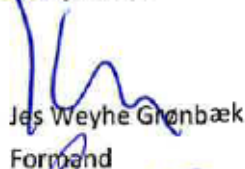
Randers SV, 10. december 2014

Direktionen:

Ole Søndergaard

Bestyrelsen:

Jes Weyhe Grønæk
Formand

Pernille Krøjer Frederiksen

Morten Ingemann Jakobsen

Ole Søndergaard

Den uafhængige revisors påtegning på årsregnskabet

Til kapitalejeren i Radio Skive ApS

Vi har revideret årsregnskabet for Radio Skive ApS for regnskabsåret 1. oktober 2013 - 30. september 2014, der omfatter anvendt regnskabspraksis, resultatopgørelse, balance og noter. Årsregnskabet udarbejdes efter årsregnskabsloven.

Ledelsens ansvar for årsregnskabet

Ledelsen har ansvaret for udarbejdelsen af et årsregnskab, der giver et retvisende billede i overensstemmelse med årsregnskabsloven. Ledelsen har endvidere ansvaret for den interne kontrol, som ledelsen anser nødvendig for at udarbejde et årsregnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl.

Revisors ansvar

Vores ansvar er at udtrykke en konklusion om årsregnskabet på grundlag af vores revision. Vi har udført revisionen i overensstemmelse med internationale standarder om revision og yderligere krav ifølge dansk revisorlovgivning. Dette kræver, at vi overholder etiske krav samt planlægger og udfører revisionen for at opnå høj grad af sikkerhed for, at årsregnskabet er uden væsentlig fejlinformation.

En revision omfatter udførelse af revisionshandlinger for at opnå revisionsbevis for beløb og oplysninger i årsregnskabet. De valgte revisionshandlinger afhænger af revisors vurdering, herunder vurderingen af risici for væsentlig fejlinformation i årsregnskabet, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Ved risikovurderingen overvejer revisor intern kontrol, der er relevant for virksomhedens udarbejdelse af et årsregnskab, der giver et retvisende billede. Formålet hermed er at udforme revisionshandlinger, der er passende efter omstændighederne, men ikke at udtrykke en konklusion om effektiviteten af virksomhedens interne kontrol. En revision omfatter endvidere vurdering af, om ledelsens valg af regnskabspraksis er passende, om ledelsens regnskabsmæssige skøn er rimelige samt den samlede præsentation af årsregnskabet.

Det er vores opfattelse, at det opnåede revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for vores konklusion.

Revisionen har ikke givet anledning til forbehold.

Konklusion

Det er vores opfattelse, at årsregnskabet giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 30. september 2014 samt af resultatet af selskabets aktiviteter for regnskabsåret 1. oktober 2013 - 30. september 2014 i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Hadsten, 10. december 2014

Dansk Revision Hadsten

Godkendt Revisionspartnerselskab

Peter I. Jensen

Registreret revisor

Ledelsesberetning

Væsentligste aktiviteter

Selskabets væsentligste aktiviteter omfatter konsulentvirksomhed inden for e-handel samt anden hermed beslægtede virksomhed.

Udvikling i regnskabsåret

Selskabets resultat og økonomiske udvikling levede op til forventningerne og anses således for tilfredsstillende.

Årets resultat DKK 628.354 foreslås disponeret som anført i resultatopgørelsen.

Begivenheder indtruffet efter regnskabsårets afslutning

Der er ikke efter balancedagen indtruffet forhold, som har væsentligt indflydelse på bedømmelsen af årsregnskabet.

Noter	Resultatopgørelse	2013/2014 DKK	2012/2013 1.000 DKK
Perioden 1. oktober - 30. september			
	Bruttofortjeneste		
7		3.462.056	3.412
1	Personaleomkostninger	-	-
		2.572.243	2.537
	Afskrivninger	-	-
		117.839	107
	Resultat før skat		
		771.974	768
2	Skat af årets resultat	-	-
		193.626	187
	Årets resultat		
		578.348	581
	Resultatdisponering		
	Overført resultat primo		
		683.815	569
	Årets resultat		
		578.348	581
	Til disposition i alt		
		1.262.163	1.150
	Udloddet udbytte		
		-	522
	Overført resultat ultimo		
		1.262.163	1.150
	Resultatdisponering i alt		
		1.262.163	1.672

Noter	Balance	2013/2014 DKK	2012/2013 1.000 DKK
Aktiver pr. 30 september			
	Anlægsaktiver	<u>714.132</u>	<u>755</u>
	Omsætningsaktiver	<u>1.827.045</u>	<u>1.722</u>
	Aktiver i alt	<u><u>2.541.177</u></u>	<u><u>2.477</u></u>
Passiver pr. 30 september			
3	Egenkapital	<u>1.392.163</u>	<u>759</u>
	Hensættelser	<u>100.066</u>	<u>128</u>
	Gæld	<u>1.048.948</u>	<u>1.590</u>
	Passiver i alt	<u><u>2.541.177</u></u>	<u><u>2.477</u></u>
4	Eventualforpligtelser		
5	Leje og leasingforpligtelser		
6	Pantsætninger og sikkerhedsstillelser		

Noter		2013/2014 DKK	2012/2013 1.000 DKK	
1 Personaleomkostninger				
Løn og gager		2.435.454	2.376	
Pensioner		42.000	76	
Andre omkostninger til social sikring		94.789	85	
Personaleomkostninger i alt		2.572.243	2.537	
2 Skat af årets resultat				
Skat af årets resultat		221.431	208	
		-	-	
Regulering af udskudt skat		27.805	4	
		-	-	
Reg. Udskudt skat, ændret pct.		-	17	
Skat af årets resultat i alt		193.626	187	
3 Egenkapital	Virk- kapital	Overkurs ved em.	Overførst resultat	I alt
Saldo primo	125.000	5.000	683.815	813.815
Årets resultat	-	-	578.348	578.348
Egenkapital, ultimo	125.000	5.000	1.262.163	1.392.163
4 Eventualforpligtelser				
Selskabet har overfor Sparekassen Kronjylland afgivet tilbagetrædelseserklæring for sit tilgodehavende i Radio ABC Holding ApS og Tikva Travel ApS.				
Mellemregninger med disse selskaber udgør pr. 30. september 2014 DKK -3.785.				
5 Leje og leasingforpligtelser				
Selskabet har en huslejeforpligtelse. Lejen pristalsreguleres. Huslejeforpligtelsen er opgjort til DKK 45.000.				
6 Pantsætninger og sikkerhedsstillelser				
Ingen				
7 Finansielle indtægter				

Renteindtægter, tilknyttede virksomheder	-	16
Andre finansielle indtægter	<u>12.591</u>	<u>-</u>
Finansielle indtægter i alt	<u><u>12.591</u></u>	<u><u>16</u></u>
Finansielle omkostninger		
Renterudgifter, tilknyttede virksomheder	3.785	-
Andre finansielle omkostninger	<u>153.200</u>	<u>64</u>
Finansielle omkostninger i alt	<u><u>156.985</u></u>	<u><u>64</u></u>

8 Anvender regnskabsstandard for mikrovirksomheder

Selskabets årsregnskab er aflagt efter regnskabsklasse B, mikrovirksomheder.

9 Indregning af periodeafgrænsningsposter

Selskabet har valgt ikke at indregne periodeafgrænsningsposter både i aktiverne og passiver vedrørende andre eksterne udgifter.

Bilag 3

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget 2014-15
L 117 endeligt svar på spørgsmål 35
Offentligt

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET

22. april 2015

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 90
Fax 35 29 10 01
CVR-nr. 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Besvarelse af spørgsmål 35 ad L 117 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 17. april 2015 efter ønske fra Kim Andersen (V)

Spørgsmål:

Ministeren bedes svare på, hvordan ministeren vurderer de lampelsesmæssige effekter for mikrovirksomhederne ved brugen af en standard i forhold til anvendt regnskabspraksis, hvor der alene skal oplyses om eventuelle afvigelser fra standarden, frem for helt at undlade at oplyse om anvendt regnskabspraksis – en løsningsmodel, der omtales i flere af høringsvarene til lovforslaget? Herunder bedes ministeren svare på om ministeren ikke finder, at en justering i denne retning ville kunne tilgode-se såvel virksomheder og regnskabsbrugere, idet der herved tages hånd om nogle af de fremlagte bekymringer, samtidig med at de i lovforslaget indeholdte lampelser stort set bevares?

Svar:

Baggrunden for, at der i forslaget er lagt op til, at de allermindste virksomheder – mikrovirksomhederne – kan undlade at oplyse om deres anvendte regnskabspraksis, er, at virksomheder af denne størrelse typisk har mindre komplekse forhold, og at der generelt er mindre behov for regnskabsoplysninger fra disse end fra større virksomheder. Mikrovirksomheder, der har mere specielle poster som fx renteswaps og lignende, vil efter lovforslaget ikke kunne anvende mikroreglerne. Derudover kan holding-virksomheder og investeringsvirksomheder heller ikke anvende mikroreglerne, hvilket følger EU-reguleringen. Mikrovirksomheder skal fortsat udarbejde en fuld resultatopgørelse og en fuld balance, samtidig med at årsrapporten skal offentliggøres efter de normale procedurer.

En justering af det fremsatte forslag, således af mikrovirksomhederne skal beskrive, hvis de på et eller flere områder anvender en regnskabspraksis, der afviger fra standarden vil selvfølgelig betyde flere oplysninger til regnskabsbrugere, men vil samtidig reducere den administrative lettelse for mikrovirksomhederne. Der eksisterer ikke i dag en standard for mikrovirksomheders anvendte regnskabspraksis, hvorfor den i givet fald først skal udarbejdes. Hvor stor effekten på lovforslagets lampelser konkret vil være, afhænger af den konkrete udformning af en sådan standard. Jeg kan dog oplyse, at den opgjorte *reelle* besparelse ved at indføre særlige regler for mikrovirksomheder udgør ca. 60 mio. kr. Ophævelsen af noteskravet om anvendt regnskabspraksis udgør knap 34 mio. kr. heraf.

Det er samlet set fortsat min opfattelse, at der som hovedregel ikke er behov for oplysning om den anvendte regnskabspraksis for mikrovirksomheder.